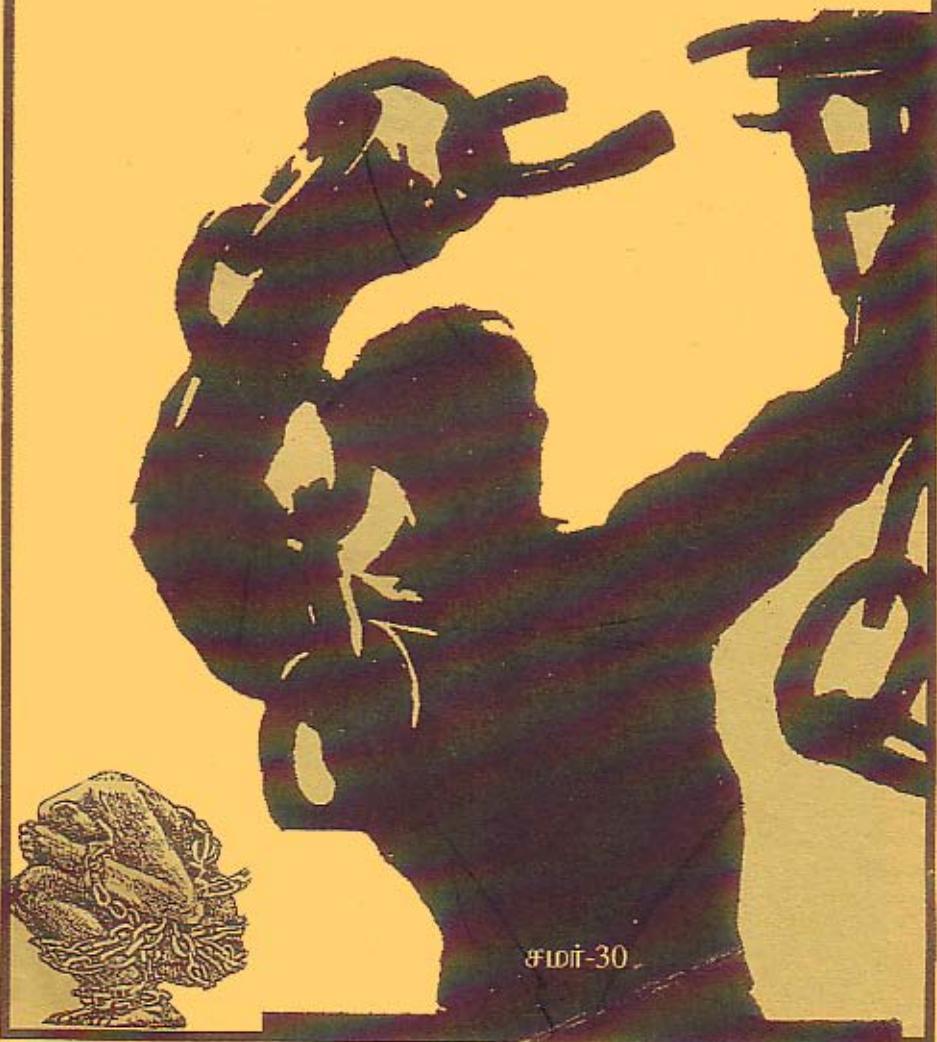

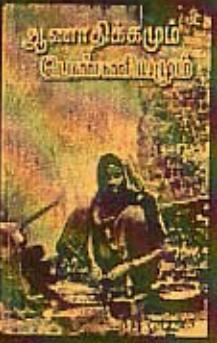
R. Pathmanaba Iyer
27-B High Street
Plaistow
London E13 0AD
Tel: 020 8472 8323

SAHAR-30

அன்னொவாக 900 பக்கங்கள் கொண்ட “ஆணாதிக்கமும் பெண்ணியமும்” என்ற நூலின் முதல் பகுதி, 272 பக்கங்களுடன் வெளியாகியுள்ளது. பெண்ணியம் தொடர்பாக பல தலைப்புகளில் விவாதங்களையும் அதன் மேலான அரசியல் பார்வையையும், உங்கள் முன் இரயாகரனின் நூல் கொண்டுவேந்துள்ளது. ஜேரோப்பாவில் இதை பெற விரும்புவோர்கள் 8 சரோ நாணயங்களை சமர் முகவரிக்கு அனுப்பிப் பெற்றுமுடியும். இந்தியா மற்றும் இலங்கையில் உள்ளேர் இந்த நூலை பெற்றிரும்புவோர் கீழைக்காற்று

10 அவுலியா சாகிப்பு தெரு
எல்லீசு சாலை
சென்னை -600 002
தொ.பே. 044-8412367

புதிய கலாச்சாரம் வெளியீட்டான திரை முழக்கமான தீக்கொழுந்து வெளிவந்துள்ளது. உலகமயமாதல் எப்படி தேசிய முதலாளிகள் முதல் தேயிலைத் தொழிலாளர்களின் வாழ்வை பறித்து அவர்களின் வாழ்வை குறையாடுகின்றது என்பதை ஆவணமாக இந்த திரைப்படம், களச்சித்திரமாக உங்கள் முன் வரிகின்றது. இதைப் பார்க்க விரும்புவோர் குறுந் தக்டா அல்லது ஓரிநாடாவா என்ற குறிப்புடன், 12 சரோ நாணயத்தை அனுப்பி பெற முடியும்.

இணையத்தில்

பழைய, புதிய சமர் இதழ்களைப் பார்வையிடவும் உழைக்கும் மக்களுக்கு எதிரான உலகளாவிய செய்திகளை வாரம் தோறும் பார்வையிடவும்.

சமுதாய சார்ந்த பலதுறை சார்ந்த கட்டுரைகளை பார்வையிடவும் உலகளாவிய சமூக விடுதலை அமைப்புகளின் இணைய முகவரிகளை கண்டறியவும், தொடர்பு கொள்ளவும்

பல பத்து பூர்ச்சிகர மக்கள் பாடல்களை கேட்கவும் **சமுதாய நோக்கிலான காட்சிப் படங்களை பார்க்கவும்**

சமுதாயம் சார்ந்த படங்களை பார்க்கவும் விரைவில் விரிந்த பல தளத்தில் இணையம் மூலம் பார்க்கமுடியும். தற்போதும் வரையறுத்த எல்லைக்குள் இயங்கும் இவ் இணைய முகவரி

<http://www.tamilcircle.net>

குறுந்தேசிய இனவாதத்தை இனங்களுக்கிடையில் ஆழமாக்கி, இனங்களை பிளந்த தேர்தல்

பரானுமன்ற சாக்கடையில் புளுத்தெழுந்த பன்றிகள் அனைவரும், உலகமயமாதலை ஆக்கித்து அதை நிறைவு செய்வதில் தம்மை ஒத்த கருத்துடையவர்களாக, முரண்பாடு இன்றி திகழ்கின்றனர். ஜனநாயகம், சுதந்திரம், வாக்குரிமை என அனைத்தும், மக்களின் தன்னிறைவான சுயபொருளாதாரம் என்ற தேசியத்தை அழித்து, உலகமயமாதலை நிறுவி பாதுகாப்பதை குறிக்கோளாக கொள்கின்றது.

ஜனநாயகம், சுதந்திரம் என்ற இரண்டுக்கும் காலத்துக்கு காலம் மனித பலியிட்டுடன் நடத்தும் கும்பாபிஷேக தேர்தல் திருவிழாகள் அன்மையில் நடந்தன. மனித இரத்தத்தை சாத்துப்படியாக சாத்தி பலன் பெறுவோர், பக்த கோடிகள் பலன்டைய முழுயும் என்று கூறி நடத்தும் தேர்தல் சுத்துகள், மக்களின் கோவணத்தையும் சாத்துப்படியாகக் கோருகின்றது. மூலதன ஜனநாயகத்தையும், சுதந்திரத்தையும் பாதுகாத்து விரிவாக்க, மக்களின் தாழ்விறைவு பொருளாதாரத்தை எப்படி குறையாடுவது எனக்கூடி விவாதிக்கும் பராஞ்சுமன்றமே, ஒரு சக்கநடையாகவுள்ளது. விவாதிக்க கூடுபவர்கள் பன்றிகளாக இருப்பது, உலகுகெங்கும் விதிவிலக்கக்கற்ற ஓன்றாகும். ஈழால், ஸங்சம், விலை பேசுதல், மக்களுக்கு பொய் வாக்குறுதிகள், பன்றிகளை விலைக்கு வாங்குதல், அடி உடை மிரட்டல், படுகோலை மூலமே, இந்த ஜனநாயகத்தை, சுதந்திரத்தை பாதுகாக்க சுதந்திரம் ஏற்படு பன்றிகளின் பொதுப் பண்பாகும். இதன் ஒரு பகுதியாக அன்மையில் இந்த சக்கடை பன்றிகளின் ஜனநாயகத்தையும், சுதந்திரத்தையும் பாதுகாக்க நடத்திய தேர்தல் திருவிழாவில், 54 மேற்பட்ட உயிர்களை பலி கொடுத்து, 2550 மேற்பட்டவர்கள் அடி உடை மிரட்டல் குடு... என்று என்னைற்ற அபிஷேக வழிகளை கையாண்டனர். மக்களின் (சுதந்திரமான?) வழிபடும் உரிமை போல், வாக்கே தேவையான விருப்பமான ஆட்சியை ஜனநாயக பூர்வமாக தேர்வு செய்வதாக கூறி, நடக்கும் மோசுகளை நம்பும் வரை, மக்கள் தமது கோவணத்தையும் பறி கொடுப்பது இந்த ஜனநாயகத்தின் சிறப்பான இயல்பும் பண்புமாகும்.

இந்த தேர்தலை பலரும் பலவிதமாக கூறி, அந்த சாக்கடைக்கு நிறுமனத்தை தெளித்தனர். இடதுசாரிப்பின் பெயரில் யூன்பி முதலாளித்துவ கட்சியாக கூறி (2000 ஆண்டு பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணி 79 அரு நிறுவனங்களை தனிகள் மயமாக்கியது. ஆனால் இடதுசாரிகளோ யூன்பியே முதலாளித்துவ கட்சி என்று சொல்லி பிழைத்தனா) அதை எதிர்த்து வாக்களிக்க கோரினர். புலிகள் இதை சமாதானத்துக்கும் யுத்தத்துக்குமான தேர்தல் என்று கூறி, சமாதானத்தை ஆதாரிக்க மற்றுக்காக கோரின. ஜேவிபி இந்த தேர்தலை உலக மயமாதலுக்கு எதிரானது என்றனர். இப்படி பலரும் பலவிதமாக கூறி, இந்த சாக்கடை நான்றத்தில் புரண்டு ஏறும் கனவுடன், தேர்தல் வக்கிரத்தை பாதுகாக்கவும் ஆதாரிக்கவும் பின் நிற்கவில்லை, தேர்தல் திருவிழா என்றால் வள்ளுமறை படுகோலை முதல் பொய்யான வாக்குறுதி சூாக இருக்கும் என்பது, இந்த ஜனநாயகத்தின் குறிப்பான சிறப்பான பண்பாகும் என்று, ஒரு பார்ம்பியத்தையும் சுறுகமயமாக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த சாக்கடை பரானுமன்றம், அதில் கூடி சுதந்திரக்கும் பன்றிகளின் நோக்கத்தையும் அதன் குறிக்கோளையும் அம்பலம் செய்து போராடாதவரை மக்கள் என்பதும், மக்களின் பெயரில் செய்யும் மோசுகள் வரைமுறையற்றது. தேர்தல் திருவிழாவில் வள்ளுமறை முதல் கள்ள புள்ளூடி போடுவது வனி. எந்தக் கட்சியாவது அல்லது செயிட்சை குழுக்களாவது செய்வில்லை என்றால், அதற்கான அடியாப்படைக்கும் கள்ளப்பணமும் இல்லை என்பது தான் அதன் அகராதி. சாக்கடை பராஞ்சுமன்றமும் அதில் கூடிக் கூத்தாடும் பன்றிகளும் இணைந்து, மக்களின் வாழ்வியல் ஆதாரங்களை பாதுகாக்க முடியும் என்று கூறின், அதை விட மோசுக்கை

சமர் - 30 தை-மாசி - 2002 ②

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இந்தக் கோரிக்கையைத் தாண்டி நடக்கவில்லை. புதிதாக புலிகளின் தடையை நீக்க வேண்டும் என்பது இணைந்தள்ளது. இது முன்பும் வைக்கப்பட்ட போதும் நிபந்தனையாக இருக்கவில்லை. இன்று இதன் மூலம் சர்வதேச தடையை தகர்க்கலாம் என்பது, இதன் குறிப்பான் நோக்காமாகின்றது. சர்வதேச தடைக்கும், இலங்கையின் தடைக்குமிடையில் உள்ள இடைவெளி புரிந்து கொள்ளாமல் முன் வைக்கின்றனர். பேச்சு வார்த்தைக்கு தடையாக இல்லத் வகையில், பேச்சு வார்த்தையின் போது தற்காலிகமாக புலிகளின் தடையை அரசு நீக்க தயாராகவே இருக்கும். ஆனால் சர்வதேசத் தடையை இது மாற்றியமைக்காது. சர்வதேசத் தடைகளை ஒரு நிரந்தர உலகமயமாதல் சமாதானமின்றி, தற்காலிகமாகக் கூட மாற்றியமைக்காது. இந்த தடையை நீக்கக் கோருவது ஒன்றும் தமிழ் மக்கள் சார்ந்த அடிப்படையான தேசியம் சார்ந்த முக்கிய கோரிக்கையல்ல. தடை நீக்கத்துக்காக எமது தேசிய தன்னிறைவு பொருளாதாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட தேசியப் பொருளாதாரத்தை அழிப்பதற்கு, ஏதாதிபத்தியத்துக்கு சலுகை வழங்க வேண்டும். மூன்றாம் தரப்பு மத்தியஸ்தத்துடன் பேச்சு வார்த்தை என்பது, எமது தேசியத்தை அடக்கியொடுக்க ஏதாதிபத்தியத்துக்கு கம்பளம் விரிப்பதாகும். இதை எந்த அரசியல் அடிப்படையுமற்ற வெற்றுக்கோச அனாதைகள், தமது அரசியலாக்கி தமிழ் மக்களை அதன் பின் அணிதிரட்ட முடிந்தது, எமது வரலாற்றில் மற்றொரு தற்கொலையாகும்.

இந்த தமிழ் கட்சிகளின் கூட்டமைப்பு என்ன என்பதை, ஏதாதிபத்தியத்துடன் புனித கூட்டட வைத்து தேசியத்தை திரித்து பினமுக்கும், கிறிஸ்துவு வெரித்தாஸ் வாணாவி ஜெகத் கல்பர் ராஜ் கூறுவதில் இருந்து தெளிவாக புரிந்து கொள்ள முடியும். வெரித்தாஸ், மற்றும் ஐ.பி.சி வாணாவியிலும், சுநாடு (9.11.2001) பத்திரிகையிலும் “இன்று தமிழ் மக்களினுடைய பிரச்சனைகள் தமிழ் மக்களையும் அடிப்படையான அடையாளம், அவர்களது சுயமரியாதை, அவர்களது மொழி ஒரு சமூகமாக அவர்களுக்குள் அரசியல் இறைமை, அவர்களது வாழும் உரிமை, அவர்களது தாயகம் ஆகியவைதான் இன்றைய அரசியல் சிக்கலின் மூலாதாரங்கள்” என்கின்றார். இதையே புலிகள் உட்பட தமிழ் கட்சிகளின் கூட்டமைப்பு ஈராக, தமிழ் மக்கள் சார்பாக பேசகின்ற அனைவரும் முன்வைக்கின்றனர். இதையே தமிழ்ம் மக்கள் கட்சியும், தமிழ்ம் புதிய ஜனநாயக கட்சியும் இதைத் தாண்டி எதையும் கோரவில்லை. இந்தக் கோரிக்கையை மூன்றாவது மத்தியஸ்தம் சார்ந்து ஏதாதிபத்தியத்தை ஏற்படில் எந்த முரண்பாடும் இருக்கப்போவதில்லை. இந்த கோரிக்கையின் அடிப்படையில் தமிழ் குறுந்தேசிய இனவாதிகள் முதல் ஏதாதிபத்தியம் மற்றும் கிறிஸ்தவ புனிதங்கள் வரை, தமிழ் மக்களின் தேசிய போராட்டத்தை விளக்கி தேசிய அடிப்படையை சிதைத்து வருகின்றனர்.

தமிழ் மக்களின் தேசியம் என்பது என்ன? தமிழ் குறுந்தேசிய வாதிகள் தொடங்கி ஏதாதிபத்திய புதித் கூட்டடைக் கொண்ட ஏதாதிபத்தியம் தேசியம் பற்றி கூறுவதற்கு அப்பால், தமிழ் தேசியம் என்பது தன்னிறைவான் தேசிய பொருளாதாரத்தை, தமிழ் மக்கள் தமது மூலதனத்தை ஆதாரமாக கொண்டு தமது உழைப்பை கொண்டு நிர்மாணிப்பதே. இதன் மேல் தனது மொழியை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரு நிலத்தொடர் சார்ந்து, தம்மைத் தாம் ஆனாம் அரசின் மேல் கலாச்சார பண்பாட்டை கட்டமைப்பதே தேசியமாகும். சிங்கள இனவாத அரசுகளும், ஏதாதிபத்தியமும் தமிழ் மக்களின் தன்னிறைவான பொருளாதார தேசிய வளத்தை அழித்தும், அந்த மக்களின் உழைப்பை சரண்டி கொள்ளளிட்டே, தேசியத்தின் அடிப்படை உள்ளடக்கத்தை அழிக்கின்றன. ஒரு தேசத்தில் எதை சிங்கள இனவாதிகளும், ஏதாதிபத்தியமும் அழித்து சரண்ட முனைகளின்றது. உண்மையில் தேசிய வளங்களையும், அந்த வளங்கள் மேலான மக்களின் உழைப்பையும் தான். இதை புலிகள் உட்பட ஏதாதிபத்தியம் வரை மறுப்பதால், எமது தேசியம் விலை பேசப்படுகின்றது. மக்களின் அடிப்படை உரிமை மீது துரோகமிழுத்த தருக்களாகவும், சரண்டல் வாதிகளாகவும் உலவும் கடைந்தெடுத்த பராஞ்மன் முதல் ஏதாதிபத்திய புனித கூட்டில் உலகில் உயிர்த்திருக்கும் கிறிஸ்துவ சாத்தான்களும், தமிழ் மக்களின் அடிப்படை தேசிய உரிமையை கொச்சைப்படுத்தி ஏதாதிபத்தியின் கீழ் அடிமை நாயாக வாழ “இன்று தமிழ் மக்களினுடைய பிரச்சனைகள் தமிழ் மக்களின் அடிப்படையான அடையாளம், அவர்களது சுயமரியாதை, அவர்களது மொழி ஒரு சமூகமாக அவர்களுக்குள் அரசியல் இறைமை,

அவர்களது வாழும் உரிமை, அவர்களது தாயகம் ஆகியவைதான் இன்றைய அரசியல் சிக்கலின் மூலாதாரங்கள்” என்று மக்களின் உரிமைகளை திரித்துக் காட்டுகின்றனர். தமிழ் மக்கள் யார் அல்லது யார் தமிழ் மக்கள்?

விவசாயத்தை அடிப்படையாகவும் கொண்ட அதே நேரம், சிறுகைத் தொழில் உற்பத்தியையும் அடிப்படையாக ஆதாரமாகவும் கொண்ட ஒரு சமூகமாக இயங்குகின்றது. அத்துடன் மூளை உழைப்பு சார்ந்த தொழிலில் ஈடுபடுவர்களைக் கொண்டே, எமது இனம் நீடிக்கின்றது. இதற்கு வெளியில் பல்வேறு சமூக முரண்பாடுகளை கொண்டிருந்த போதும், ஒரு இனமாக நீடிக்கின்றது. இந்த உழைக்கும் மக்கள் தமது தேசியம் சார்ந்து விவசாயத்தை பாதுகாக்கவும், சிறுகைத் தொழில்களை பாதுகாக்கவும், அதன் மேலான உழைப்பின் வளத்தை பேணவும், விவசாயம் சார்ந்த அன்னிய இறக்குமதிகளைத் தடை செய்யும் வகையில் தேசியம் கட்டமைக்கப்பட வேண்டும். தேசிய உற்பத்திகள், கைத் தொழில் முயற்சிகள், தேசியப் பொருளாதாரத்தை அழிப்பதற்கு, ஏதாதிபத்தியத்துக்கு சலுகை வழங்க வேண்டும். அத்துடன் தேசத்தில் வாழும் மக்களின் அடிப்படைத் தேவையை அடிப்படையாகக் கொண்டு, உற்பத்தி மறு ஒழுங்கமைக்கப்பட வேண்டும். அமெரிக்காவில் உள்ள சீமைப் பன்றிகளுக்கு தேவையானது எதுவோ, அதை உற்பத்தி செய்வது என்ற கண்ணோட்டம் மறுவழக்கப்பட வேண்டும். அது போல் அமெரிக்க சீமாஞ்சள் சீமாஞ்சிகள் சொகுசாக வாழுவதற்காக, எமது தேசியத்தை அழிக்கும் இறக்குமதிகள் தடை செய்யப்பட வேண்டும். மக்களுக்காக, அவர்களின் வாழ்வக்காக, அவர்களின் உற்பத்திக்காக, அவர்களின் உழைப்புக்காக, பேராடுவதே தேசியம். இது மக்களின் தன்னிறைவை பூர்த்தி செய்யும் அடிப்படை உற்பத்தி மற்றும் உழைப்பை பாதுகாத்து தேசியத்தை உயர்த்திப் பிடிக்கும். இது புலிகளின் புலித் தேசியத்துக்கு பதில், மக்கள் தேசியத்தை ஆயுதபாணியாக்கும். புலித் தேசியத்தின் பின் தொங்கிக் கொள்ளும் ஏதாதிபத்திய எட்டப்பர்கள் முதல் புனித கத்தோலிக்க பிழைப்புவாதிகள் வரையிலான அனைத்து மக்கள் விரோதிகளையும் தெளிவாக தோலுரித்து, போராட்டத்தை துரோகத்தில் இருந்து பாதுகாக்கும். தமிழ் மக்களின் தேசியம் என்பது அவர்களின் அன்றாட வாழ்வியல் பிரச்சனையுடன், தெட்டத் தெளிவாகவே தொடர்புடையது. இதைப் புரிந்து கொள்ளாத, புரிந்து கொள்ள மறுப்பவர்கள், மக்களின் வாழ்வியலுடன் தொடர்புடைய அடிப்படை தேசியப் பிரச்சனையை மீது போராட்டத்தை முன்னெடுக்காத வரை, அப்போராட்டம் புலியின் போராட்டமாக சீர்விந்து கொண்டிருப்பதை யாரும் குடியாது.

இந்த நிலையில் “தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் மீதான தடையை நீக்கவேண்டும். தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுடன் மட்டுமே மூன்றாம் தரப்பு மத்தியஸ்ததுடன் பேச்சு கொட்ட டைப்படை வேண்டும். யத்தும் நிறுத்தப்பட்டல் வேண்டும். வடக்குகிழக்கு மீது விதிக்கப்பட்டுள்ள பொருளாதாரத் தடைகள் நீக்கப்படவேண்டும்.

சமர் - 30 நூற்றும் சமர் - 2002

நூற்றும் சமர் - 2002

06

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

07

மூன்றின் கதை போல், தமிழ் மக்களை அறிவியல் இருட்டில் நிலைநிறுத்தி பிழைப்பதாகும். இதைத் தாண்டி தமிழ் கட்சிகளின் கூட்டமைப்பின் கோரிக்கைக்கு தமிழ் மக்கள் உக்களிப்பது என்பதும், பராளூமன்ற சாக்கடைக்கு 15 பன்றிகளை எடுக்கும் முன் முயற்சிக்கு புலிகளின் தடை நீக்கப்படுவதும், புலிகளுடன் (மட்டும்) மொசடியாகும். இலங்கையில் நடக்கும் யுத்தத்துக்கு தீவு காண பேசுவது, பொருளாதார தடை நீங்குவது, யுத்தத்தை நிறுத்துவது என்பது, அடிப்படையானது. இது அனைவருக்கும் தெரிந்த விடையே. இதை வைத்து கோசமெழுப்பி, தமிழ் மக்களை ஏமாற்றியிருக்கத் தேவையில்லை. ஜோரோப்பாவில் புலிகள் நடத்தும் ஊர்வலங்களில், எமது தலைவர் பிரபாகரன் என்று கோசம் ஏழுப்பவதன் மூலம் எதைச் சொல்ல முனைகளின்றனர். புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரன் என்பதை யாரும் மறுத்தார்களா? இல்லையெனின் புலிகளுக்குள் போட்டி தலைவர் உள்ளதா? இல்லையெனின் அதை முன்வைப்பது கேலியாகவிடுகின்றது. அதுபோல் பேசுக வார்த்தைக்கு வைக்கும் நிபந்தனைகள் உள்ளன. பேசுக வார்த்தை ஒன்று நடக்குமாயின், இந்த கோரிக்கைகள் நிறைவ செய்யப்படுவது இயற்கையானது. கடந்த போன பேசுக வார்த்தைகள் கூட இந்த எல்லைக்குள் தான் நிகழ்ந்தன. இனியும் அப்படித்தன் நடக்கும். இதற்கு தமிழ் கட்சிகளின் கூட்டமைப்பு என்ற விபச்சாரப் பிறப்பு அவசியமற்ற ஒன்றாகும். இது புதிய காட்டிக் கொடுப்புக்குரிய தயாரிப்பை செய்ததாகும். முந்திய துரோகத்தை மிஞ்சும் ஒரு வரலாற்றை உருவாக்கி கொடுத்ததாகும். இந்த துரோகம் முந்திய வரலாற்றைப் போலன்றி கட்டுப்படுத்த முடியாத சர்வதேச ஆதரவுடன், அதன் ஆசியுடன் உருவாகியுள்ளது. இங்கு புலிகள் அற்ப நலன்களை அடைய இதற்கு மற்றுமுகமாக முன்று கொடுத்தது, மக்களுக்கும் அவர்களின் தியாகங்களுக்கும் இழைத்த ஒரு வரலாற்று துரோகமாகும்.

பேசுக வார்த்தை மேடையை உருவாக்குவதன் மூலம் புலிகள் சில பொருளாதார சலுகைகளை உடன் பெறவும், ஈ.பி.டி.பி தமிழ் மக்கள் மத்தியில் பெற்று வந்த செல்வாக்கை முறியடிக்கவும், இந்த தேர்தலை புலிகள் ஆயுதமாக கருதி மறைந்து கொள்கின்றனர். ஆனால் புலிகள் இம்முறை இதை சாதிக்க முடியாது. இம்முறை பேசுக வார்த்தை ஏகாதிபத்திய தலையீட்டுடன், ஏகாதிபத்திய உலகமயமாதல் தேவையுடன் தொடர்புடையதாக பேசுக வார்த்தை தொடங்கும். இந்த நிலையில் புலிகள் குறுகிய நலன்களுடன் தமிழை முன்னிறுத்தி முரண்டு பிழித்தால் ஸிரிக்கமற்ற வகையில் அம்பலப்படுத்தி அழிக்கப்படுவார்கள். இதை எதிர் கொள்ளும் வகையில், புலிகளின் அரசியல் கண்ணோட்டமே இவர்களுக்கு எதிராக உள்ளது. மக்களின் அடிப்படை கோரிக்கையுடன் பேசுக வார்த்தை நடத்தவும், அதை நோக்கி சர்வதேச சமுகத்தை அணிதிரட்டவேண்டும். அதை விடுத்து பொருளாதார தடையை நீக்குவதன் மூலம், பொருட்களை கொண்டு வரவும், சர்வதேச நீதியாக ஆயுதங்களை கொண்டு வரவும், பேசுக வார்த்தையை தந்திர உபாயமாக புலிகள் அரசியலை நகர்த்தின், அது அவர்களுக்கே மன்னை அள்ளிப்போடும். அத்துடன் தேசிய பொருளாதாரம் ஊடாக தன்னிறைவு பொருளாதாரம் என்ற கொள்கையை மறுத்திக்கின்றது. எப்போதும் சுய தன்னிறைவான தேசியப் பொருளாதாரமே தேசியத்தின் மையக்கூறு. இது போராட்டத்திலும் சரி பேசுக வார்த்தையிலும் சரி இதுவே அனைத்திலும் மையமானதும் முதன்மைக் கூறுமாகும் இதில் இருந்தே அனைத்தையும் திட்டமிடவும், கோரவும் வேண்டும். ஈ.பி.டி.பி என்ற துரோக குழுவின் கைக்கூலி அரசியல் செல்வாக்கு என்பது, புலிகளின் அரசியல் வறுமையில் இருந்து உருவாகின்றது. ஈ.பி.டி.பி பொருளாதார உதவிகளை கொடுத்தன் மூலமும், புலிகளை விட மக்களின் உறவை கையானும் அனுஙு முறையிலும், தாழ்த்தப்பட மக்களின் உறவாக்கத்திலும் இருந்தே அரசியல் செல்வாக்கை பெற முடியின்றது. குறிப்பாக ஈ.பி.டி.பி யில் உள்ள முக்கிய ஒரு சில தலைவர்கள் தாழ்த்தப்பட மக்களின் நலன்களை முன்னிறுத்தி, கடந்த காலத்தில் போராடியவர்கள். இந்த மக்களின் கணிசமான செல்வாக்கை ஈ.பி.டி.பி பெற்றுள்ளது. வரலாற்று நீதியாக புலிகள் தமிழ் மக்களின் தன்னிறைவு தேசிய பொருளாதாரத்தை ஊக்குவித்து தேசிய பொருளாதாரத்தை வளர்க்காமையே, அரசு மற்றும் ஏகாதிபத்தியத்திடம் கைக்கூலியாகி பெற்று வழங்கும் ஈ.பி.டி.பி யின் பொருளாதார உதவிக்கு, மக்கள் சரணடைகின்றனர். அத்துடன் தமிழ் மக்களின் ஜனநாயகத்தை, அவர்களின் கருத்து, எழுத்து, பேசுக

கதந்திரத்தை அடக்கியொடுக்கியும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு எதிரான உயர் சாதிய அடக்குமுறையுடன் கூடிய நீரோட்டம் சார்ந்த கண்ணோட்டம், புலிகளின் அரசியல் வறுமையை மேலும் ஏழுமையாக்குகின்றது.

இந்த ஏழுமையை பயன்படுத்தி கிறிஸ்தவ குழுக்கள் முதல் தமிழ் கட்சிகளின் கூட்டமைப்பு வரை, புலிகளின் தீயாகத்தைத் தாண்டி அரசியல் செல்வாக்கு பெற முடிகின்றது. இது புலிகளை அரசியல் நீதியாக தனிமைப்படுத்தி, அரசியல் அதிகாரத்தை நோக்கி நடைபோடுகின்றது. தேசிய சுய தனிமையை பொருளாதாரத்தை அடிப்படையாக கொண்டு, தமிழ் மக்களின் சிந்தனை செயல் அனைத்திலும் மாற்றும் கொண்டு வர வேண்டிய தேசிய பொறுப்பை, புலிகள் என்றுமே அவர்களின் போராட்ட வரலாற்றில் செய்ததில்லை. இதுவே புலிகளை அரசியலில் அனாதையாக்குகின்றது. புலிகளின் அரசியல் ஏழுமையை போக்க, பினாமிகள் அவசியமாகின்றனர். இந்த பினாமிகளே புலிகளின் அரசியல் மற்றும் அவர்களின் கோரிக்கைகளை கட்டமைத்து, புலிகளை அந்த வளைக்குள் கட்டிவிடுகின்றனர். இந்த பினாமியாக தமிழ் கட்சிகளின் கூட்டமைப்பு முதல் புளித ஏகாதிபத்திய கூட்டடைக் கொண்ட கிறிஸ்தவம் வரை, நாற்றும் கண்ட வகையில் தேசியத்தை விளக்கி புலிகளின் கோப்பாட்டாளராகின்றனர். இந்த மக்கள் விரோத பினாமி அரசியலையே புலிகளுக்கு கோப்பாடாக்கி, தலைகீழாக்கி புலிகளையே ஏற்க வைக்கின்றனர்.

புலிகளை வானளவு தலையில் உயர்த்தி புகழ்ந்தபடி கையானும் பினாமி அரசியல் விபச்சாரம், தமிழ் மக்களின் சுயபொருளாதாரத்தை அழிக்கவும், அதற்கு இசையை வகையில் தேசியத்தை வரையறைக்கவும் திட்டமிட்டே இயங்குகின்றனர். திட்டமிட்டே “முன்றாம் தரப்பு மத்தியஸ்தத்துடன் பேசுவார்த்தை நடத்தப்படவேண்டும்.” என்று கூறுவதன் மூலம், ஏகாதிபத்திய மறுகாலனியாதிக்கத்தை பாய் விரித்து அழைக்கின்றனர். தேர்தலுக்கு முன் கூட்டமைப்பு உருவானவுடன், அமெரிக்கா அழைக்க ஓடோஏடுக் கொண்டு வாலாட்டி குரைத்து விகவாசத்தை காட்டினர். தேர்தல் முடிந்தவுடன் தமிழ் கட்சிகளின் கூட்டமைப்பு ஏகாதிபத்திய விகவாசத்துடன், இந்தியா, அமெரிக்காவுடன் கூடிக்குலாயிப் படி சதிகளைத் தொடங்கிவிட்டனர். இதில் கூட தமிழ் கட்சிகளின் கூட்டமைப்பு உள்ள முரண்பாடுகள் தெளிவுபடவே, இந்த கைக்கூலித்தனத்தை வெளிக் கொண்டு வருகின்றது. புலிகளின் பெயரில் தமிழ் கட்சிகளின் கூட்டமைப்பு நடத்திய தேர்தல் கூத்தில், தமது கடந்த கால நடத்தைகளையிட்டு எந்த சுயவிமர்சனத்தையும் நடத்தியது இல்லை.

“சோறா சுதந்திரமா?” என்று 1977 இல் இதே போன்ற தேர்தல் திருவிழா ஒன்றில், தமிழ் மக்களின் வாக்குகளை ஆபாசமாக கவர்ந்தவர்கள், சோறையும் கொடுத்தில்லை. சுதந்திரத்தையும் கொடுத்தில்லை. ஆனால் பதவி சுகத்தில் சொக்கிப் போய், சொத்து சேகரித்தது முதல் தேசிய எல்லை கடந்து வெளிநாடுகளில் தம் மையும் தமது குடும்பத்தையும் சொகுசாக வாழ இந்த தேர்தல் உதவியது. “சோறா சுதந்திரமா?” என்ற கேள்வியால் உந்தப்பட்ட இளைஞர்கள் சுதந்திரத்துக்காக போராடிய போது, அவர்களை காட்டிக் கொடுக்கவும் பின்னிற்கவில்லை. இளைஞர்களின் போராட்டம் தேர்தல் மூலம் பெற்ற அதிகாரத்தை, பதவிகளை எல்லாம் ஆட்டம் கண் வைத்தன. இந்த ஆயுதம் எந்திய சுதந்திர வேட்கையை தடுத்து நிறுத்த, அவசரம் அவசரமாக இந்தியா அரசின் துணையடன், அமெரிக்காவினக்கும் தனது மகனின் தலைமையில் உருவாக்கிய ஆயுதம் எந்திய ரெனா (TENA) இயக்கம், எல்லா இயக்கம் போல் நடத்திய மக்கள் விரோத நடவடிக்கைகள் பல. இது போன்று நான்கு கட்சிகளும் மக்களுக்கு செய்யாத துரோகம், வரலாற்றால் மூழிமறைக்க முடியாது. மொசடியுடன் கூடிய கைக்கலை கூடித்தனம் முதல் பச்சை துரோகம் வரையிலான நடத்தைகளே, அவர்களின் அரசியல் இந்த அரசியலில் எந்த மற்றுத்தையும் அவர்கள் இம்மியும் கூட செய்யவில்லை. சர்வதேச நிலைமையில் ஏற்படும் மாற்றந்துக்கூட செய்யவில்லை. சர்வதேச நிலைமையில் ஏற்படும் மாற்றந்துக்கூட ஏற்ப, தமது துரோகம் வரையில்லை. வெளிக் கைக்கூலித்தனத்துக்கும் இசைவாக தமது கோசங்களை மாற்றி களமிறங்கியுள்ளனர்.

கடந்த காலத்தில் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி தமிழ் மக்களின் விடுதலை, சுதந்திரம் என்ற கூறி, வாக்குவேட்டையாடிய சுகபோகமாக வாழ்ந்த அந்த மோசடியை பற்றி ஒரு வார்த்தை கூட, தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி பேசவில்லை. இலங்கை இந்தியா அரசுடன்

கூடிக் குலாவிய படி ஏகாதிபத்திய தருகுகளாக செயற்பட்டு தமிழ் மக்களின் போராட்டத்தை காட்டிக் கொடுத்த துரோகத்தை பற்றி, ஒரு வார்த்தை கூட பேசவில்லை. இன்னாளுக்களின் சிடைக்கக் மாண அபிவிருத்திச் சபையை தமிழ் மக்களின் தீவாக ஏற்று, தமிழ் மக்களுக்கு துரோகம் செய்து 1981 இல் இதற்கான தேர்தலில் குதித்த வரலாற்று துரோகத்தை பற்றி, ஒரு வார்த்தை கிடையாது. இந்தியா அரசுடன் கூடிக்குலாவி படி இயக்கங்களின் கைக் கூலிக்கு உடன்தையாக இருந்ததுடன், இந்தியா ஆக்கிரமிப்புக்கு ஆதரவு தெரிவித்து தனது கைக் கூலித்தனத்தை பற்றி ஒரு வார்த்தை கூட பேசவில்லை. இப்படி அடுக்குக்காக பல வரலாற்று துரோகங்கள் கூட்டணியின் துரோக அரசியல் வரலாறுக் நீள்கின்றது.

ரேலோ இந்தியக் கைக்கூலியாக ஆயுதம் ஏந்தி வளர்ந்த, வளர்ப்பு பிள்ளையாகும். இந்தியா அரசால் ஏவி விடப்பட்ட அனைத்து பாரிசுத்தையும் மானவெட்கமினரி, தமிழ் மக்கள் மேல் ஏவியவர்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் முதல் இந்தியா எதிர்ப்பாளர்களை வேட்டை ஆடுவது வரை, தனிச் சிறப்பாக ஒடுக்கியவர்கள். இந்தியா கைக் கூலித்தனத்தை மெய்பிக்க சீக்கிய போராட்டத்தை ஒடுக்கி, பல படு கொலைகளில் ஈடுபட்ட அந்த பன்றித் தனத்தை இவர்கள் என்றுமே சயவிமர்சனம் செய்தது கிடையாது. இந்தியா இலங்கைக் கைக்கூலியாக செயற்பட்ட இவர்கள், தொடர்ந்தும் கைக்கூலியாக செயற்படும் வகையில் ஆயுதம் ஏந்த தயரான வகையில், புதிய இளைஞர்களை இணைத்து பல முகங்களை இராணுவ பாதுகாப்புடன் புலிகளின் எல்லைகளில் தொடர்ந்தும் வைத்துள்ளனர். வன்னிக்குச் செல்லும் பொருட்களுக்கு வரி விதித்தும், கப்பம் வாங்கியும் இயங்கும் மக்கள் விரோத சட்டவிரோத குழுவாக நீடிக்கின்றது. இன்றும் இந்தியாவே இவர்களின் வளர்ப்பு நந்தையாக இருப்பது ஒன்று புதிய விடைமல்ல.

ச.பி.ஆர்.எல்.எவ் பிரேமச்சந்திரன் அணி 1987 இல் இந்தியா இராணுவத்தின் வருகையுடன், தமிழ் மக்கள் மேல் கட்டவிழ்த்தவிட்ட கைக்கூலித்தன படுகொலைகள் மற்றும் கற்பிலுப்புகளின் மனித விரோத வரலாறு, புலிகளின் அரசியல் வறுமையினால் கருத்துச் சுதந்திர மறுப்பினாலும் எழுதப்படவில்லை. தமிழ் தேசமே கற்பிலுக்கப்பட்ட அந்த வரலாறுக்காக தந்தாய்களான பிரேமச்சந்திரனும் அவரின் அணிக்கும் புது அவதாரம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. வரதர் அணிதான் இந்த குற்றத்துக் காரணம் என்ற பூச்சுக்குடுகின்றனர். ஆனால் ச.பி.ஆர்.எல்.எவ் வரலாற்றில், நாபா உண்மையில் இயக்க தலைவர் அல்ல. நாபா ஒரு பொம்மைதான். அவர் ஒரு கொவரவத் தலைவராக நெயற்பட்டவர். அனைத்தும் பிரமச்சந்திரனே திட்டமிட்டு செய்தான். இந்தியா கைக் கூலித்தன அரசியல் முதல் அனைத்து எடுப்பி நடத்தை அனைத்துக்கும் பிரமச்சந்திரனே நேரடி வறிகாட்டியாக செயற்பட்டவர். இங்கு வரதராஜபெருமாள் பிரமச்சந்திரனால் ஆட்டுவிக்கப்பட்ட ஒரு ருடிதான். வரதராஜபெருமாள் ச.பி.ஆர்.எல்.எவ் இன் மத்தியகுழு உறுப்பினராக கூட இருந்தவன் அல்ல. இந்தியா கைக் கூலியாக ச.பி.ஆர்.எல்.எவ் களத்தில் இருங்கிய போது வரதராஜபெருமாள் அதைச் செய்ய தகுதியான ஒரு நபராக இருந்த காரணத்தினால், பிரமச்சந்திரனால் முனினலைப்படுத்தி கொண்டு வரப்பட்டவன். இந்தியா ஆக்கிரப்பை கைவிட்டுச் செல்லும் அளவுக்கு, இலங்கை மற்றும் புலியின் நிர்ப்பந்தால் வெளியீற்றி போது ச.பி.ஆர்.எல்.எவ் என்றும் அதிகாரம் இருந்தது. இந்த நிலையிலும் இந்தியா அதிகார வர்க்கம் புதிய ஆக்கிரமிப்புக்கு தயார் செய்யும் வகையில், வருடம் இரண்டு கோடி இந்தியா ரூபா செலவு செய்து வரதராஜபெருமாள் பாதுகாத்தனர். கால ஓட்டத்தில் ச.பி.ஆர்.எல்.எவ் இழந்த வாழ்வின் சொகுக்களை தக்கவைக்கும் அதிகார போட்டி, உள் முரண்பாடாக வெடித்து. ச.பி.ஆர்.எல்.எவ் வின் அனைத்து துரோக தலைவர்களும் தனிப்பட்ட சொத்துகளை பல உட்சம் செலவில் இந்தியாவில் வாங்கி கொடுத்தனர். அந்த சொத்து பகிள்விலும் (இந்த சொத்து பகிள்வில் நாபாவின் மனைவியும், மனைவி குடும்பம் கூட போட்டியிட்டது) ஏற்பட்ட முரண்பாடுகளிலும் இணைந்தே, ச.பி.ஆர்.எல்.எவ் உடைந்தது. இன்றும் வரதர், பிரமச்சந்திர அணியின் முரண்பாடு கடந்து, இந்திய கைக்கூலிக்கு வெவ்வேறு அளவில் விகவசமாக இருக்கவும் செயற்படவும் தயாராக உள்ளனர். பிரமச்சந்திரன் அணி கூட இராணுவ பாதுகாப்பில், புலிகளின் எல்லையோரங்களில் புதிய இளைஞர்களை இணைத்த படி இளைஞர்களைக் கொண்ட முகங்களை, ஆயுதம் எந்த தயார் நிலையில் வைத்தேயுள்ளனர்.

தமிழ் காங்கிரஸ் மிக மோசமான தமிழ் மக்கள் விரோதியாக அதன் வரலாறு தொடங்குகின்றது. 1950 இல் தமிழ் கங்கிரஸ் கட்சியில் இருந்து தமிழரசுக் கட்சி தந்தை செல்வாவின் தலைமையில் தனியாக தோன்ற, தமிழ் கங்கிரஸ்லிசின் துரோகமே அடிப்படையாகவும் ஆதாரமாகவும் இருந்தது. மலையக மக்களின் வாக்குரிமைகளைப் பறிக்க, இன்வாதத்தையும் சரண்டல் வக்கிரத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு சிங்கள இன்வாத சரண்டல் ஆட்சிக்கு தாணாக துணை நின்ற மக்கள் விரோதிகளே இவர்கள். இன்று டக்ஸல்ஸிசின் துரோக வழியில், அன்று தமிழ் காங்கிரஸ் பூ.என்.பியுடுடன் ஒட்டிக் கொண்டு தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக செயற்பட்ட துரோக கட்சிதான் தமிழ் கங்கிரஸ். சொந்த பெரும் சொத்துகளை பாதுகாக்கவே அரசியலை பயன்படுத்திய இக்கட்சி, தமிழ் மக்களுக்கு எதிராகவே செயற்பட்டனர். அன்றைய துரோக வரலாற்றில் அரசியலை அனாதையாகி கொழும்பில் கூடாரம் அடித்திருந்த இந்தக்கட்சி, இன்வாத சிங்கள அரசியல் வரைமுறையற்ற இன்வாதத்தை கொழும்பில் கண்டிக்க தொடங்கியது முதல் புதுயியிரப்பு பெற்றது. பெரும் முதலாளியான குமார் பொன்னம்பலம் அரசியலில் வாரிசிரிமை பெற்றவர். அதன் வழியில் அவரின் மகனும் இன்று களமிறுங்கியுள்ளார். புலிகளின் அரசியல் ஏழ்மையை பயன்படுத்திய அதில் இருந்தே பிழைக்கத் தொடங்கி விடுகின்றனர். இந்த பிழைப்புக்கு புலிகளின் அரசியலில் ஏழ்மையே வழிகாட்டியாகின்றது. அதே நேரம் இந்த ஏழ்மை ஜாமன் விகவாசத்தை காட்டி குலைக்கின்றது. இந்த வழியில் தான் அனைத்து தமிழ் கட்சிகளின் கட்டமைப்பு, அரசியலில் ஜன உடதேசம் பெற்று உயிரப்பு பெற்றது. கொழும்பில் சொத்தும் சுகமுராக அரசியல் பேசும் இக்கட்சி, தமிழ் ஈழத்தை ஒருக்காலும் ஆதாரிக்க போவதில்லை. எல்லாம் ஏகாதிபத்திய மூன்றாவது மத்தியஸ்தத ஆக்கிரமிப்பில் எவும்புகளை குப்பி குளிர் காய விரும்புபவர்களே.

தமிழ் கட்சிகளின் கூட்டமைப்பில் இணைந்தோர் கடந்தகாலத்தில் இழைத்த மனித விரோத நடத்தைகளை இவர்கள் தவறு என்று சொல்லவில்லை. உதாரணமாக 1984 இல் ரேலோ இந்தியா கைக்கூலிகளாக எமது மன்னில் ஆயுதங்களுடன் வந்திறங்கிய காலத்தில், என்னை கண்ட இத்தீல் கூட்டுக் கொலல் உத்திரவிட்டு தேரையை வீட்டை நடு சமாத்தில் கூற்றி வளைத்து, வீட்டை நோக்கி பொலிந்த வேட்குகளின் கதை போல் பல உண்டு. இதன் போதே தேசிய போராட்ட வரலாற்றில் இயக்கத்துக்கு எதிரான, முதலாவது மக்கள் போராட்டத்தை நாம் நடத்தினோம். அந்தப் போராட்டம் தெல்லிப்பளைச் சந்தியில் வீதி மறியலாக மாறியபோது, அதன் மேலும் பொலிந்த வேட்குகள் எமது தேசத்தையே நடுங்கவைத்தது. இதே போல் கூட்டணியின் தேர்தல் மற்றும் மோசத்துகளை நாம் “தேர்தல் திருவிழா” என்ற நாடகம் மூலம் 1981-1983 களில் அம்பலப்படுத்திய போது, கூட்டணியினர் ரவுடிகளை கொண்டு மிரட்டி குழப்ப முயன்ற வரலாறுகள் பல. ச.பி.ஆர்.எல்.எப் இந்திய கூலிப்டாளமாக வந்திறங்கிய போது, கம்பூலின்ஸுகள் இந்தியா அரசின் எதிரிகள் என்று அடிப்படையில், எம்மைத் தேடி அலைந்த வேட்டை நாய்த்தனத்தை என்ன என்பது. இப்படி எத்தனையோ மக்கள் விரோத வரலாறுகள், தனித் தனியாகவும் சமூக ரீதியாகவும் உண்டு. ஆனால் அதை இனியோரு போதும் செய்ய மாட்டோம் என்று, கடந்த கால மீதான சுயவிமர்சனத்தில் இருந்து இவர்கள் சொல்லவில்லை. இந்தியா அரசின் ஆக்கிரமிப்பை, தலையிட்ட கண்டிக்கவில்லை. ஆனால் இந்தியாவுடன் வாலாட்டியப்படி நக்கி வாழ்வது தொடருகின்றது. ஏகாதிபத்தியம் தேசியத்தை அழிக்கும் என்றும், அதை எதிர்த்த போராடுவோம் என்று சொல்லவில்லை. தன்னிறைவான சுய பொருளாதாரத்தை பாதுகாக்க, அதை எதிர்க்கும் மற்றும் அனைவரையும் அதிர்த்த போராடுவோம் என்று சொல்லவில்லை. அதே நேரம் அதை தாமே அழிப்போம் என்று, கோசம் போடுகின்றனர். பேசுச் வார்த்தையை புலிகள் குழப்பினால், நீங்கள் என்ன செய்வீர்கள் என்று சொல்லவில்லை. அதாவது எப்படி ஏகாதிபத்தியத்துக்கும் (முன்றாவது தரப்புக்கும்) அரசுக்கு முன்னுடைய கொடுப்போம் என்பதை சொல்லவில்லை.

அது மட்டுமா, கடந்த காலத்தில் நீங்கள் வேட்டையாடிய மனிதர்களின் மரணங்களுக்கு பதிலளிக்கவில்லை. இந்தியாவின் எதிரிகள் என்றும், புலிகளின் ஆர்த்த உறவுகளான தாய் தந்தை சேகோதார சேகோரிகள் என்று நீண்ட படு கொலைக்கு உள்ளன, அந்த மனிதர்களுக்காக ஒரு வார்த்தையும் பேசவில்லை.

புலிகளும் அதை செய்தமையால், நாம் அதை பற்றிச் சொல்லத் தேவையில்லை என்ற தமிழ் கட்சிகளின் கூட்டமைப்பு புலிகளுடன் இரகசிய உடன்பாடு கொண்டுள்ளதோ! அத்துடன் முஸ்லிம் மக்கள் மேலான படுகொலை, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் என்பதால் செய்த படுகொலைகள், பெண்கள் மேலான பாலியல் வன்முறை என்று வரலாற்று பட்டியல் நீள்கின்றது. தமிழ் கட்சிகளின் கூட்டமைப்பு சார்பாக பேசும் வி.ஆனந்தசங்கரி “கடந்த காலத்தில் ஸ்தெந்த அமைப்பு எப்படி எப்படி இயங்கியது என்பதைப் பற்றி இன்று விவாதிக்கத் தேவையில்லை. இரகசியமாக நாம் செயற்படவில்லை. பல்வேறு ஸ்தரானங்கள், அமைப்புகள், பிறநாட்டு, உள்நாட்டு பிரமுகர்கள், பத்திரிகைகள் அனைத்தினதும் வேண்டுகோளுக்கு இன்னக்வே நாம் ஒற்றுமையாகச் செயற்பட்டு வந்துள்ளோம்.” என்று கூறி கடந்த கால விரோதத்தை மூட்டை கட்டி வைத்தபடியே, புதிய துரோகத்தை தொடங்குகின்றனர். இந்த கூட்டு என்பது புலிகளின் அரசியல் வறுமையை பயன்படுத்தி, ஏகாதிபத்தியத்தால் திட்டமிட்டு உருவாக்கப்பட்டதே. அதானால் அது முன்றாவது தரப்பு மத்தியஸ்தம் என்று, தாப்பிள் கொடியடின் பிறந்துள்ளது. இதை ஆழமாக நாம் புரிந்து கொள்ள, தமிழ் கட்சிகளின் கூட்டமைப்பிற்கும் தமிழ் காங்கிரஸ்க்கும் இடையிலான முரண்பாட்டில் இருந்தே தெளிவாக இனம் காணமுடியும். “புலிகளின் தேசிய தலைமைப் பாத்திரத்தை தவிர்த்து மாற்றுத் தலைமையை உருவாக்க சிங்களம் மட்டுமல்ல அமெரிக்காவும், இந்தியாவும் கூட முயல்கின்றது” என்ற கூறி இந்த தமிழ் கட்சிகளின் கூட்டமைப்பு பின் வேத்தை மட்டுமல்ல, அதன் வெளுப்பையும் அம்பலமாகியுள்ளது. இப்படியெல்லாம் நாடகமாடும் இவர்கள், தமிழ் கட்சிகளின் கூட்டமைப்பின் வெற்றி புலிகளின் வெற்றி என்ற பிரகடனம் செய்யும் பின் நிற்கவில்லை. தமிழ் கட்சிகளின் கூட்டமைப்பின் நோக்கம் “பிரபாகரனே தமிழினத்தின் தலைவர் என்பதை வெளிப்படுத்துவோம்” என்று ரெலொ சிறிகார்ந்தா திருக்கோவில் கூட்டத்தில் பேசுகின்றார். அத்துடன் “ஒரே கொடி, ஒரே தலைமை, ஒரே கோட்டபாடு” என்று கூறி, தமிழ் ஸுத்தின் ஐணநாயக மறுப்பை அரசியலில் ஆணையாக்கின்றார். ஆனால் அவர்கள் அதற்குள் இதுவரை இணையவில்லை. அதாவது புலிக்கொடி, புலித் தலைமை, புலிகளின் மக்கள் விரோத இராணுவ கோட்டபாட்டை தமிழ் கட்சிகளின் கூட்டமைப்பு ஏற்றுவிடவில்லை. ஆனால் மக்ஞக்கு அதை கூறுகின்றனர். ஒரு பாசிட்கூடின் பினாமிகளுக்கு மட்டும் பொருந்திய அரசியல் நடத்தைகள். யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த பத்திரிகையாளர் கூட்டத்தில் தமிழ் கங்கிரஸ் தலைவர் விநாயகமுர்த்தி “புலிகளே ஏக பிரதிநிதிகள் என்பதை, சிங்கள பேரினவாதிகளுக்கும் வெளி உலகத்திற்கும் எடுத்துக் காட்டவே நான்கு கட்சிகள் கூட்டுச் சேர்ந்து ஒரே சின்னத்தில் போட்டியிடுகின்றோம்” என்றார். புலிகள் தமிழ் மக்களின் ஏக பிரதிநிதியாக இருக்க நடத்திய இரத்த பலியோடுப்பகுக்கு, அரசியல் பூச்ச பூசுவது தான் தமது வேலை என்கின்றனர் பச்சோந்திகள். புலிகளின் கட்டுப்பாட்டு பிரதேசமான கொக்கட்சிக்கொலை பிரதேசத்தில் ரேலோ உபத்தலைவர் நி. இந்தரகுமார் “அளப்பரிய தியாகங்களைச் செய்த புலிகளை பயங்கரவாத் இயக்கம் என்ற கூற அனுமதிக்க முடியாது” என்று பேசினர். புலிகள் மட்டுமா போராட்டத்தில் தியாகம் செய்தனர். பயங்கரவாதம் என்பது அரசின் பயங்கரவாத நடவடிக்கைக்கு எதிரான, மக்களின் மக்களின் ஆயுதப் போர்ட்டத்தை எதிர்க்கும் உங்களுக்கு அது பயங்கரவாதமாக இருக்கலாம். இங்கு பயங்கரவாதமாக முத்திரை குத்துவது, மக்கள் அல்லது இயக்கம் மக்கள் மேல் பயங்கரவாதத்தை கையாளும் போதே நிகழ்கின்றது. இதை பாதுகாக்க கூட்டமைப்பு வக்காளத்து வாங்குகின்றது. இப்படி பல தளத்தில் மக்களுக்கு எதிராக புலிகளின் வெற்றி என்றனர். இதை புலிகள் மறைந்து மக்களுக்கு வெற்றி இயக்கம் மக்கள் வெந்து வார்த்தை சொல்ல வேண்டும் என்றார். இதுவரை இருந்து அது சொல்ல வேண்டும் என்று நிறுத்தப்பட்டு வருகிறது. இந்த நிறுத்தப்பட்டு வருகிற அரசியல் அனைத்தினதும் நிறுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் அதை அங்கு விட வேண்டும் என்று விடுகிற அரசியல் அங்கு விடுகிறது. ஆனால் அதை அங்கு விடுகிற அரசியல் அங்கு விடுகிறது.

பிரதேசம்	தமிழ் கட்சிகளின் கூட்டமைப்பு	பிரதான தமிழ் கட்சிகள்	முஸ்லிம் கங்கிரஸ்	மற்றைய கட்சிகள் பெற்றவை
வண்ணி	41 950	16857	-	35 699
யாழ்ப்பாணம்	102 324	80910	3364	-
மட்டக்களப்பு	86 284	10373	26 725	55 716
திருகோணமலை	56 121	2089	-	102 928
அம்பறை	48 789	21874	75 257	134 295
கொழும்பு	12 120	-	-	-
ஒட்டு	348 164	150 101	105 346	மேல்

தமிழ் கட்சிகளின் கூட்டமைப்பு சார்பாக 348 164 வாக்குகளே பெற்றனர். இங்கு கள் வோட்டுகளை தமிழ் கட்சிகளின் கூட்டமைப்பு பெற்ற போதும் வாக்களிக்க தனை இருந்த போதும், இது புலிக்கு ஆதாரவாக நான்கு கோரிக்கைக்கும் சார்பாக விழுந்தாக எடுக்க கோருகின்றனர். இது தவறந்தாக இருந்தாலும், மற்றைய தமிழ் கட்சிகள், சிங்கள கட்சிகள் இதற்கு சமாக வாக்கை பெற்றுள்ளது. அதே நேரம் முஸ்லிம் வாக்கு தநியாக உள்ளது, வாக்கெடுப்பில் பங்கு கொள்ளாது பெரும்பகுதி பகுதிகளின் பெற்ற போகூடுமில் மொத்த தமிழ் வாக்காளர்கள் 249 915 யும், இந்தியா தமிழ் வாக்காளர் 20 036யும், முஸ்லிம் வக்காளர் 203 558 யாகும். கம்ப்ரா மாவட்டத்தில் 40 ஆயிராக தமிழ் வக்காளர் உள்ளனர். களுத்துறை மாவட்டத்தில் 40 ஆயிராக கூட்டமைப்பு வக்காளர் உள்ளனர். கொழும்பில் 12 120 வாக்குகளை கூட்டமைப்பு பெற்று படுதோல்வியடைந்துள்ளது. 2.5 லட்சம் தமிழ் வாக்காளர்கள் அவர்களின் குடும்பத்துடன் தமிழ் தரப்பு குறுந்தேசியல் கொழும்பில் பூலம் பெயர்ந்து வாழும் அவர்கள், இந்த கூட்டமைப்புக்கு எதிர்க்கொல்கிறது. இதுபோன்று கம்ப்ரா, கஞ்சத்துறை மாவட்டத்திலும் கூட்டமைப்பு தேர்தலில் குதித்திருப்பின் இங்கும் இந்த சோகம் நிகழ்ந்திருக்கும். உண்மையில் கூட்டமைப்பு 3.5 லட்சம் வாக்குகளை பெற்று அதேநேரம், பெரும்பகுதி தமிழ் மக்களால் நிராகரிக்கப்பட்ட உள்ளனர். இலங்கை சனத் தொகையில் தமிழ் மக்களின் விகிதசாரத்தக்கு ஏற்ப, தமிழ் வாக்காளர் எண்ணிக்கையும் இருக்கின்றது. அளிக்கப்பட்ட செல்லுபடியான வாக்கில் 3.89 சதவீதத்தை பெற்று அதே தளத்தில் கூட்டமைப்பின் குரோத்தை அம்பலமாகின்றது. வாக்களிக்காத எண்ணிக்கையாடன் இதை ஒப்பிடின், இந்த வீக்தம் மேலும் ஆழமாக சரியும். வாக்களிப்பு வீக்தம் இலங்கை முழுக்க சமாந்தராமாக இருப்பதால், மக்கள் தொகை விகிதத்துக்கு ஏற்ப கூட்டமைப்புக்கு எதிராகவே அளிக்கப்பட்ட தமிழ் வாக்கை விகிதம் அதிகமானது. தமிழ் பல்கலைக்கழகங்கள் தொடங்கி கிரிஸ்துவ ஆயர்கள் வரை ஆசி பெற்று தமிழ் கட்சிகளின் கூட்டமைப்புக்கு வாக்கு கோரினார். அதே நேரம் சங்களிலியன், எஸ்லான் படை தொடங்கி இராஜசிங்கன் படை வரை நடத்திய ஜனநாயக தேர்தல் நைண்முறை ஆயுத மிரட்டல்களின் ஆசியிலேயே, கிடைத்த வாக்கு மிகவிகிக்கு குறைவானதாகும். அதாவது தமிழ் மக்கள் பெரும்பகுதி தமிழ் கட்சிகளின் கூட்டமைப்புக்கு வெளியிட வேண்டும் காணுகின்றார். கணிசமான பெரும் பகுதி வாக்களிப்பில் கலந்து கொள்ளவில்லை. மொத்த வாக்களிப்பில் கூட்டணி பெற்ற வாக்குகள் 3.9 சதவீதமட்டுமேயாகும். இங்கு முஸ்லிம் மக்களை தமிழ் கட்சிகளின் கூட்டமைப்பும் எதிரியாக, புலிகளை போல் பார்த்த அனுகியதும் நிகழ்கின்றது. தமிழ் கட்சிகளின் கூட்டமைப்பு முஸ்லிம் வேட்பாளர்களை நிறுத்தவில்லை. தமிழ் கட்சிகளின் கூட்டமைப்பு கிழக்கில் நிகழ்ந்திய உரைகள் மற்றும் செவ்விகள் முஸ்லிம் மக்களுக்கு எதிராகவும் இருந்தன. முஸ்லிம் மக்களை தமிழ் மக்களாக கருத தயார்த்துவர்கள், அவர்களை ஒரு சிறுபாள்மை தேசிய கூட அங்கீகிரிக்கவும் தயாராக இல்லை. மாநாக தமக்கு அடிக்கீடு இருக்க வேண்டும் என்ற கோணத்தில் அனுகப்பட்டது. இந்த நிலையில் வடக்கு கிழக்கில் வாழும் முஸ்லிம் மக்களின் பிரச்சனையை, புலிகளுடன் மட்டும் பேசி எப்படி

தீர்க்க முடியும். வடக்கு கிழக்கில் வாழும் முஸ்லீன்கள் பிரச்சனைக்கு தீர்வற்ற வன்முறையிலும், அவர்களின் நலனை பேசாத தமிழ் கட்சிகளின் கூட்டமைப்பு எதுத்தான் அந்த மக்களுக்கு வழங்க முடியும். புலிகளுடன் மட்டும் பேசக் கோரும் ஜனநாயகம், முஸ்லீம் மக்களுக்கு எதிரானதாகும். உண்மையில் நடந்த தேர்தல் குறுந் தேசிய இனக் கண்ணோட்டத்தை அடிப்படையாக கொண்டே நடந்தன. சிங்கள் கட்சிகள் கொண்ட குறும் இனத் தேசிய தேர்தலை இது மாறியிருந்தது. இலங்கையில் தேர்தல் மேலும் ஆழமாக இனவாதத்தை பிரித்து பிளந்துக் காட்டியுள்ளது. தமிழ் மீண்டும் ஒரு முறை பிளந்துள்ளனர். இம் முறை முஸ்லீம் மக்களையும் கூட ஒதுக்கிய வகையில், தனது வக்கிரத்தை வெளிப்படுத்தினர்.

இங்கு கள்ள வாக்குகள் மூலமே மற்றைய கட்சிகள் வாக்கு பெற்றதாக கூறுவதும், தம்மை தாம் புளித்தாக்கள் காட்டுவதும் கூட ஒரு மோச்சியே. கள்ள வாக்கு என்பது சில கட்சிகள் தலைமையில் இருந்தே அதை திட்டமிடவும், மறு தளத்தில் அதை கீழே இருந்து தன்னியல்பான ஆர்வம் சார்ந்தும் அனுமதிக்கப் படுகின்றது. அதிகாரத்தில் இருந்து தோற்பவன் மேல் இருந்து கள்ள வாக்கை போடுவதும், அதிகாரத்தை புதிதாக பெறுவதன் இயல்பான ஆதரவு தளத்தை போல் ச.பி.டி.பி மட்டும் கள்ள வாக்கு கள்ளியல்பான ஆர்வம் சார்ந்தும் அனுமதிக்கப் படுகின்றது. அதிகாரத்தில் இருந்து கள்ள வாக்கை போடுவதாக கூறி, இது ஊக்கவிக்கப்பட்டது. உண்மையில் கிடைத்த தமிழ் கட்சிகளின் கூட்டமைப்பு கூறுவது போல் ச.பி.டி.பி மோச்சி கீழே இருந்து தன்னியல்பான ஆர்வம் சார்ந்தும் அனுமதிக்கப் படுகின்றது. அதிகாரத்தில் இருந்து கள்ள வாக்கை போடுவதாக கூறி, இது ஊக்கவிக்கப்பட்டது. உண்மையில் கிடைத்த தமிழ் கட்சிகளின் கூட்டமைப்பு கூறுவது போட பயன்படுத்துகின்றான். போடவில்லை. தமிழ் கட்சிகளின் கூட்டமைப்பு கூட கீழ் இருந்து உருவாகிய தன்னியல்பான கள்ளவாக்கு போடும் இயல்லை, தனக்கு சதாகமாக பயன்படுத்தினர். அதாவது மற்றுவன் கள்ள வாக்கு போடுவதாக கூறி, இது ஊக்கவிக்கப்பட்டது. உண்மையில் கிடைத்த தமிழ் கட்சிகளின் கூட்டமைப்பு கூறுவது போட பயன்படுத்துகின்றனர். இந்த ஊழல் மிகக் சாக்கடை தேர்தலை, ஜனநாயகமாக்கினர்.

தமிழ் கட்சிகளின் கூட்டமைப்பு வாக்குகளை பெறவிடாது, வன்முறை மூலம் ச.பி.டி.பி தடுத்தது என்பது ஒரு தலை பட்சமானது. ச.பி.டி.பி யின் வன்முறை, அதிகார மோச்சி, ஊழல், கள்ள வாக்குகளை எந்தளவுக்கு பயன்படுத்தி அதை ஜனநாயகமாக கருதியதோ, அந்தளவுக்கு தமிழ் கட்சிகளின் கூட்டமைப்பு அதன் தயவில் தான் செயற்பட்டது. சங்கிலியன், எல்லாளர் படை தொடங்கி இராஜாசிங்கன் படையின் மிரட்டலை சாதகமாக்கியும், புலிகளின் கட்டுப்பாட்டு பிரதேசத்தில் தாம் மட்டும் பிரச்சாரம் செய்யும் உரிமை பெற்று தேர்தலை ஜனநாயகமாக்கினர். புலிகள் ஒரு சில வேட்பாளர்களை படுகொலை செய்ததுடன் கடத்தியும் சென்ற நிலையில், பொது மிரட்டலை சதாகமாக கொண்டே இந்த ஜனநாயகத்தை தக்கவைத்தனர். ஊர்கவுக்குத்துறை எப்படி ச.பி.டி.பி யின் சாங்காதிகாரத்தில் ஜனநாயகம் பூத்துக் குலுங்கியதோ, அதேபோல் புலிகளின் பிரதேசமும் அதன் எல்லையிலும் தமிழ் கட்சிகளின் கூட்டமைப்பின் ஜனநாயகம் பூத்துக் குலுங்கியது. படுகொலை, வன்முறை, மிரட்டல், ஊழல் என்று ஜனநாயகத்தின் அனைத்து சிறப்பு இயல்புகளுடன் நடைபெற்ற இந்த தேர்தலில், இனங்களை தனித்தனியாக தமது குறுந்தேசிய இனவாத அடிப்படைகளை ஆழப் பிளந்தே, சுதந்திரமாக ஜனநாயக பராளமந்ற சாக்கடையை நிறுவிக்கொண்டது. இந்தச் சாக்கடையில் இறங்கி புதுத்த பன்றிகள் பொய் வாக்குறுதிகள், மேசாடி, ஊழல், அதிகார பிரயோகம், வன்முறை முதல் படுகொலை ஜனநாயக அரசியலையே, தமது ஜனநாயகச் சின்மாக கொண்டே இந்த தேர்தலில் தமது சொகுக்கக்கான வாழ்வுக்கு அடிதாமிட்டனர். இந்த தேர்தல் மக்களின் அதிகாரத்தையோ, அவர்களின் குறைந்த பட்ச நலன்களைக் கூட தீர்க்கப் போவதில்லை. ஏகாதிபத்திய உலகமயமாதலை விகிவசமாக, மக்களுக்கு எதிராக அவர்களின் தன்னிறைவு தேசிய பொருளாதாரத்தை சிறைப்பதற்கு முரண்பாடு இன்றி அனைவரும் உறுதி எடுத்து, அதை ஜனநாயக வன்முறை மூலம் மக்கள் மேல் நிறுவ தயாராகவே உள்ளனர். இந்த மக்கள் விரோத தேர்தலையும், அந்த போலி ஜனநாயகத்தை எதிர்த்து, மக்கள் அதிகாரத்தை தமது சொந்த கரங்களில் எடுக்கும் ஒரு வழி மட்டும் தான், மக்களின் பிரச்சனைக்கு தீர்வை தரும்.

தேசிய பொருளாதாரத்தை தேசிய அடிப்படையாக கொள்ளாத, ஒடுக்கப்பட்ட உலக மக்களின் ஆதரவை திரட்டாத எமது போராட்டம்.

புலிகளின் தேசியத் தலைவர் பிரபாகரனின் மாவீரர் உரை மீது வழமை போல் இம்முறையும் புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரனின் மாவீரர் தினச் செய்தி வெளியாகியிருள்ளது. தமிழ் மக்களின் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தை பலப்படுத்தவும், ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து எமது தேசியத்தை உயர்த்திப் போராடவும், செய்ய வேண்டிய வளாற்று பணிகளை இந்தச் செய்தி அடிப்படையாக கொண்டிருக்கவில்லை. குறிப்பாக புலிகளின் விடுதலைப் போராட்டம் செய்த தவறுகள் மீதான சயவிமர்சனம் மற்றும் உலகளில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் ஆதரவை திரட்டும் வகையில், ஒரு போராட்டத்தில் செய்ய வேண்டிய ஒரு வரலாற்று தார்மீகப் பணியைப் பற்றி வழக்கம் போல் எதுவுமில்லை. புலிகள் தமிழ்மையும் தமது தவறான அரசியலில் வழியில் இருந்து மாற்றிக் கொள்ள தயாராக இல்லை என்பதை, மீண்டும் நெருக்கடியான இன்றைய தருணத்திலும் செய்தியாக தாங்கி வெளிவந்துள்ளது. புதிய நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப வால் பிடித்து செலவுதும், கருத்துக் கூறுவதும் தொடர் நிகழ்வாக உள்ளது. இம்முறை வழமையான வலது கண்ணோட்டத்தை பிரதிபலிக்கும் புலிகளின் தலைவரின் செய்தி, புலிகள் மற்றும் அவர்களின் ஆதரவாளர்களிடையே ஒரு அதிர்ப்பியை வலது கண்ணோட்டம் சார்ந்து ஏற்படுத்தியுள்ளது. மறு தளத்தில் சொல்லத் தவறியது, செய்யத் தவறியது என்ற விடயத்தை விட்டு, சென்னதுக்குள்ளான சிலவற்றின் மீதான விமர்சனத்தைப் பார்ப்போம்.

“தமிழ் மக்கள் தமது இனத்துவ அடையாளத்துடன் தமது சொந்த மண்ணில் வரலாற்று ரீதியாக தாம் வாழ்ந்து வந்த தாயக மண்ணில், நிம்மதியாக, சமாதானமாக, கௌரவத்துடன் வாழ்விரும்புகிறார்கள். அவர்களது அரசியற் பொருளாதார வாழ்வை அவர்களே நிர்ணயித்துக் கொள்ள விரும்புகிறார்கள். என்று புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரன் குறிப்பிடுகின்றார். பொதுவான தளத்தில் இது சரியான வாதமாக தென்படாலும், புலிகளின் வரலாற்றுடன் ஆழமாக பார்க்கும் போது இது முரண்படுகின்றது. ஒரு தேசியம் என்பது என்ற கேள்விக்கு புலிகளின் அகராதி தேசிய மறுப்பைக் கொண்டுள்ளது. ஒரு தேசியத்தின் மையான விடையை என்ன? அது எப்போதும் எங்கும் தேசிய பொருளாதாரமாகும். தமிழ் மக்களின் பண்பாடு, கலாச்சாரம், ஒரு நிலத்தொடர் அனைத்தும் தேசியம் என்பது என்ற கேள்விக்கு புலிகளின் அகராதி தேசிய மறுப்பைக் கொண்டுள்ளது. ஒரு தேசியத்தின் மையான விடையை என்ன? அது எப்போதும் எங்கும் தேசிய பொருளாதாரமாகும். தமிழ் மக்களின் பண்பாடு, கலாச்சாரம், ஒரு நிலத்தொடர் அனைத்தும் தேசியம் பொருளாதாரம் மீது கட்டமைக்கப்பட வேண்டும். தேசியம் இதைத் தாண்டி விளக்கம் பெறின், தேசிய பொருளாதாரமல்லாத ஏகாதிபத்திய பொருளாதாரத்துக்கு அடிமையாகவே வாழ்வதை குறிக்கும். சிங்கள் ஆக்கிரியிப்பாளர்கள் எதை அழிக்க விரும்புகின்றன? ஏகாதிபத்தியம் எதை அழிக்க பயங்கரவாத முத்திரை குத்துகின்றது? அனைத்து தேசிய பொருளாதாரத்தையும் அழித்து, அதன் மேல் உலகமயமாதல் பொருளாதாரத்தை நிறுவுவதேயாகும். தேசியத்தை கோரும் மக்கள் தமது சொந்த வளங்கள் மேல் தமது சொந்த உழைப்பைக் கொண்டு உற்பத்தி செய்வதே, தேசியத்தின் அடிப்படையும் ஆதாரமுராகும். அந்த உழைப்பு குறையாடப்படுவதையும், தேசிய வளங்களை அன்னியன் எடுத்துச் செல்வதையும் தடுக்கும் வகையில், தேசியம் தன்னைத் தான் அரசியல் மயமாக்கி ஆயுதபாணியாக வேண்டும். அதன் அடிப்படையில் விடுதலைப் போராட்ட காலத்தில் தேசிய உற்பத்தி மையான அடிப்படையான கோசமாக வைத்து, அதை நடைமுறைப்படுத்தி அதன் அடிப்படையில் கோரிக்கைகள் உள்ளடக்கம்ப்பட வேண்டும். யத்த நிறுத்தம், பேசக் வார்த்தை என அனைத்திலும் தேசிய பொருளாதாரம் என்ற மையான கோசமே, முதன்மையானதாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் இன்று தமிழ் மக்கள் சார்பாக யாரும் தேசிய பொருளாதாரம் சார்ந்து போராட்டத்தை வகுப்பதில்லை, விளக்குவதில்லை. அரசுடன் அல்லது எதோ ஒரு முன்னாம் தரப்பு பேசக் வார்த்தையின் போதும் எந்த தேசியமே மையக் கோசம் என்பதை, புலிகள் முதல் தேசப்க்குள் ஸ்ராக கவனத்தில் எடுப்பதில்லை.

தேசிய பொருளாதாரம் என்ற விடையை சுயநின்றையத்தில் மிக ஆழமானதும் மையானதும் சமர் - 30 தை-மாசி - 2002 14 Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

எங்கும் எல்லா தரப்பிலும் முன்வைக்கப்பட்டது. ஆனால் ஒரு மோசமான யுத்த வெறியர்களாக மாற்றியது எப்படி? ஆனால் கட்சியாக இருக்கும் போது யுத்த உலகளாவில் ஜனநாயகம் செய்யும், ஒரு சுதந்திரமான ஒரு மோசடியாகும். மக்களை மோசடியாகும். இது போன்றே தமிழ்க் கட்சிகளும் செய்கின்றன. அதிகாரமிழந்து இருக்கும் போது தேசியத்துக்கு ஆதவாகவும், அதிகாரத்தைப் பெறும் போது துரோகிகளாகவும் பவனிவருகின்றனர். இந்தக் தேர்தல் மற்றும் பாராளுமன்றம் என்பதே வாக்குகளை பெறவும், அற்ப சலுகைக்கு குண்டி கழுவி நக்கி வாழுவும் உள்ள ஒரு சாக்கடையான ஒரு வழித் துவாரமாகும். இது பச்சை இனவாதத்தை மேலும் ஆழமான விபச்சாரமாக்கி தேசியமயமாக்கின்றது. இந்தச் சாக்கடையில் சமாதானத்துக்கான கூறுகளைக் கொண்டு ஒரு பிரிவு இயங்குகின்றது என்ற புலிகளின் மதிப்பீடு. அந்த சமாதானம் என்ன என்பதை வரையறுப்பதில்லை. தமிழ்க் கூட்டணியின் முன்றாம் தரப்பு மத்தியஸ்தம் என்று ஏகாதிபத்திய தலைமையிலான பேசுக வார்த்தையும், யூனிபியும் அதே உள்ளடக்கத்தில் நடத்தும் கூத்துகளில், தமிழ் சிங்கள தேசியத்தை எகாதிபத்தியத்திடமே விபச்சாரத்துக்கு விடுகின்றனர். இது பற்றி விரிவாக மற்றொரு கட்டுரையில் பார்ப்போம்.

தேர்தல் என்பது சமாதானத்துக்கும் யுத்தத்துக்குமானது அல்ல. மாறாக ஜனநாயக யார் எப்படி என்ன ஊடாக சீற்பாக கையாள்வது என்ற அடிப்படை முறண்பாட்டை தேர்தலில் போட்டியில்லை. ஆட்சிக்கு வராத வரையும், ஆட்சியை முன்னு கொடுக்கத் வரையும் உலகமயமாதல் எதிர்ப்பு மற்றும் சமாதானம் என்ற கோசங்கள், உயிர் வாழ்தலுக்கான ஒரு பித்தலாட்ட நெம்பாக உள்ள சொல்லடுக்குகளே. இலங்கையில் தமிழ் மற்றும் சிங்கள மக்களின் தேசிய பொருளாதார கோரிக்கைகளை அடிப்படையாக கொண்ட ஒரு ஜக்கியப்பட்ட நாட்டில் வாழ, பேசுகவார்த்தை மற்றும் சமாதானம் என்று யாரும் முன்வைக்கவுமில்லை. மாறாக ஏகாதிபத்திய உலகமயமாதல் பொருளாதார எல்லைக்குள் சமாதானம் ஜக்கியம் என்று கூறுவதன் மூலம், தேசியத்தை ஒரு பகுதியை புலிகள் மறைமுகமாக முன்னு கொடுத்து ஆதரிப்பது என்பது, குரங்கு ஆப்பிழுத்த கதை தான் நிகழும்.

அடுத்து அவர் தனது உரையில் “இன்றைய உலக ஒழுங்கு மாறிவருகிறது. சர்வதேச அரசியல் உறவுகளிலும் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து வருகின்றன.” என்று கூறுவது, என்பது, இதை முன் கூட்டியே முன்வைப்பதும், அதை அடிப்படையாக கொண்டு ஆழம்பித்த ஒன்று. அதை அடிப்படையாக கொண்டு தேசியங்களையும், தேசங்களையும் விழுங்கி செரிப்பதே ஏகாதிபத்தியத்தின் அடிப்படை உள்ளடக்கமாகும். உலகமயமாதல் பொருளாதார விரிவாக்க கட்டமைப்பு வேகம் பெற்ற காலத்திலேயே, எமது தேசிய விழுங்கிச் செரிக்கின்ற சமகாலத்தில் எல்லாம், புலிகள் இது பற்றி ஒரு வார்த்தை தன்னும் பேசியதில்லை. ஆனால் அன்மையில் தனிமனித பயங்கரவாத வழியில் அமெரிக்கா மீது நடந்த எதிர் தாக்குதலைத் தொடர்ந்து, உலக ஆக்கிரமிப்பு ஒரு பாய்ச்சல் நிலையைக் கண்டுள்ளது. இந்த உலகமயமாதல் ஆக்கிரமிப்பு புலிகளையும் பயங்கரவாதிகளாக அறிவித்ததைத் தொடர்ந்தே, அவசர அவசரமாக உலக ஒழுங்கு ரீதியாக தவறானது. மாறாக அது முன் கூட்டியே இருந்து வந்துள்ளது. அதில் ஒரு பாய்ச்சல் நிகழ்ந்ததே, தற்போதுள்ள புதிய நிலைமையாகும். புலிகள் இதை புதிதான ஒன்றாக தவறாக விளக்கும் போது, ஏகாதிபத்தியம் பற்றிய தப்பெண்ணங்களையும் விதைத்து தமது சொந்த அரசியல் தவறுகளை முடிமறைத்து விடுகின்றனர். இதை இந்த உரையும் கொண்டுள்ளது. “... சந்திரிக்காவும் அவரது வெளிவிவகார அமைச்சரான தீரு. கதிர்கமாரும் எமது இயக்கத்தையும் தமிழரின் விடுதலைப் போராட்டத்தையும்

சமர் - 30

தத்மாசி - 2002

18

பயங்கரவாதப் பூச்சாண்டி காட்டிச் சர்வதேச அரங்கில் தீவிர பரப்புரைப் போரைத் தொடுத்தனர். இதன் விளைவாக அமெரிக்காவும் பிரிட்டனும் அதனைத் தொடர்ந்து சமீபத்தில் கண்டாவும் எமது விடுதலை அமைப்பை சர்வதேச பயங்கரவாதிகளின் பட்டியலில் சேர்த்துள்ளன.” என்று புலிகளின் தலைவரின் விளக்கம் ஏகாதிபத்தியம் பற்றி அப்பாவித்தனமாக முன்வைப்பதாகும். சந்திரிக்காவின் சொல் கேட்டு ஏகாதிபத்தியங்கள் தடை செய்தது என்று புலிகள் கூறுவது கண்டனத்துக்குரியது. இந்த வாதம் சிரிப்புக்குரியது. இது பகுத்தறிவுக்கு அப்பாற்பட்டது. மாறாக ஏகாதிபத்திய சொல் கேட்டே சந்திரிக்காவும் சரி ஏன் உலகமே ஆடுகின்ற போது, அதை தவறாக புலிகள் விளக்குவது ஏகாதிபத்தியம் பற்றிய வலதுசாரித்தனக் கண்ணோட்டமே காணமாகும். தேசிய பொருளாதாரத்துக்கு பதில் ஏகாதிபத்திய பொருளாதாரம் மீது புலிகள் கொண்டுள்ள மோகம் கூட, இதற்கு அடிப்படையாக உள்ளது. ஏகாதிபத்தியம் என்பது என்ன? தேசம் கடந்த தேசிய வளங்களையும் உழைப்பையும் குறையாடுவதே அதன் மையமான ஒரே குறிக்கோள். ஏகாதிபத்தியம் தனது பொருளாதார நலனுக்கு எதிரான அனைத்தையும், பயங்கரவாதமாக முத்திரை குத்தி சவிரக்கமின்றி ஒடுக்குவது இயல்பானது இயற்கையானது. இதற்கு சந்திரிக்கா அரசு வெளிச் சம் பிடித்துக் காட்ட வேண்டிய அவசியமில்லை. புலிகளை பயங்கரவாதிகளாக முத்திரை குத்தி அறிக்க முனைப்புப் பெற்று செயற்படும் நிலையில், புலிகள் ஏகாதிபத்தியங்களுக்கு தங்களையும் போராட்டத்தையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று வேண்டுகோள் விடுக்களின்றனர். ஆனால் உலகளாவில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து வீரத்துடன் போராடுவதுடன், எகாதிபத்திய பொருளாதாரங்கள் மேல் கடுமையான தாக்குதலை நடத்துகின்றனர். அன்மையில் நேபாளம் மற்றும் ஆந்திராவில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் சார்பாக போராடும் அமைப்புகள், அமெரிக்க முலதனம் சார்ந்த கொக்கோ கோலா தொழிற்சாலையையே குண்டு வைத்து தகர்த்தனர். தடை செய்யப்படாத இந்த தேசியத்தை முன்வைக்காத வர்க்க அமைப்புகள் சொந்தத் தேசிய பொருளாதாரம் சார்ந்து, அமெரிக்காவுக்கு எதிராக போராடும் போது, புலிகள் கெஞ்சுவது விசன்துக்குரியது. அத்துடன் உலக ஆக்கிரமிப்பை இந்த உரை நியாயப்படுத்துவது வேதனையானதும் கண்டனத்துக்குரியதுமாகும். அதைப் பார்ப்போம்.

“பயங்கரவாத வன்முறைக்கு எதிராகப் போர்த்தொடுத்து நிற்கும் மேற்குலக நாடுகளின் ஆலோசனையும், அச்சங்களையும், நிர்ப்பந்தங்களையும் எம்மால் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. உண்மையான பயங்கரவாதிகளை இனங்கள்னு தண்டிக்கும் நோக்குடன் சர்வதேச உலகம் மேற்கொள்ளும் பயங்கரவாத எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளை நாம் வரவேற்கிறோம்.” என்று உலக ஏகாதிபத்திய ஆக்கிரமிப்பு பயங்கரவாதத்தை அங்கீகரிப்பதும், மறுதளத்தில் புலிகளையும் புலிகளின் போராட்டத்தையும் அங்கீகரிக்க கோருவது சிறுபிள்ளைத் தனமானது. உலக பயங்கரவாதத்தை ஆணையில் வைத்தே, தேசிய பயங்கரவாதுங்களை ஏகாதிபத்தியங்கள் உலகளவில் கட்டமைக்கின்றன. இதில் எதிர்த் தாக்குதல் நிகழும் போது பயங்கரவாதமாக சித்தரித்து அடக்கியொடுக்குவது தான் நிகழ்கின்றது. இது தான் அமெரிக்கா மீதான தாக்குதல் மற்றும் ஆக்கான மேலான பயங்கரவாத ஆக்கிரமிப்பு. இது தொடர்பாக விரிவாக் கெள்ள சமரில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. நாளை ஏகாதிபத்தியம் புலிகளின் கடந்தகால மக்கள் விரோத நடவடிக்கைகளை பட்டியல் இட்டுக், காட்டியும் பயங்கரவாதமாக சித்தரித்து அடக்கியொடுக்கும் போது, புலிகள் போல் கருத்து சொல்லின் அது ஏகாதிபத்திய கைக்கூலித்தனமாகும். எதிரியை ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் சார்ந்து உலகளாவில் இனம் கண்டு கொள்ளவும், அவர்களை எதிரியாக இனம் கண்டு வெளிப்படையாக சர்வதேச வரலாற்று நிலைமைகளை புலிகள் புறக்கணிப்பது. எமது தேசியத்தை அழித்து ஒழிக் குழனைவதாகும்.

அடுத்து “பயங்கரவாதத்திற்கு எதிராக மேற்குலகம் தொடுத்துள்ள போரில் ஜெநாவில் அங்கம் வகீக்கும் அனைத்து அரசுகளும் அணிசேர்ந்து நிற்கின்றன. இனால் ஒடுக்குமுறைக்கும், மனித உரிமைக்கும் புகழ்போன பல அடக்குமுறை அரசுகளும் இந்தச் சர்வதேசக் கூட்டணியில் இணைந்து நிற்கின்றன. அதாவது காலத்தையினால் கொடுத்து கொடுத்து கொடுத்து சொல்லின் அது ஏகாதிபத்திய கைக்கூலித்தனமாகும். எதிரியை ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் சார்ந்து உலகளாவில் இனம் கண்டு கொள்ளவும், அவர்களை எதிரியாக இனம் கண்டு வெளிப்படையாக சர்வதேச வரலாற்று நிலைமைகளை புலிகள் புறக்கணிப்பது. எமது தேசியத்தை அழித்து ஒழிக் குழனைவதாகும்.

அடுத்து “பயங்கரவாதத்திற்கு எதிராக மேற்குலகம் தொடுத்துள்ள போரில் ஜெநாவில் அங்கம் வகீக்கும் அனைத்து அரசுகளும் அணிசேர்ந்து நிற்கின்றன. இனால் ஒடுக்குமுறைக்கும், மனித உரிமைக்கும் புகழ்போன பல அடக்குமுறை அரசுகளும் இந்தச் சர்வதேசக் கூட்டணியில் இணைந்து நிற்கின்றன. அதாவது காலத்தையினால் கொடுத்து கொடுத்து கொடுத்து சொல்லின் அது ஏகாதிபத்திய கைக்கூலித்தனமாகும். எதிரியை ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் சார்ந்து உலகளாவில் இனம் கண்டு கொள்ளவும், அவர்களை எதிரியாக இனம் கண்டு வெளிப்படையாக சர்வதேச வரலாற்று நிலைமைகளை புலிகள் புறக்கணிப்பது. எமது தேசியத்தை அழித்து ஒழிக் குழனைவதாகும்.

சமர் - 30 தத்மாசி - 2002 19

பற்றி (ஒடுக்கும் பிரிவ பற்றி) முன்பு சொன்ன கருத்துக்கு மாறாக, இலங்கை அரசை மட்டும் கூறுவதன் மூலம், ஒடுக்கப்பட்ட உலக மக்கள் மற்றும் உண்மையான நண்பர்களை எட்டி உதைப்பதாகும். உலகளாவில் ஒடுக்குமுறைக்குள்ளாகும் அனைத்து மக்களையும் ஆதரித்து, அவர்களின் ஆதரவை வென்று போரா வேண்டிய எமது தேசியம், அந்த ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் எதிரியுடன் கூட்டுச் சேரும் ஒரு மானக்கேடான் நிலைக்கு இந்த உரை தாழ்ந்து போகின்றது. மேற்கு நாடுகள் ஒரு ஏகாதிபத்தியம் என்பதையும், ஆக்கிரமிப்பாக கொண்டுள்ளனர். இதற்கு மேற்கு நாடுகள் மனித உரையை ஜனநாயகமாகவும், அடக்குமுறையை சுதந்திரமாகவும் கொண்டு இயங்குகின்றன. இதை அங்கீரிக்கவும் பாதுகாக்கவும் ஜா ஒரு சர்வதேச விபச்சரா மையமாக கொண்டு இயங்குகின்றது. இந்த நிலையில் புலிகள் இலங்கை அரசை மட்டும் குறித்துக் காட்டி மற்றையவற்றை பாதுகாப்பது என்பது, மற்றைய மக்களையிட்டு அக்கறையற்று குறுந்தேசிய இனக்கண்ணோட்டமாகும். இது சர்வதேச ஒடுக்கும் பிரிவுகளுக்கு கம்பளம் விரிப்பதாகும். இதுவே புலிகளின் தேசியத்தை ஏகாதிபத்தியம் பயங்கரவாதமாக முத்திரை குத்தி தனிமைப்படுத்தி, அழிக்க போதுமான பலத்தை வழங்கிவிடுகின்றது.

மறு தளத்தில் புலிகளின் “இந்த புதிய போக்குக் காரணமாக சர்வதேச அரங்கில் எமது சுதந்திர இயக்கத்திற்கும் அவப்பெயர் ஏற்பட்டுவருகின்றது” என்று சர்வதேச சார்ந்து கருத்தை முன்வைக்கின்றனர். இங்கு அவப்பெயர் யாரிடம் இருந்து ஏற்படுகின்றது என்று புலிகள் கவலைப்படுகின்றனர். பயங்கரவாத முத்திரை குத்தப்படும் ஏகாதிபத்திய அரசு நிலையை இட்டுத்தான் புலிகள் கவலைப்படுகின்றனர். ஏகாதிபத்திய மற்றும் சர்வதேச நாடுகளில் உள்ள மக்கள் எமது நண்பர்கள் என்ற உண்மையை அடிப்படையாக கொண்டு, இந்த பயங்கரவாதம் என்ற முத்திரைக்கு எதிரான போராட்டத்தை முன்னெடுப்பதை புலிகள் நிராகரிக்கின்றனர். மாறாக அந்த மக்களுக்கு எதிரான அரசுகள் புலிகளை பயங்கரவாதியாக முத்திரை குத்துவதையிட்டே கவலைப்படும் புலிகள், அந்த நாட்டு ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை எப்படி அனுகூகின்றனர். மக்களின் எதிரியான ஒடுக்கும் அரசு பற்றி புசிமொழுகும் புலிகளின் நாடகம், தம்மைத் தாம் கழுமில் ஏற்ற கடிவாளம் இடுகின்றனர். ஏகாதிபத்தியம் சொந்த மக்களுக்கு பயங்கரவாதம் என்று சொல்லி முத்திரை குத்தி ஆக்கிரமிக்கும் நடத்தைகளுக்கு, புலிகளின் மக்கள் விரோத செயல்களை அக்கம பக்கமாக எடுத்து அடுக்கிவைக்கின்றனர். புலிகள் மக்களுக்கு எதிராக இழைத்த, இழைக்கின்ற பல மனித உரிமை மீறல்களை இட்டு மௌனத்துடன், சுயவிமர்சனியும் அதையே அரசியல் ஆணையாக கொள்ளும் வரலாற்று தொடர்ச்சியில், ஏகாதிபத்திய முத்திரை குத்துவதையிட்டு அதை ஆக்கிரமிப்புக்கும் இவை ஒரு வலுமிக்க ஆயுதமாகின்றன. புலிகள் தம் கடந்த கால நிகழ்வுகளை சுயவிமர்சனம் செய்யவும், நிகழ் காலத்தை மாற்றி அமைக்கவும், எதிர்காலத்தில் ஒடுக்கப்பட்ட அனைத்து மக்களை நிலையில் தோதிப்பதையும் எதிரான ஏதான் ஏகாதிபத்திய ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிராகவும் தமிழ் மக்களின் தேசிய போராட்டத்தை அழிப்பதையும் எதிர்த்து, உலகளாவில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் அந்த அந்த நாடுகளில் போராடும் போது, ஆக்கிரமிப்பாளின் நோக்கம் சர்வதேச சுமுகத்தால் முறியடிக்கப்படும். இதை நோக்கி எமது போராட்டம் தன்னைத் தான் சுயவிமர்சனம் செய்து, மக்களின் உரிமைகளைச் சார்ந்து மாறிச் செல்லுமா?

ஒரு நிமிட அஞ்சலி

-சுகந்தன-

செப்டம்பர் 11ம் திகதி மனித இனத்தின் வரலாற்றில் ஒரு காலக்கோட்டை கழித்திருக்கின்றது என்று சொல்லப்படுகின்றது. செப்டம்பர் 11 ம் திகதிக்கு முன்னர் இருந்த உலகம் அதற்குப் பின்னர் சடுதியில் மாற்றமடைந்து தனது இயல்பிலிருந்து முற்றிலும் மாறிப்போய் விட்டது என்றும் கூறப்படுகின்றது. அமெரிக்கா 3000 ஹெர்களையும்

சமர் - 30

தூத-மாசி - 2002

20

தனது சுரண்டல் பொருளாதாரத்தின் சின்னமாக உயர்ந்தெழுந்து நின்ற இரட்டைக் கோபுரத்தையும், உலக ஆதிக்க ஆக்கிரப்பு இராணுவத்தின் கட்டளை மையமாக அச்சுறுத்தி நின்ற பெண்டகணையும் அழிவுக்குள்ளாக்கிய போது மட்டும் தான் உலகம் மாறிப் போய்விட முடியுமா ? உலகம் மாறவில்லை. அதை உங்களின் பின்னால் கைகட்டி நிற்கும் பொம்மையாக நீங்கள் தான் மாற்றி வைக்க விரும்புகிறீர்கள்.

இந்த செம்டம் பர் 11 ம் திகதியை துக்கதினமாக ஜோபோப்பிய ஒன்றியம் பிரகடனப்படுத்தியுள்ளது. நோர்வேயில் செப்டம்பர் 14ம் திகதி பகல் 12 மனிக்கு 3 நிமிட அமைதி காக்கும்படி வேண்டப்பட்டது.

அப்படியாயின் நாளோ கிழமைகளோ வருடங்களோ போதாத அளவுக்கு பட்டியலிட்டு மௌனம் காக்க வேண்டிய சம்பவங்கள் செப்டம்பர் 11 ம் திகதியை தாக்கக் காடாகாத வகையில் தள்ளி வைக்கும் கோரமாக சம்பவங்களையும் மனித நாகரீகம் காணாத படுகொலைகளை அழித்தொழிப்புக்களை செய்த அமெரிக்க பேயாட்டங்களையும் எந்த துக்கதினமாக பிரகடனப்படுத்துவது ? இந்த உயிர்ப்பலிகளை யார் நினைவு கூர்வார் ?

கட்டிடங்களை, கால்வாய்களை, உயிர் மூலத்துக்கான ஆதாரங்களை அத்துமீறி படையெடுத்து அழித்த வரலாற்று நினைவுகளுக்கு துக்க நாளோது ?

பிரான்சின் பாசிஸ்ட் Jacques Chirac பசுபிக் தீவுகளை அனு ஆயுத பரிசோதனையில் அழித்தொழித்த போது ஒரு நிமிட மௌனம் ? இல்லை.

பிரான்சில் முன்னாள் பாசிஸ்டும் பின்னாள் பிரான்ஸ் பொலிஸ் மா அதிபரும் 1963 இல் 300 மேற்பட்ட அலஜீரியரை படுகொலை செய்து, இரகசியமாக செயின் நதியின் அடியில் புதைத்தானே, அந்த மக்களுக்கு ஒரு நிமிட அஞ்சலி இல்லை.

அலஜீரிய விடுதலையைக் கோரி நடத்திய ஆப்பாட்டத்துக்கே இந்த படுகொலை தண்டனை. அண்மையில் இதை கண்டித்து பாரிஸ் மாநகரசபை தர்மானம் கொண்டு வந்த போது, பாசிஸ்ட் Jacques Chirac வாரிக்கள் அதை பகில்களித்து கூக்குல் இட்டனர். இதை தலைமை தாங்கிய பய்ப்பன், 1940 இல் சில நூறு யூதக் குழந்தைகளை படு கொலை செய்ய தலைமையேற்றவன். அவன் இன்று பதவி இழந்த நிலையில் தான், 1940 ஆண்டுக்குரிய குற்றத்துக்கு பல தடைகளை தாண்டி தண்டிக்கப்பட்டு சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டான். அவனின் வயது காரணமாக விடுவிக்க வேண்டும் என்ற குரல்களும், குறித்த வயதுக்கு மேல் சிறையில் வைக்க முடியாது என்ற சட்டத்தை கொண்டு வந்த விடுவிக்கும் ஒரு முயற்சி, ஜனநாயகத்தின் வக்கற்ற வக்கிரத்தை வெளிப்படுத்துவின்றது. இந் நிலையில் அண்மையில் அவன் சிறையில் இருந்தும் தப்பியோடனான். தப்பியோடிய போது லட்சக்கணக்கில் அவன் கையில் பணமும், தப்பியோட கெல்கொப்ரரையும் பயன்படுத்தும் அளவுக்கு சிறையில் சொகுசாக வாழ்கின்றான். இந்த பாசிஸ்டுகள் கொன்ற மக்களுக்கு ஒரு நிமிட மௌன அஞ்சலி? இல்லை.

நிறவெறிப்பிடித்த நாசிகள் தெருக்களில் வெளிநாட்டவரை வெட்டி வேட்டையாடும் போது ஒரு நிமிட மௌனம் ? இல்லை.

பாலஸ்தீனம், கொலம்பியா, கிஷூபா, ஈராக், கோசவோ நாடுகளுக்குள் அத்துமீறி நுழைந்து அமெரிக்கா அழித்தொழித்த உயிர்கள் ”மனிதாபிமானப் படையெடுப்புக்கள்” என்று பெயர் கொண்டு பெறுமதி இழந்த போது, ஒரு நிமிட மௌனம் ? இல்லை.

போதைவள்ளு பயிர்கள் அழிப்பு என்ற பேர்வையில், பொருளாதார ஆதாரமாக விளங்கும் கொலம்பியாவின் காடுகளையும் மந்தைப் புல்வெளிகளையும், விலைச்சல் நிலங்களையும் கண் கொண்டு காணாமல் விமானத்தில் இருந்து நச்சத் தூவி அழிக்கின்றபோது, அந்திலத்தின் விலைச்சல் தன்மையை மலடாக்கும் இரசாயனத்தால் அழிந்தொழியும் விலைச்சல் அதையே ஒரேயொரு வாழ்வின் ஆதாரமாக கொண்டு வாழும் அப்பகுதி மக்களை பசியால் வாடித் தூடித்து கொல்ல வைக்கின்ற போது, ஜோபோப்பியம், ஜோபோப்பிய சமூக அமைப்புக்களும் இதற்கு ஆசி வழங்கி நிற்கும்போது, ஒரு நிமிட மௌனம் ? இல்லை.

துருக்கி- இங்கு அமெரிக்காவின் நீண்ட கரமாக இயங்கும் NATO மிகப் பிரயத்தாத்தில் இரகசியமாக்க முனையும் துருக்கிய பாசிச் அரசின் குர்திஸ் மக்கள் மீதான

சமர் - 30 தூத-மாசி - 2002 21

கொடுங்கோன்மை திட்டமிட்ட படுகொலைகள் அடக்குமுறைகள் எதிர்ப்பார் பேசுவோர் யாரும் இல்லை.

இஸ்ரேவின் அடாவுடித்தனத்துக்கு பலியாகும் பலஸ்தீனைக் குழந்தைகள் உயிர் அற்பமானது. இஸ்ரேல் ஆக்கிரமித்து நின்று கொண்டே எதை நிபந்தனையாக்குகின்றதோ அதையே மீண்டும் வாந்தியெடுக்கும் அமெரிக்க மேற்குலக மேலாண்மைக் குணம். அடிமை உயிர்லல்வா இவைகள் அற்ப பெறுமதியாகுமா?

அமெரிக்கா தலைமையில், பிரிட்டனின் செருக்குடன் உலகமெங்கும் நடாத்தப்படும் அட்டுஇய படுகொலைகளுக்கு ஒரு நிமிட மௌன அஞ்சலி செலுத்த விழைந்தால் நாட்கள் வருடங்கள் கூடப் போதாது.

ஆனால் இந்த நியூயோர்க் கோபுரக்ட்டு இடுபாடுகளுக்குள் மிடந்தழிந்த இழப்புக்கள் என்றுமே நடந்திராத பேரவீங்க பெறுமதி தரப்பட்டு உலகமெங்கும் ஊடகங்கள் ஓப்பாரி வைக்கின்றன.

ஏதற்கு அநுதாபம் தெரிவிக்க வேண்டும் எதற்கு தெரிவிக்கக் கூடாது என்பதற்கு கூட கிளின்றும் புத்தகம் சொன்னால் தான் சரி. அவர்களது கருத்துக்கு மறுகருத்துகள் யாரும் பயங்கரவாதிக்கு ஆதரவானவர்கள்.

அமெரிக்க அட்டுஇயங்களையிட்டு முச்சவிடாமல் இருக்கும் இவ்வூடகங்கள் இது ஜனநாயகத்துக்கு பயங்கரவாதிகளால் விடப்பட்ட சவால் என்றும் ஜனநாயகத்தின் மேல் போர் தொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்றும் அமெரிக்க மேற்குலக அரசுகளின் அதிகார வர்க்கங்கள் கக்கும் வார்த்தைகளை மீண்டும் மெருகோடு திருப்பிக் கக்கி வைக்கிறார்கள்.

தாக்கியறிக்கும் இலக்காக தெரிவு செய்யப்பட்ட இடங்களான உலக சந்தை மையம் உயர்தெழுந்து நின்று பழைசாற்றியதெனவெனில் இது தான் உலகைச் சூறையாடிக் கொழுக்கும் பணக்கார வர்க்கத்தின் இறுமாப்புச் சின்னம் என்பதையே.

இந்த இறுமாப்புச் சின்னம் உலகமெங்கும் வாழும் வழுமையிக்க மக்களின் சீற்றுத்துக்கு, ஆட்டப்பும் என்பது புரிந்து கொள்ளப்படக்கூடியது.

படைகளை ஏவும் இராணுவ அதிகார கட்டளை மையமாக விளங்கும் பெங்கரன் தாக்கப்படுவது என்பது ஜனநாயகம் தாக்கப்படுவதற்கு ஈடானது என அவர்கள் சொல்வதில் தவறேதுமில்லை. ஏனெனில் ஒரு கொள்ளையிடும் கூட்டத்தின் உலகத்தின் பெரும்பாலான மக்களின் உழைப்பைச் சுரண்டி அவர்களை ஏழைகளாக உழல் விடும் ஜனநாயகத்தின் சின்னங்கள் தான் அவை. அவர்களது வளங்களை தனது ஆக்கிரப்பக்குளாக்கி இலாபம் பெருக்குவதற்கு இடைஞஶல் தரும் தடைகளை அகற்ற இராணுவ பலத்தை ஏவிவிட்டு சின்னாபின்னமாக்கும் ஜனநாயகத்தின் இருப்பிடம் தான் பென்ரகன். அவர்கள் பேசிக் கொள்வது பணக்காரச் சுரண்டலுக்கு உரிமை வழங்கும் ஜனநாயகம். ஜனநாயகம் உலகச் செலவந்தர்களுக்கே உரித்தானது.

இந்த ஆத்திரம் நியாயமானது. உலகமெங்கனும் நாடுகளுக்குள் நுழைந்து அந்நாட்டுச் சுதேசிகளை அழித்து அடிமைப்படுத்தி சிறுமைப்படுத்தி கேவலப்படுத்தி செலவங்களை கொள்ளலைகளொண்டது மட்டுமல்லாமல் காலனி நாடுகளாக அடிமை கொண்டு ஆண்டு வந்து அவர்களின் கலாச்சார பாரம்பரியங்களை இறிவுப்படுத்தி சிறுமைப்படுத்தி காட்டுமிராண்டிகளாக நடந்து கொண்ட வெள்ளை இனத்துக்கு, அதன் முகத்தில் கிடைத்த முடிந்து இடதான் இது. விதைத்த பயிரின் அறுவடைதான் இது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முறை பயங்கரவாதமா இல்லையா என்பது ஒருபுழுமிருக்க, வேறு வழியின்றிய ஒரு செய்த வினைக்கான பதில்தி தான் இது என்பது அமெரிக்க மக்களால் கூட உணரப்படப் கூடியது.

இந்தப் பின்னணியில் விமானங்கள் மோதி நொருங்கி தீப்பிடித்து சாய்ந்து சிதறிக்கொண்டிருந்த உயர் மாடிக் கட்டிடத்திலிருந்து அவலச்சாவிலிருந்து தப்பிப் பிழைக்க துடிதுடித்துக் கொண்டிருக்கும் மனிதர்களை தொலைக் காடசிகள் உலகமெங்கும் நேர்த்தியாக ஒளிபரப்பிக் கொண்டிருந்த செப்டம்பர் 11 ம் திகதி எந்தக் காலக் கோட்டையும் புதிதாக கிழித்துவிடவில்லை. ஒரு நிமிட அஞ்சலியல்ல ஒரு ஆயுள் போராட்டம் தான் இதற்கெல்லாம் பதிலாக முடியும்.

ஏகாதிபத்திய பயங்கரவாதமே, அனைத்து பயங்கரவாதத்துக்குமான அச்சாணி

மூலதனம் உலகமயமாகின்ற இன்றைய வரலாற்றுப் போக்கின் உள்ளடக்கமே, மக்களின் வாழ்வியல் மேலான பயங்கரவாதமாகும். இந்த பயங்கரவாதத்தை எதிர்த்து மக்கள் போராட, இதன் மீதான எதிர் பயங்கரவாதம் அவசியமான நிபந்தனையாகின்றது. இந்தவகையில் பாட்டாளி வர்க்கம் மக்கள் முன்னடைக்கும் பயங்கரவாதத்தின் உறுதியிக்க பங்காளியாகவும், அதை தலைமையேற்று நடத்தும் முன்னணிப் படையுமாக, வர்க்க வரலாறு முழுக்க நீடிப்பது அதன் புரட்சிகர வர்க்க குணம்சமாகும்.

உலகைச் சூறையாட ஏகாதிபத்தியங்கள் தமக்கிடையிலான போட்டியுடன் ஆப்கான் மீது நடத்திய ஆக்கிரமிப்பு, மேலும் ஆழமான ஏகாதிபத்திய உட்பிளைவு அகலமாக்கி வருகின்றது. அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் தாக்குதலை தொடங்கவும், மற்றைய ஏகாதிபத்தியங்கள் பல்லேறு வழிகளில் ஆப்கானில் காலான்றத் தயங்கவில்லை. அந்த மக்களின் சொந்த அவலங்கள் மேல், தமது சொந்த நலனை அடைவதை அடிப்படையாக கொண்டே ஏகாதிபத்தியங்கள் தலையீடுகின்றன. உலக மக்களை ஏழாற்றி, ஆப்கான் மக்களின் அவலத்தை புதிய வழியில் சூறையாடத் தொடங்கவிட்டனர். ஆப்கான் தேசிய வளங்களையும், அவர்களின் உழைப்பை சூறையாட விரும்பும் ஏகாதிபத்திய மூலதனங்கள், எல்லை கடந்த வகையில் தேசிய நலன்களை அழித்து சூறையாடுவதில் போடுகின்றன. இந்த போட்டிகள் ஆப்கானில் சூக்கிகளை உருவாக்குவதிலும், அந்த கோக்க கூலிகளை உள் முரண்பாட்டில் இருந்தே தேர்ந்தெடுப்பதன் மூலம் புதிய மோதல்கள் தயார் செய்யப்படுகின்றன. அதிகாரப் போட்டிகளை தற்காலிகமாக மூட்டைக்கட்டி வைக்க கோரும் சர்வதேச நிலைமை, வலுக்கட்டாயமாக ஒரு மூட்டையாககியுள்ளனர். ஏகாதிபத்திய முரண்பாடும், உள் முரண்பாடுகளும் இணைந்து, இந்த மூட்டையை சிதறாக்கும் அளவுக்கு வீங்கிப் போய் கிடக்கின்றது.

40 000 உளவுத் தகவல்களை ஆதாரமாக கொண்டு 279 540 கோடி ரூபா (இலங்கை) செலவில், அமெரிக்க தன்னிச்சையாக பில்லாடனை அழிக்கத் தொடங்கிய யுத்தம், உலகளாவிய அனைத்து நாடுகளையும் ஏதோ ஒரு வகையில் சம்மந்தப்பட வைத்துள்ளது. அமெரிக்க ஏகாதிபத்திய நலன்களையடையத் தொடங்கிய இந்த ஆக்கிரமிப்புக்கு தேவைப்பட்ட பணத்தை, உலக வங்கி, ஜோரோப்பிய வங்கி, இல்லாமிய வங்கி ஊடாக அறுவடை செய்ய உள்ளதாக அமெரிக்கா அறிவித்துள்ளது. உலகளாவிய மக்களின் அற்ப சேமிப்புகளை எல்லாம் கொள்ளையிடும், அந்த மக்களின் உழைப்பை சூறையாடியும், தேசிய வளங்களை வரை முறையற்ற வகையில் கற்பழித்து வரும் இந்த வங்கிகளே, இந்த ஆக்கிரமிப்புக்கான பணத்தையும் வழங்குகின்றது. ஆப்கான மக்களின் உழைப்பு, அவர்களின் தேசிய வளத்தை வரை முறையற்ற வகையில் கற்பழித்து வரும் இந்த வங்கிகளே, இந்த ஆக்கிரமிப்புக்கான பணத்தையும் வழங்குகின்றது. ஆப்கான மக்களின் உழைப்பு, அவர்களின் தேசிய வளத்தை வரை முறையற்ற வகையில் கற்பழித்து வரும் இந்த வங்கியாவும், அயல் நாடுகளின் எண்ணை வயல்களை கொள்ளையிடவும் இந்த ஆக்கிரமிப்பு ஏகாதிபத்தியத்துக்கு அவசியமான நிபந்தனையாக இருந்தது.

முன் கூட்டியே தயாராக இருந்த இந்த ஆக்கிரமிப்புக்கு தேவைப்பட்ட ஒரு காரணத்தை, பில்லாடன் என்ற அடிப்படை மதவாதியின் தனிமனித பயங்கரவாத நடவடிக்கையே துணை போன்று. அமெரிக்க இராணுவ தலைமையகம் மற்றும் அமெரிக்க இதயமான பொருளாதார கோபுரங்கள் மேல் நடந்த தாக்குதலைத் தொடர்ந்து, ஏகாதிபத்தியங்கள் ஆக்கிரமிப்பை நியாப்படுத்தி நடத்த ஒரு நெம்பாகியது. ஐந்தான் ஊடாக ஆக்கிரமிப்பை அமெரிக்கா அல்லாத ஏகாதிபத்தியம் முன் மொழிந்த நிலையிலும், அதை நிராகரித்த அமெரிக்க தனியான ஆக்கிரமிப்பையே முன் வைத்து தொடங்கியது. இதற்கு துணை நிற்க மற்றைய ஏகாதிபத்தியத்திடம் அமெரிக்க கோரிய போதும், அதை நிராகரித்த ஏகாதிபத்தியங்கள் தனித் தனியாகவை அவசியமாக போதாது.

ஜி.நா ஊடான் ஆக்கிரமிப்பு ஆப்கானிலும் அயல் நாடுகளிலும் ஏகாதிபத்திய-நலன்களை தமக்கிடையில் பங்கிடமுடியும் என்று கருதியே அதை அமெரிக்கா அல்லது ஏகாதிபத்தியங்கள் கோரின். இதற்கு மாநாக அமெரிக்கவோ நேரடி ஆக்கிரமிப்புக்கு ஊடாக தனது நலனை மட்டும் அடையக் கோருவதை தனது நோக்கமாக கொண்டிருந்தது. இந்த ஏகாதிபத்திய முரண்பாட்டில் அமெரிக்கா படை தனது ஆக்கிரமிப்பை தொடங்க முன்பே, ருசியா முந்திக் கொண்டது. வடக்கு கூட்டணிக்கு 182 டாங்கிகளையும் (tank), 36 கெலிகளையும், 50 ஏவகனைகளையும் அதற்கான செலுத்திகளையும், 10000 ஏ.கே.ரக துப்பாக்கிகளையும், 150 தொன் மற்றைய ஆயுதங்கள் மற்றும் வெடி மருந்துகளையும் முதற் கட்டமாக வழங்கியது. இதன் மூலம் அமெரிக்கா நலன்கள் மேல் பாரிய அடியை ருசியா ஏகாதிபத்தியப் வழங்கியது. இது போன்ற உதவிகளை பல்வேறு குழுக்களுக்கு ஈரான் முதல் ஜீரோப்பிய நாடுகளும் வழங்கின. ஜீரோப்பிய படைகளும், பிரிட்டிஸ் படைகளும் எல்லை யோரங்கள் முதல் உட்பகுதிவரை தனிச்சையாக இங்கப்பட்டன. அனைத்தும் மனிதபிமான உதவி என்ற பெயரில், உலகத்தின் முன் சுத்தியம் செய்தனர். ருசியா படை தலைநகரில் தீடிரெல் இறங்கி இராணுவ முகாம் ஒன்றை அமைத்து அதிர்ச்சி வைத்தியம் கொடுத்தது. காபூலுகான முதல் உயர் மட்ட மூன்று அமைச்சகளின் விஜயத்தை ருசியா நடத்தியது. ஏகாதிபத்தியங்கள் தமக்கிடையில் போட்டியிட்டபடி, ஆப்கானை தனது இராணுவ பொருளாதார செல்வாக்கு மண்டலமாக கொண்டு வரும் தன்னிச்சையான ஆக்கிரமிப்புகளின் தொடர்ச்சியில், ஆழமான முரண்பாடுகள் வெடிப்பதை தடுத்து நிறுத்தவே ஜி.நா தலையீடு தொடங்குகின்றது. ஜி.நாவுக்கு ஊடான் கூட்டு ஆக்கிரமிப்பை மறுத்த அமெரிக்கவும், அதன் அடிப்படையில் ஆக்கிரமிப்பை நடத்த மேற்கு மற்றும் ருசியாவும் முயன்ற தோற்ற நிலையில், தனிச்சையான படையிருக்கங்களை நடத்தினர். இந்த ஏகாதிபத்திய முரண்பாட்டின் தொடர்ச்சியில் தான், ஜி.நா கொண்டு வரப்படுகின்றது. தத்தம் நலன்களை தக்க வைத்தபடி, இந்த ஆக்கிரபின் செலவுகளை ஈடுகட்டவும், உலக மக்களை ஏமாற்றவும், ஜி.நா ஒரு விபச்சார தரகணாக களியிறங்கியுள்ளது. சர்வதேச அமைதிகாக்கும் படை என்ற பெயரில் ஆக்கிரமிப்பாளனை ஒருங்கிணைக்கும் ஜி.நா, ஏகாதிபத்திய நலன்களை தக்க வைப்பதை நிபந்தனையாகவும் அடிப்படையாகவும் கொள்கின்றது. அதன் அடிப்படையில் தான் சர்வதேச அமைதிப்படை ஆக்கிரமிப்பின் மேல் நிறுவிகின்றது.

பில்லாடனை பின்மாக்குவது அல்லது உயிருடன் பிடித்தல் என்று கூறியபடி அமெரிக்கா தொடங்கிய ஆக்கிரமிப்பு யத்தம், மேலும் ஆழமான நெருக்கடியை உருவாக்கியுள்ளது. பில்லாடனை உயிருடன் பிடிக்கவோ, பின்மாக மீட்கவும் முடியவில்லை. அதே நேரம் ஆப்கானை தனது முழுமையான செல்வாக்கு மண்டலமாக கொண்டு வரவும் முடியவில்லை. ருசியா மற்றும் ஜீரோப்பிய நாடுகளால் ஆதாரிக்கப்பட்டு ஆயுதபாணியக்கப்பட்ட கைக்காலிப் படையான வடக்கு கூட்டணியின் மூன்னேற்றும், அமெரிக்காவின் முழுமையான நலன்களை சிதறாத்துள்ளது. தலைநகரான காபூலுக்குள் வடக்கு கூட்டணி உட்புக்க கூடாது என்ற எச்சரிக்கையை மீறி, வடக்கு கூட்டணி காபூலைக் கைப்பற்றியது. ஏகாதிபத்திய மோதல்கள் அப்பட்டமாக தெருவுக்கு வந்த நிலையில், அமெரிக்க உள் நாட்டு மோதலை துரிதப்படுத்தும் புதிய செயல்களின் மேல், சவுந்து செயற்படுகின்றது. ஆப்கானில் தலிபான் மற்றும் அல்காயிதா இராணுவம் சிதறிக்கப்பட்ட நிலையில், வடக்கு கூட்டணி மற்றும் உள்ளுர் குழுக்களும் ஆப்கானை முழுமையாக கைப்பற்றியுள்ளனர். ஆனால் அமெரிக்கக் குண்டு வீச்சை தாலிபான்கள் அல்லது அல்காயிதா மேலாதாக கூறிக் கொண்டு, மக்கள் மேல் நடத்துகின்றனர். இந்த தாக்குதலை கூட கால இடை வெளியில் நடத்தி, கொத்து கொத்தாக மக்களை கொல்லுகின்றனர். இதன் மூலம் ஈாக்கில் விட்டுவிட்டு நடத்தும் தாக்குதல் போன்று ஆப்கான் மீதும் தாக்குதலை தொடர்ச்சியாக நடத்துவதன் மூலம், தொடர்ச்சியாக ஏகாதிபத்திய முரண்பாட்டை அடிப்படையாக கொண்ட ஆக்கிரப்புக்குரிய சூழலை கூற்றி அகலமாக வித்திப்படுகின்றனர். இதன் தொடர்ச்சியில் புதிய உலக நெருக்கடிகள், ஆசியாவை கூற்றி அகலமாக வித்திப்படுகின்றது. இந்தியா பாகிஸ்தான் யுத்த நிலை, இலங்கையில் இன்பிரச்சனை மேலான தீவு ஊடான தலையீடு, ஈராக் மற்றும் ஆப்கான் என்று விரிந்த தளத்தில், ஏகாதிபத்திய மோதல்களை அடிப்படையாக கொண்ட நெருக்கடிகள்

ஆசியாவில் குவிய வைத்துள்ளது.

உலகளாவிய ஏகாதிபத்திய மோதல்களும், உள்நாட்டில் அதற்கெதிரான போராட்டமும் கூட உலகளாவிய நிகழ்ச்சிகளாகவிட்டன. இதன் தொடர்ச்சியில் தனிமனித பயங்கரவாத வலதுசாரி குழுக்கள் தொடங்கி மக்கள் தீரளமைப்பைக் கொண்ட வர்க்கப் போராட்டம் வரை உலகளாவிய போராட்ட நிகழ்ச்சித் தீட்டமாகவிட்டது. இந்த நெருக்கடியில் மூலதனம் ஏகாதிபத்தியங்களையும் அதன் கைக் கூலி அரசுக்களையும் ஆதாரமாக கொண்டு, சொந்த மக்களை அடக்கியாளவும் மூலதனத்தை உலகமயமாக்க கோருவதுடன், அதை நிபந்தனையாகவும் விதிக்கின்றது. இதன் தொடர்ச்சியில் உலகெங்கும் பயங்கரவாதக் கொடுரோ சட்டங்களை, மக்களுக்கு எதிராக ஜனநாயக பராஞ்மன்ற உறுப்பினர்கள் சட்டமாக்கியுள்ளனர், சட்டமாக்கின்றனர். ஜனநாயக அரசுகள் ஜனநாயகம் என்ற சரண்டும் வர்க்கம் சார்ந்த சட்ட எல்லைக்குள், தொடர்ந்து சரண்டவும் தேசிய வளங்களை குறையாடவும் அதை தக்க வைக்கவும் முடியாத நிலையில், பயங்கரவாத சட்டத்தை ஆதாரமாக கொண்டே மக்களை அடக்கியாள தொடங்கவிட்டன. இங்கு ஒரு மனிதனுக்கு சரண்டல் அமைப்பின் எல்லைக்குள் பெற்றிருந்த ஜனநாயக உரிமையை வழங்க மறுப்படே, பயங்கரவாத சட்டத் தின் அடிப்படையும் உள்ளடக்கமுமாகும். அதாவது ஒரு மனிதன் தனது உழைப்புக்கு சொந்தம் கொண்டாடும் உரிமையையும், தனது உழைப்பின் ஆதாரமான தேசிய வளத்தை பாதுகாக்க போராடும் உரிமையை மறுப்பலே பயங்கரவாத சட்டத்தின் மையமான குறிக்கோலாகும். இதன் அடிப்படையில் ஒரு மனிதன் தான் ஏழத், பேச, சிந்திக்க, அமைப்பாக இணைய, அதை அடிப்படையாக கொண்டு போராடும் உரிமையை நக்க குவதே, இந்த பங்கரவாதச் சட்டத் தின் அடிப்படையான நோக்கக்கும் குறிக்கோலாகும். இந்த சட்டமூலம், வரைமுறையற்ற வகையில் ஒரு மனிதனை சிறையில் கேட்பாரின் அடைக்கவும், சித்திரவதை செய்யவும், அவனின் சிந்திக்கும் சிந்தனை ஆற்றலை அழிக்கவும், பயங்கரவாதச் சட்டம் இந்த சரண்டும் ஜனநாயக அரசுகளுக்கு அவசியமாக நிபந்தனையாகவும் இருக்கின்றது. ஆதாரங்கள், சாட்சிகள் மேல் நீதி தீவிரமாகவும் அமைப்புக்குள் கோரும் உரிமையை, இந்த பயங்கரவாத சட்டங்கள் தனி மனிதனுக்கும், அவைக்குச் சுற்றியுள்ள சமுகத்துக்கும் நேரடியாக மறுக்கின்றது. இதன் மூலம் சமூகத்தின் மேல் நேரடியன அடக்குமுறையை ஜனநாயகம் கையாளுகின்றது. இராணுவுச் சட்டங்கள் மற்றும் பயங்கரவாதச் சட்டங்கள் இந்த உலகமயமாதலை விரிவாக்க அடைப்படையாகவும் நிபந்தனையாகவும், ஏகாதிபத்தியத்துக்கும் அதன் கைக் கூலியரசுகளுக்கும் அவசியமாகவிட்டது. அமெரிக்க, பிரிட்டன், கனடா, இந்தியா.... முதல் ஆர்ஜென்னீரா வரையிலான உலகெங்கும் இந்த அவசரகாலச் சட்டங்கள் மற்றும் இராணுவ சட்டங்கள் மட்டுமே, அந்த மக்களை அடக்கி ஆளுவது அடிப்பிய வைக்கும் ஒரு நவீன ஆயுதமாகவிட்டது. பயங்கரவாதச் சட்டம் மூலம் மக்களை அடக்கியாளவதே உலகின் புதிய வகையான ஜனநாயகமாக, சுதந்திரமாக மாற்றப்படுகின்றது.

எங்கியுள் சொந்த தேசிய எல்லைக்குள் இந்த ஜனநாயக விரோத சட்டங்களை ஆழமான வகையில் வக்கிரமாக கையாளப்படுகின்றது. அகதி, மதம், இனம், நிறம், பால், சாதி, வர்க்கம் என்று முன்னிலைக்கு வரும் முதன்மை சமூக முரண்பாடுகள் மேல், வரைமுறையற்ற காற்புப்பை இந்த பயங்கரவாதச் சட்டம் ஜனநாயகமாகின்றது. மக்களை அகதி, மதம், இனம், பால், நிறம், சாதி, வர்க்கமாக பிளந்து, அந்த பிளங்கி முக்கள் முதல் குறிப்பான நபர்கள் வரை பல பத்து என்று தொடங்கி ஆயிரக்கிலின்றது. அப்பாவி மக்கள் முதல் குறிப்பான நபர்கள் வரை பல பத்து என்று தொடங்கி ஆயிரக்கிலின்றது. அப்பாவி மக்கள் முதல் குறிப்பான நபர்கள் வரை பல பத்து என்று தொடங்கி ஆயிரக்கிலின்றது. சிறைகளில் தள்ளி சித்திரவதையை இந்த சரண்டல் அமைப்பு ஜனநாயகமாக்கின்றது. இந்தியாவில் தடா என்ற பயங்கரவாதச் சட்டம் சீக்கிய - காலிஸ்தான் தீவிரவாதிகளை ஒடுக்க என்ற பெயரில், இரண்டு வருட ஆயுநடன் அமூலுக்கு வந்தது. ஆனால் 1985 முதல் 1994 வரையிலான 9 வருடமாக ஆட்டம் போட்ட இந்த வக்கிர ஜனநாயகம், இந்தியா முழுக்க வரைமுறையற்ற கைத்தையும் சித்திரவதையையும் நடத்தியது. மொத்தமாக ஒன்பது வருடத்தில் 76,000 பேரை இதன் கீழ் சித்திரவதை செய்து சிறையில் அடைத்தனர். இதில் எந்த விதமான குற்றங்க்கோலின்றி 25 சதவீதம் பேரை நீண்ட காலத்தின் பின் விடுவித்தனர். 35 சதவீதமான கைதுக்கே வழக்குகள் நடத்தி

முடிக்கப்பட்டன. இதில் 95 சதவீதம் குற்றம் நிருபிக்கப்படமால் விடுவிக்கப்பட்டனர். ஒரு சதவீதத்தினருக்கு குறைவாகவே குற்றம் நிருபிக்கப்பட்டது. 1994 தடா நீக்கப்பட்ட பின்பான் 1997 இன் இறுதியில் கைதானோர் 4528 பேர். இதில் 6 சதவீதம் பேர் குற்றச்சாட்டில் இருந்து விடுவிக்கப்பட்டனர். 5 சதவீதம் பேருக்கு குற்ற அறிக்கை தாக்குதல் வெய்யப்பட்டது. 89 சதவீதம் பேர் எந்த வழக்குமின்றி சிறையில் அடைத்து சித்திரவதை செய்கின்றனர். அதே நேரம் தடா சட்டத்தின் கீழ் 6 709 பேர் சிறைகளில் அடைத்து வகைத்தனர். இவர்களில் 6 சதவீத வழக்கே விசாரிக்கப்பட்டது. இவற்றில் 65 சதவீத வழக்குகள் குற்றம் நிருபிக்கப்படமால் விடுவிக்கப்பட்டனர். 2.5 வீதம் மட்டுமே குற்றம் நிருபிக்கப்பட்டது. 2000ம் ஆண்டு மாசி வரையில் காசமீர் மாநிலத்தில் தடாவின் கீழ் 20000 வழக்குகள் தாக்கல் செய்யப்பட்டன. ஆனால் எந்த ஒரு வழக்கிலும் குற்றம் நிருபிக்கப்படவில்லை. ஒரு பயங்கரவாதச் சட்டத்தின் வெட்டமுகத் தோற்றும் இதுதான். இந்த உலகளாவிய வகையில் இதன் பொதுத் தன்மை ஒன்றேயாகும். புதிய பொடாவும் இதைத் தாண்டி செயற்படுவதில்லை. மக்களின் உணர்வு பூர்வமான சிந்தனைகளை மழுங்கடிக்கவும், அவர்களின் ஜனநாயக உரிமைகளை நலமடிக்கவுமே, இந்தச் சட்டங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அதிகாரத்தில் உள்ள சுரண்டும் வர்க்க சுதந்திரமே ஜனநாயகம் என்பதை, சுரண்டும் வாக்கத்துக்கு ஏற்படும் நெருக்கடிகளின் போது தெளிவுபடவே பயன்கரவாதச் சட்டம் மூலம் நிறுவி விடுகின்றனர்.

இன்று உலகமயமாதல் என்ற ஏராதிபத்திய விரிவாகக் கலங்கள் உலகமயமாக்கும் ஜனநாயகத்தை தக்கவைக்க, உலகளாவில் பயங்கரவாதச் சட்டம் அடிப்படையாகவும் ஆதாரமாகவும் கொள்ளப்படுகின்றது. இதை உதிரியான தனிநபர் பயங்கரவாத தாக்குதல்களின் போது அல்லது மக்கள்திரள் பயங்கரவாத போராட்டங்களின் போது அமுல் செய்யப்படுகின்றது. அண்மையில் அமெரிக்க இராணுவ தலைமையகம் மற்றும் மூலதன கோபார்கள் மேல் நடத்தப்பட்ட தாக்குதலைத் தொடர்ந்து, உலகின் பல நாடுகளில் பயங்கரவாதச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்துள்ளது. அமெரிக்காவில் சந்தேகத்தின் பெயரில் 2000 மேற்பட்டோரை சிறையில் தள்ளியுள்ளனர். இவர்கள் வெளியாருடன் தொடர்பு கொள்ள முடியாத, ஜனநாயக இருட்டில் சித்திரவதை செய்து வகைத்து ஒப்புதல் வாக்கு மூலங்கள் பெறப்படுகின்றன. பல வருட சிறை முதல் ஆயுள் தண்டனை மரண தண்டனை என்று அமெரிக்க ஜனநாயக சுதந்திரம், வக்கரித்து கிடக்கின்றது. வெளி நாட்டவர்கள் வரை முறையற்ற வகையில் கைது விசாரணை என்று அவமானப்படுத்தப்படுவதுடன், சந்தேக கண் கொண்டு நோக்கும் அமெரிக்க கொலிவூட் கலாச்சாரம் பண்பாக மாறிவிட்டது. இந்த வக்கரித்தை புரிந்து கொள்ள இந்திய பிரதமராக இருந்த ராஜீவ் காந்தியின் மகனும், எதிர் காலத்தில் ஏராதிபத்திய இந்தியா கைக் கலியாக செய்யப்பட முனையம் குடும்ப வாரிசையும் கூட, 6 மணி நேரம் சந்தேகத்தின் பெயரில் அமெரிக்க ஜனநாயக பாசிசம் கைது செய்து வைத்திருந்தது. சாதரண மக்களின் கதியை நாம் இதனுடன், ஒப்பிட்டே தெளிவாக புரிந்து கொள்ள முடியும். “அமெரிக்காவின் வெளியுறுவுக் கொள்கையில் எப்போதும் குறுதி படிந்துள்ளது” என்ற எழுதிய வீர்ச்சகர் ஒருவர் எழுதினர். அதை கண்டா ஜனநாயக பராளமன்ற பிரதிநிதிகள், அமெரிக்க எதிர்ப்புவாதி என்று முத்திரை குத்தி கண்டனம் செய்தனர். நான் “அமெரிக்காவை வெறுக்கின்றேன்” (“I hate America”) என்று கூறியவருக்கு 60 நாள் சிறைத் தண்டனையை அண்மையில் கண்டா ஜனநாயகம் வழங்கியுள்ளது. அமெரிக்கா ஜனாதிபதி ஜோர்ச் புஸ் “நீங்கள் சொல்கிற ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் கவனமாக யோசித்த பிற்பாடே சொல்லுவங்கள். இல்லாமலே சிக்கல்கள் ஏற்படலாம்” என்று அமெரிக்க ஜனநாயகத்தின் பெயரில் உலகையே மிரட்டுகின்றார். தனிமனிதனின் கருத்துச் சுதந்திரத்தை மறுப்பதை உலகமயமாக்கின்றார்.

இதன் அப்பட்டமான வக்கரித்தை இயல்பான வடிவமாக்கின்றன இன்றைய செய்தி அமைப்புகள். டைம்ஸ் பத்திரிகை இந்த தாக்குதலை “மேற்கத்திய நாகரிகம் மற்றும் மதிப்புகளின் மதான வெறுப்பு” என்று வருணித்து யுத்தவெறியை பிரகடனம் செய்கின்றது. “தொலைக் காட்சிகள் சண்டைக்கு போவதை காட்டுகின்றார்களே, சண்டை நடப்பதாக கூறுகின்றார்களே, ஆனால் சண்டையின் விளைவை காட்டவில்லையே” என்று எனது மகள் ஒரு கேள்வியாக என்னிடம் கேட்டாள். இந்த கேள்வி ஆழமான அறிவியிலிடப்படையில் கேட்காது, தற்செயலாகவே என்னிடம் எழுப்பப்பட்டது. ஆனால்

இந்த கேள்வி விட்டுச் செல்லும் சமுதாயம் பற்றிய பார்வை ஆழமானவை. யுக்த விளைவையும் அதன் பதிப்பையும், இன்றைய நவீன செய்தியமைப்பு மக்களுக்கு மறுப்பதை திட்டவட்டமாக இந்தக் கேள்வி நிர்வணமாக்கின்றது. யுக்த விளைவை மூலதனத்தை நகாரிக காட்டுமிரண்டிற்கு தனத்தை, அதன் செய்திப் படமே அம்பலாப்படுத்தியிடும் என்ற அளவுக்கு யுத்த கொடுரங்கள் வக்கரித்துவிடுகின்றது. செப் 11ம் தீக்தி தாக்குதலை தொடர்ந்து அமெரிக்க சார்பு பத்திரிகை முதல் அமெரிக்காவுக்கு எதிரான முற்போக்கு பத்திரிகை வரை கோபுரத்தை மையப்படுத்தி, அதை மட்டுமே செய்தியாக்கின்றனர். உலக ஆக்கிரமிப்பு தலைமையகமான பென்டகன் தாக்குதல் பற்றிய செய்தியை திட்டமிட்டே மறைப்பதில் தொடங்கி உலகமயமாதலுக்கான அமெரிக்கா செய்தியை மீள் அணைவுரும் வாந்தியாக்கின்றனர். அமெரிக்கா ஆக்கிரமிப்பின் நேரடி விளைவு மற்றும் அதன் விளைவுகளை பற்றிய எந்த செய்தியையும் இந்த செய்தியமைப்பு செய்தியாக்குவதை ஜனநாயக விரோதமாக கருதுகின்றனர். ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிரான மேற்கு பேராட்டங்கள் மற்றும் அமெரிக்காவில் மிகவும் கடினமான நிலையிலும் நாள் தோறும் இடிபாடுகளின் அருகிலேயே நடக்கும் சிறு பிரச்சார பணியிலான எதிர்ப்பு பேராட்டங்களை மூடுமறைக்கின்றனர். அதேநேரம் மூல்லீலீ அடிப்படைவாதிகளின் காட்டுமிரண்டிற்தனமான பிதற்றல்களை முன்னிலைப்படுத்தி, ஆக்கிரப்பை நியாப்படுத்தினர். போடிரங்களின் அடியில் 6000 மேற்பட்ட மக்கள் இறந்து போனதாக கொலிவூட் பாணியில் சொல்லி நடத்திய ஆக்கிரப்பு நியாயவாத கதையும் அன்மையில் பொற்யாகி போனதுடன், 3000 உட்பட்ட தொகையினாலே இதில் சிக்கியதாக அன்மைய செய்திகள் வெளியாகியுள்ளது. மூலதனத்தின் வாரிக்களான மேட்டுக்குடி பன்றிகளின் வக்கரித்தை நியாப்படுத்தும் வாதங்களையே, இந்த செய்தியமைப்புகள் தமது சுதந்திர செய்தியாக்கின்றன. இந்த சுதந்திர ஜனநாயகத்தை புரிந்த கொள்ள, இந்தியாவில் ஒரு தொலைக்காட்சியில் நிகழ்ச்சியின் போது பன்னாட்டு தொலைக்காட்சியான “சானல் வீ” பம்பாய் வீட்டியில் பெண்களுக்கு ஒரு போட்டியாக, யார் நடனம் ஆடியபடி தமது உட்பூபை களைந்த அதிகமான அங்கத்தை காட்டுக்கற்களோ, அவர்களுக்கு சுதந்திரத்தின் பெயரில் பரிசு என பிரகடனம் செய்தது. அதை பம்பாய் வீட்டியில் இருந்தே தொலைக்காட்சியாக வீட்டுக்குள் நேரடியாக ஓளிரப்பியது. இதன் மூலம் மேட்டுக்குடியின் ஜனநாயகமும் சுதந்திரம் பிற்றப்பட்டது. இதற்கு பெறிவித்து போராட்ட தொடங்கவே, இந்த நிகழ்ச்சி தடை செய்யப்பட்டது. இதற்கு பதிலளித்த “சானல் வீ” தொலைக்காட்சி தயாரிப்பாளர்கள் “உங்களுக்கு ஆபாசமாகத் தெவிவது, எங்களுக்குப் பண்பாடாகத் தெரிகின்றது” என்று கூறி, தொலைக்காட்சியின் நோக்கத்தை தெளிவுபடவே பிரகடனம் செய்தனர். இதை போன்றே தலிபான் மத அடிப்படைவாத காட்டுமிரண்டிகளிடம் இருந்து ஆப்கான் மக்களை புதிய விபச்சார தரகார்களின் உதவியுடன் அடிமைப்படுத்திய போது, ஆப்கான் ஆபாச படங்களையும், இந்திய மற்றும் அரபு பெண்களின் அங்கங்களை குலுக்கும் நடனத்தை சினிமாவாக பார்த்து ரசிப்பதாக இந்த செய்தியமைப்புகள் செய்தியை கொட்டுகின்றது. இதைப் போன்றே கம்யூனிஸ்த்தில் இருந்து மேற்கூர்க்கு திறந்துவிட்ட ஜனநாயகத்தில் அந்த மக்களும் அனுபவிப்பதாக செய்தியாக்கின்றன. இதைத் தான் ஜனநாயக தெளிவாகவும், தனிமனித சுதந்திரமாகவும் செய்தியமைப்புகள் கோட்டுக்கூடி காட்டின. உண்மையில் செய்தியமைப்புகள் இதை அந்த மக்களுக்கு வக்கரிமான ஒரு பண்பாடாக எடுத்துச் செல்லுகின்றன. இதன் மூலம் மக்களின் உணர்வுகளை வக்கரிக்க பண்ணி நலமடிக்கும் சுதந்திரத்தை, ஜனநாயகத்தை பண்பாடக்கின்றனர். இதை தலைவர் மக்கள் இறுதியையும் அறிவிலிடப்படையில் கேட்டாள். இந்த கேள்வி ஆழமான அறிவியிலிடப்படையில் கேட்காது, தற்செயலாகவே என்னிடம் எழுப்பப்பட்டது. ஆனால்

அமெரிக்க உட்டுறை அமைச்சர் “அமெரிக்கா மீது இத்தகைய தாக்குதல் நடத்தியவர்களை நாங்கள் வேட்டையாடாமல் விடமாட்டோம்” என்று ஒருபக்கம் பிதற்றுகின்றார். ஜனாதிபதி ஜோர்ச் புஸ்சோ “சர்வதேச பயங்கரவாதி ஓசாமா பின்லைடை உயிரிடுனோ, பின்மைகளோ பிடிக்கும் வரை இந்தப் போன் ஒயாது..” என்ற கொக்கரித்து ஒய முன்பே “தலிபான் அரசை வீழ்த்துவதே ஆப்கான போன் நோக்கம்” என்று கூறி புலம்பல் முடிய முன்பே “ஒரு நபரையோ அல்லது ஒரு அமைப்பையோ அழிப்பதல்ல நமது நோக்கம். ஒட்டு மொத்தமாக பயங்கரவாதத்தையே இந்த உலகத்தை விட்டு ஒழிப்பதே நமது இலக்கு. எனவே இந்தப் போர் ஒரு நாளிலோ, ஒரு வாரத்திலோ ஒரு மாதத்திலோ, என், ஓராண்டிலோ முடிந்து விடாது. பத்தாண்டுகளோ அகலாம். போர் தொடரும்...” என்று ஜோர்ச் புஸ் ஒன்றுக்கு பின் ஒன்றாக முரண்பட்டபடி புலம்பிய போதும், ஆக்கரிமிப்புக்கான நோக்கத்தைச் சொல்ல முடியாத நிலை ஏற்படுகின்றது. இந்த யுத்தத்தின் நோக்கம் தெட்ட தெளிவாக தெரிந்ததே. உலகை உலகமயமாக்கம் போராட்டத்தில், அமெரிக்கா மூலதன நலனை உலகில் நலனாக்குவதாகும். அதுவது உலகின் அனைத்து தேசியவளங்களையும் அமெரிக்கா குறையாவும், உலகின் அனைத்து உழைக்கும் மக்களின் உழைப்பை சுரண்டவும் உள்ள உரிமையை, ஜனநாயகமாகவும், சுதந்திரமாகவும் கொண்ட உலக ஒழுங்கு உருவாகும் வரை, இந்த பயங்கரவாத யுத்தம் தொடரும் என்பதே அமெரிக்காவின் அறிவிப்பு. பல பத்தாண்டுகள் என்பது ஏகாதிபத்திய முரண்பாடுகள் நீடிக்கும் வரை, இந்த யுத்தம் தொடரும் என்பதையே குறிக்கின்றது. ஏகாதிபத் தியங்களும் அதற்கிடையிலான முரண்பாடு நீடிக்கும் வரை, தேசியங்களும் நீடிக்கும் வரை அதை பயங்கரவாதமாக அறிவிப்பதும், அதை அடக்குவதும் அமெரிக்காவின் ஆக்கரிமிப்புகுரிய அடக்குமுறையின் சுதந்திர கடமையாக கொள்கின்றது. அமெரிக்க மக்களின் யுத்த ஆதாரவுக்கான தயாரிப்பு மனநிலையை வளர்த்தெடுக்க, பீதியை கிளப்பிலிடுவது ஒரு வடிவமாக கொலிவூட் கண்ணோட்டம் கையாளப்படுகின்றது.

இதன் தொடர்ச்சியில், அந்தராக்ஸ் என்ற உயிரியல் ஆயுதம் பற்றிய பீதியை கட்டமைத்தனர். இந்த நோய்க்குரிய உயிரியல் ஆயுதத்தை அமெரிக்க நிறைவேறி இனவாத குழுக்களான நாசிகளால் பரப்பட்டாக செய்திகள் வந்த நிலையிலும், பீதியை விதைத்து மக்களின் உணர்வுகளை யுத்த ஆதாரவாக மாற்றினர். அந்தராக்ஸ் போன்ற என்னற உயிரியல் ஆயுதங்களையார் செய்கின்றார்கள்? என் செய்கின்றிர்கள்? யாரைக் கொல்ல செய்கின்றீர்கள்? எப்படி தனிநபர்களிடம் இவை கொண்டு செல்லப்படுகின்றன? உயிரியல் ஆயுதங்களை ஏகாதிபத்தியங்கள் உற்பத்தி செய்வதன் நோக்கம், மூலதனத்தை உலகமயமாக்கவும் அதை எதிர்க்கும் மக்களை கொல்லவுமே. இந்த உற்பத்தியில் ஈடுபடும் மனித குல எதிரிகளான விஞ்ஞானிகளின் இயல்பான நிறைவேறி இனவேறி சார்ந்து, மூலதனங்கள் மேல் நக்கிப் பிழைக்கும் நுகர்வின் வேட்கையும் இணைந்தே, தனிநபர் பயங்கரவாத குழுக்களின் நோக்கம் கருதியும் நோக்கமற்றும் சென்றுடைகின்றது. உண்மையில் அந்தராக்ஸ் என்ற உயிரியல் ஆயுதத்தை உலக மக்களுக்கு எதிராக அமெரிக்கா செய்வதையிட்டு எந்தப் பீதியும் ஏழுப்பப்படவில்லை. அவை மக்களுக்கு எதிராக பாவிப்பதை அங்கீகரிக்கும் அமெரிக்க கொலிவூட் வக்கிர அரசியலையே அரங்கேறியது. இந்த அந்தராக்ஸ் என்ற உயிரியல் ஆயுதத்தின் வரலாறு என்ன.

1915ம் ஆண்டு ஜேர்மனி “பல்லிமோர்” என்ற உயிரியல் ஆயுத தொழிற்சாலையை நிறுவி, முதலாம் உலக யுத்தத்தில் எதிரியின் கால நடைகளை அந்தராக்ஸ் கொண்டு படு கொலை செய்தனர். 1941 இல் பிரிடிஷஸ் ஏகாதிபத்தியம் ஸ்கெகாட்லாந்தில் ‘குருனர்’ தீவுகளில் அந்தராக்ஸ் குண்டுகளை வெடிக்க வைத்த பரிசோதித்தது. அந்த பகுதிகளின் மக்கள் செல்ல 50 வருட தடையை வேறு விதித்தது. இன்றும் அங்கு மக்கள் செல்ல கடையுள்ளது. அமெரிக்கா, பிரிட்டன், ஜப்பானும் இரண்டாம் உலக யுத்தத்தில் இந்த ஆயுதத்தை பாவித்திருந்தன. ஏகாதிபத்தியமான அமெரிக்காவும், சமூக ஏகாதிபத்தியமான சோவியத்தும் பளிப்போரில் ஈடுபட்ட காலத்தில், உயிரியல் ஆயுதம் அவர்களின் மிக முக்கிய ஆயுத உற்பத்தியாக திகழ்ந்தன. 1979 ஆண்டு 2ம் திகதி மஸ்கோவுக்கு கிழக்காக 840 மைல் தொலைவில் இருந்த ஸ்வோர்டோஸ்க் உயிரியல் ஆயுவு மையத்தில், வெளிப்போக்கிக்கு வடிகட்டியை பொருத்த மறந்தால், அந்திராக்ஸ்

காற்றுடன் கலந்து போனது. இதனால் 94 பேரை இது தாக்கியது. அதில் 64 பேர் இறந்த போனார்கள். குடியிருப்பு அற்ற பிரதேசத்தில் இந்த ஆயுவு மையம் இருந்தால் மட்டுமே, அனு பல ஆயிரம் மரணங்கள் தவிர்க்கப்பட்டன. 1993 இல் உயிரியல் ஆயுதமான அந்திராக்ஸ் கிருமியை ஜப்பானிய அடிப்படை மதவாதிகள் பரவி விட எடுத்த முயற்சியின் போது, கிருமிகள் செயல் இழந்தால் படு கொலைகள் தவிர்க்கப்பட்டது. இவ்களே சரங்க ரெயிலில் இரசாயன ஆயுதமான விதி வாய்வை அனுப்பி 12 பேரை கொன்றனர்.

வரலாற்று ரீதியாக கி.பி 80 களில் ஆசியாவில் இருந்து ஜோரோப்பா நோக்கி புலம் பெயர்ந்த பினர்களின் 40000 குதிரைகளும், ஒரு வட்சம் மாடுகளும் அந்திராக்ஸ்க்கு (இதை நாம் ‘அடைப்பான்’ என்று தமிழில் அழைக்கின்றோம்.) பலியாகின். இந்த கிருமி விலங்கில் இருந்து வெளியேறிய காற்றில் கலந்தவுடன், ஒரு உறையை போத்தி வித்திகள் என்ற அமைப்பு வடிவத்தை பெறுகின்றது. குரிய ஓளி, வெப்பம், கிருமிநாசி என கடுமையான குழல் நிலையை எதிர் கொண்டு, மண்ணில் உறங்கு நிலையை அடைகின்றது. இந்த உறங்கு நிலையில் இருந்து, 80 வருடங்கள் பின்பு கூட வீரியத்துடன் தாக்கக் கூடியது. உலகு எங்கும் மிருங்களை தாக்கும் 1200 குல வகையான அந்திராக்ஸ் கிருமிகள் இருப்பதாக அறிவியல் அறிவித்துள்ளது. ஒரு கிராம் அந்திராக்ஸ் தூளில் 100 கோடிக்கு மேற்பட்ட அந்தராக்ஸ் வித்திகள் இருக்கின்றன. 1995ம் ஆண்டு பிரிட்டனில் நடைபெற்ற அறிவியல் மகாநாடு ஒன்றில் அந்திராக்ஸ் கிருமியையும், உணவை நஞ்சு சடையாக செய்யும் பக்கங்களுடன் இணைத்து, புதிய மரபழுகையை நிறுவுக்கும் அதை உயிருக்கியுள்ளதான். இதன் நிலையில் அமெரிக்கா அந்திராக்ஸ்சின் வீரியரக்கு உயிரியல் ஆயுதத்தை உற்பத்தி செய்ய, பென்டகன் நிலோவா பாலைவனத்தில் 2000ம் ஆண்டு ஒரு உயிரியல் ஆயுத தொழிற்சாலையை நிறுவியுள்ளது. சி.ஐ.எ அறிக்கை ஒன்றின் படி தன்னை விலைத்தியபடி, உலகில் 17 நாடுகளில் இந்த உயிரியல் ஆயுதம் உள்ளதாக அறிவித்துள்ளனர். 1997 அமெரிக்காவின் உளவு அமைப்பான சி.ஐ.எ உயிரியல் ஆயுத பரிசோதனையில் நேராயாக இறங்கியது. சி.ஐ.எ யின் உயிரியல் ஆயுத விஞ்ஞானியான ஜீன் ஜேபன்சன் தலைமையில் நடத்திய அந்திராக்ஸ் பரிசோதனையில் பின், 2000 ஆண்டு அதை பரிசோதித்து பாத்தனர். இப்படி உலக மக்களை கொண்டு குவிக்க, உயிரியல் ஆயுதத்தை மக்களின் உழைப்பை குறையாடும் மூலதனத்தில் இருந்து உற்பத்தி செய்தபடிதான், அதைப் பற்றிய பீதியை விதைக்கின்றனர்.

உயிரியல் மற்றும் இரசாயன ஆயுத உற்பத்திக்கான தடையை கொண்டு வர 1899ம் ஆண்டு முதல் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 1925ம் ஆண்டு ஜெனிவா பிரகடனமே இதற்கெத்திரான முதல் முயற்சியாகும். 1972 இல் உயிரியல் ஆயுதத்துக்கு எதிரான தடை, 1993 இல் இரசாயன ஆயுதத்துக்கான தடையும் பிரகடனமாக வெளிவந்தது. ஆனால் இவற்றை ஏகாதிபத்தியங்கள் துச்சமாகவே கருதி மக்களுக்கு எதிரான பயங்கரவாத ஆயுதத்தை உற்பத்தி செய்கின்றன. மனித குலத்தை படுகொலை செய்து அழிக்கும் கொடுரொமான ஆயுத உற்பத்தியில், மக்களின் உழைப்பு பெருமளவில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. உதாரணமான இநது நாளன் ‘ஆண்டாதிக்கமும் பெண்ணியமும் என்ற நூலில் எடுத்துக் கொடுடியதில் இருந்து இதைப் பார்ப்போம். உலகில் குழந்தைகளின் ஆரோக்கியத்தை ஏற்படுத்துவதை ஆயுதம் கொடுத்துக்கொள்கிற அறிக்கையையும் பொருத்துக்கொள்கிற அறிக்கையையும் விதைக்கின்றனர்.

துப்பாக்கி செய்யும் பணத்தைக் கொண்டு 3000 பேரின் குருட்டுக் கண்ணை நிவர்த்திக்கும் விட்டமின் ஏ குளிசையை வாங்க முடியும். ஒரு கோடி கண்ணி வெடியைக் கொண்டு அதாவது 10 கோடி டொலர்களைக் கொண்டு, ஆறு விதமான குழந்தை தடுப்புசீயை 77 லட்சம் குழந்தைக்கு ஏற்றமுடியும். எப்-16 ரக 23 விமானத்தைக் கொண்டு அதாவது எண்பது கோடி டொலர் கொண்டு, 160 கோடி மக்களுக்கு 10 வருடத்துக்கு அயடின் குறைவால் ஏற்படும் மனவளர்ச்சி குன்றலை தடுக்கமுடியும். 240 கோடி டொலர் கொண்ட நீர்முழுகி கப்பல் கொண்டு 4.8 கோடி மக்களின் தண்ணீர் மற்றும் சுகாதார வசதிகளை ஏற்படுத்தமுடியும். சுமுகத்தையிட்டும் குழந்தைகளையிட்டும் அக்கறைப்படாத உலக ஜனநாயகத்தில், 1990இல் 2.5 லட்சம் குழந்தைகள் கொரில்லாப் போராட்ட களத்தில் இயங்கினார். 10 கோடி குழந்தைகள் பாடசாலை செல்ல வசதியற்றவர்களாக இருக்கின்றனர். 15 கோடிக் குழந்தைகள் பட்டினியுடன் படுக்கையை நாடுகின்றனர். 3 கோடிக் குழந்தைகள் வீட்டிற்கு நிலையில் வீதியில் படுத்துறங்கின்றனர். இவைகளால் 40 ஆயிரம் குழந்தைகள் இருந்து போகின்றனர். ஜனது கோடி குழந்தைகள் உணவற்று நிறைக்குறைவினால் மரணத்தின் பிடியில் சிக்குக்கின்றனர். தாய்ப்பால் கொடுக்கும் தாய்மையின் பால்கரப்பை 4 முதல் 6 மாதத்துக்கு நீடிக்கும் வகையில் உணவைக் கொடுப்பதன் மூலம், உலகில் 10 லட்சம் குழந்தைகளின் உயிரைப் பாதுகாக்கமுடியும். 1984க்கு முந்திய பத்து வருடத்தில் 50 லட்சம் குழந்தைகள் யுத்தத்தினால் காயமடைந்தனர் அல்லது கொல்லப்பட்டனர். 50 லட்சம் பேர் வத்திட்டத்தை இழந்தனர். நியூயார்க்கில் 3000 பேர் உயிரிழந்த அதே நாளில், எயிடஸ் நோயினால் 8000 பேர் உயிரிழந்திருக்கின்றார்கள். ஒவ்வொரு நாளும் 8000 பேர் இறக்கின்றனர். ஆனால் உக்க அரங்கில் எது பேசப்பட்டது அமெரிக்க இழப்பு. பேசப்படாதது இந்த ஏழை நாடுகளின் மனித உயிரிழப்பு. அமெரிக்க உயிர் பொன்னானது. மோலானது உலகில் பட்டினியாலும் இவர்களால் இவிடப்படும் அட்டுழியைப் போராலும் கொல்லப்படும் ஏழைநாட்டு மக்களின் உயிர் எண்பது கோடிக்கணக்கானாலும் நியாயப்படுத்தப்படக்கிடியது. இதுவே அமெரிக்க மேற்குலக ஆயுதப் பயங்கரவாதிகளின் கொள்கை. மக்களின் வாழ்வை குறையாடும் உலகமயமாதல் கொள்கைக்கு ஏற்ப, மனிதப் பலிடுகள் மூலதனத்துக்கு அவசியம் என்பதே, இந்த நாகரிகத்தின் பண்பாடு. இதையே மேல் உள்ள புள்ளிவிபரங்கள் தெளிவாக காட்டகின்றன.

இந்த மேற்கு பயங்கரவாத்தை எதிர்க்கும் தனிமனித பயங்கரவாத குழக்களும், எப்போதும் மக்களையிட்டு வெறுப்படையே கொள்கின்றனர். இதுவும் அந்த அந்த குறு எதை அடிப்படைவாத கண்ணோட்டத்துடன் தொடர்புடையதாக கருதுகின்றதோ, அதன் அடிப்படையில் மக்களை பிளந்து எதிரியாக காட்டுகின்றது. அமெரிக்க முதல் கட்டிடத்தை விமானம் மூலம் வெறுத்த முகமது அட்டா, தனது உயில் ஒன்றில் தனது இறுதியத்திரையின் போது பெண்கள் பங்கு கொள்ளக் கூடாது, தனது புதைவித்துக்கு பெண்கள் செல்லக் கூடாது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். அவர் மேலும் “காப்பான” பெண்களும் அழக்கான மனிதர்களும் எனக்குப் பிரியாவிடை தரக் கூடாது, அவர்களை நான் மறுக்கின்றேன் எனது உடலைக் கழுவுபவர்கள் தூய இல்லாமியாகளாக இருக்க வேண்டும்” என்று கூறும் இவர்கள், உயர் குடி இல்லாமிய மத அடிப்படைவாதிகளாக, குறுகிய நலன் கொண்டவர்களாக இருக்கின்றார்கள். இந்த மேட்டுக் குடி அடிப்படைவாதிகள் ஆப்கானில் ஆட்சி அமைத்த போது, பெண்களை அடக்கியொடுக்குவதில் காட்டு மிராண்டிகளாக இருந்தனர். அடிப்படைவாதிகளுக்கு எதிரான ஆட்கான் பெண்களின் போராட்டம் என்பது வரலாற்று ரீதியானது. 1919ம் ஆண்டில் அமனுல்லா கான் ஆட்சியெறியதைத் தொடர்ந்து, சோவியத்யூனியனுடன் நெருங்கிய உற்றவை வளர்த்தார். அவர் 1923ம் ஆண்டு உருவாக்கிய அரசியல் அமைப்பில் பெண்களின் உரிமைக்கு முக்கியத்துவமளித்தார். பெண்களின் விடுதலையே ஆப்கான் விடுதலைக்கு அவசியமானது என்றார். பெண்களின் கல்வி, பல மனைவி முறை ரத்து, முகத்திரையை நீக்கும் சட்டம் என பலவற்றை கொண்டு வந்தார். 1929ம் ஆண்டு இவரின் அரசாாட்சி கவிழ்க்கப்பட்டதை தொடர்ந்து, பெண்கள் பெற்றிருந்த உரிமைகள் மீண்டும் மறுக்கப்பட்டது. 1965 இல் ஆப்கானில் இடது தன்மை கொண்ட மக்கள் ஜனநாயக கட்சியே பெண்களின் உரிமை பற்றி பல போராட்டங்களை நடத்தியது. 1978 இல் ஆட்சிக்கு அவர்கள் வந்ததைத் தொடர்ந்த உட்பூசலில் சிக்கிய நிலையில், அதன் ஒரு பகுதி சார்பாக சோவியத் தீர்க்கிறமிப்பு நிகழ்ந்தது. இதைத் தொடந்து

பெண்களின் நிலையில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. 1980 இல் காபூல் பல்கலைகழகத்தில் பெண்களின் பங்கு 65 சதவீதமாக அதிகாரித்தது. மற்றும் பலதுறைகளில் பெண்களின் பங்கு மற்றும் பல மக்கிய துறைகளில் பொறுப்புகளிலும் பெண்கள் முன்னிலையில் இருந்தனர். சமூக ஏகாதிபத்தியமன் சோவியத் தீர்க்கானில் இருந்து வெளியேறியதைத் தொடர்ந்து, இவை அனைத்தும் மீண்டும் முடிவுக்கு வந்தது. ஒரு மக்கள் பூரட்சி இன்றி நன்டபெறும் சில சீர்திருத்தங்களின் ஆயுள், பழைமவாதிகளால் குறுக்கப்படுகின்றது என்பதையே வரலாறு மீண்டும் காட்டுகின்றது. மத, இனம், நிறம் என்று நீண்ட அடிப்படைவாத பிற்போக்கு அரசியல் உள்ளடக்கம், சிலவேளை பிரதான எதிரியான ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்த போதும், அதை ஆதாரிக்க முடியாத மக்கள் விரோத கண்ணோட்டம் தடையாக மாறுகின்றது. இன்று ஏகாதிபத்தியம் உலகமயமாக்கும் பயங்கரவாத்தை முறியிடக்க, மக்கள் அனிதிரட்சி போராடுவதே ஒரேயொரு சரியான அரசியல் வழியாகும். உலகளாவில் மக்கள் போராட்டத்தை முன்னெடுக்கவும், உலக மக்களின் ஜக்கியத்தை கட்டியெழுப்பவதுமே இன்றைய வரலாற்று பூர்ச்சிகர பணியாகும்.

குறிப்பு: காஸ்செமீர முன்வைத்து இந்தியாவும் பாகிஸ்தானும் யுத்தம் என்ற நிலைக்குள் சென்றுள்ளனர். அமெரிக்கா பாணியில் இந்தியா யுத்தம் என்ற நிலைக்குள் ஆக்கிரமிப்பை செய்யத் தடுக்கின்றது. காஸ்செமீர் மக்களின் அபிப்பிராயத்தை நிராகரிக்கும் இந் நாடுகளும், செய்தி மீடியாக்களும் வரலாற்றை தீரித்து எழுப்பும் யுத்த வெறியை, இந்த இதழில் இடமின்மையால் இதில் முன்வைக்க முடியவில்லை. காஸ்செமீர் இந்தியா, பாகிஸ்தான் பிரிவினையின் போதோ, அவர்கள் பெற்ற போலிச் சுதந்திரத்தின் போதும் சரி, இரண்டு நாட்டுதலும் வரலாற்றில் இணைந்து இருக்கவில்லை. காஸ்செமீர் ஒரு தனிநாடாகவே எப்போதும் இருந்தது. இதை பற்றி அடுத்த இதழில் விரிவாக பார்ப்போம். நங்களும் அதற்கிடையில் இந்த உண்மையை நங்கள் புரிந்து கொள்ள முன்னவது உங்கள் சமூக கடமையாகும்

முரணாற்ற சிந்தனை மட்டுமே உன்னதமான படைப்பை உருவாக்கும்.

இலக்கியம் ஊடாகவே தத்துவத்தை பேசும் சக்கரவர்த்தியின் சிறுகதை தொகுப்பான “யுத்தத்தின் இரண்டாம் பாகம்” அண்மையில் வந்த முக்கிய படைப்புகளில் ஒன்றாகும். தெளிவான உள்ளடக்கம் மேல் கலையையும் பல்வேறு பிரதேச மொழியையும் சிறுகதைகள் மூலம் வெகு சிறப்பாக கையாளும் இவர், தன்னை நேருக்கு நேர் தயக்கமின்றி இவருமைறாவின்றி அடையாளம் காட்டுகின்றார். இந்த வகையில் இவர் இன்றைய இலக்கியவாதிகளுக்குள், கதை சொல்லும் போக்கில் ஒரு நேர்மையைக் கையாளுகின்றார். இலக்கியம் அருவமானது, உருவம் பற்றி பேசத் தேவை இல்லை என்ற போலியை, இவர் தெளிவாகவே இடத்துவமிக்க மக்களுக்குக்கூட, விளக் குழியும் என்பதை படைப்பின் மூலம் நிறுவுகின்றார். இவரின் தத்துவம் சார்ந்த வழிகாட்டல், அது சார்ந்த உள்ளடக்கத்தை மக்களின் விடுதலை சார்ந்து முன்வைக் களின்றாரா? என்ற கேள்வி எமக்கு அடுத்து முக்கியத்துவமுடையதாகும். இவரின் இந்த சிறுகதை தொகுப்பு இரண்டு முக்கிய விடயங்களை பேசகின்றது.

- 1.இயக்கங்கள் மக்கள் மேல் கையாண்ட வன்முறைகள் பற்றி, பலதுறை சார்ந்து பேசகின்றது
- 2.பெண்களின் பாலியலை பற்றி தன் உணர்வு சார்ந்து, பெண்களைப் பற்றி சூழுகின்றார். தமிழ் மன்னில் இருந்து கண்டாவரையிலான புலம்பெயர் சமூகத்தின் பல தளத்தில் கதை சொல்லும் இவர், அதன் முரண்களின் மேல் தன்னை அடையாளம் காட்டுகின்றார். யாரும் பேச மறுத்த, பேசுவதே மரண தண்டனைக்குரிய குற்றமாக துரோகமாக கருதிய இயக்கங்களின் வன்முறைகளையும், அது சார்ந்த நடத்தைகள் தொடர்பாகவும் இவரின் சிறுகதைகளின் ஒருபகுதி பேசுவதால் மட்டுமே, இதன் மீதான விமர்சனம் அவசியமாகின்றது. இயக்கத்தின் உள் மற்றும் வெளி நடத்தைகள், மக்களுக்கும் இயக்கங்களுக்கும் உள்ள உறவாக்கம், எதிரிக்கும் அவர்களுக்கும் அவர்கள் உறவாக்கம்

சமர் - 30 ■ தை-மாசி - 2002 ■ 35

சார்ந்த வன்முறைகள் மீதான இலக்கியங்கள், விமர்சனங்கள் ஒரு மரண தண்டனைக்குரிய குற்றமாக இன்று யதார்த்தத்தில் உள்ளது. இந்த வரலாற்று தொடர்ச்சியில் இதற்கு எதிரான போராட்டங்கள், அதை வெளிக் கொண்டு வந்த ஏழுத்து முயற்சிகள், பல்துறை சார்ந்த பதிவுகள் என வரலாற்று நிகழ்வாக தொடர் போராட்டமாகவும், மறுதலைத்தில் வெறும் பதிவாகவும் மாறுகின்றது. இந்த பதிவாக்கம் கூட ஒரு அங்கீராததை படைப்பாளிக்கு கொடுக்கின்ற போது, படைப்பாளியின் பிற்போக்கு கூறுகள் கூட மூடி மறைத்துவிடுவது நிகழ்கின்றது. அந்தளவுக்கு தமிழ் சமூகத்தில் சாதாரண மக்கள் முதல் அறிவுத்துறை ஈராக, சமூக இயங்கியல் வாழ்வின் மீதான தத்துவத்தின் வறுமை காணப்படுகின்றது. ஒரு காலத்தில் எது பயங்கரமாகவும், அபாயகரமாகவும் இருக்கின்றதோ அதை எதிர்த்து, அநீதிக்கு எதிராக குரல் கொடுக்கும் மனித உணர்வுகள் மதிப்புக்குரியவைதான். ஆனால் அவன் இன்னொரு அநீதிக்கு அது சார்ந்து துணை போவானாயின், அதை நாம் விமர்சனக் கண்கொண்டு விமர்சிக்கவும், அதை எதிர்த்து அம்பலம் செய்யும் பணிதான், அநீதிக்கு எதிரான உயர்ந்த பூர்த்திகர பண்பாகவுள்ளது. இயக்கத்தின் வன்முறைகளை பற்றி பேசியபடி, அரசுக்கு குண்டி கழுவுவது எவ்வளவு கேவலமானதோ, அது போன்று அரசை எதிர்த்தபடி இயக்கத்தின் மக்கள் விரோத வன்முறைக்கு துணைபோவதும் கேவலம்தான். இது போன்றே அனைத்தும், அனைத்து துறை சார்ந்து அனைத்து இலக்கியத்துக்கும் பொதுவானது. இலக்கியத்தில் முற்போக்காகவும் பிற்போக்காகவும் வெவ்வேறு விடயம் சார்ந்து செயற்பட முடியாது. இரண்டும் ஒரே தளத்தில் இயங்க முடியும் என்பது, அனைத்தையும் எப்படியும் முரணாக நியாயப்படுத்திவிட முடியும்.

இயக்க மற்றும் அரசு வன்முறைகள் எதிர்ப்பது முதல் சில நிலப்பிரபுத்துவ பண்பாட்டு கலாச்சாரங்களை எதிர்ப்பது ஈராக, இவரின் மையக் கருவாக உள்ளது. வன்முறை மீதான எதிர்ப்பை ஏராதிப்பத்திய சார்ந்த, ஜனநாயகம் சுதந்திரம் என்ற மாறுல் கண்ணோட்டத்தில் நின்றே விமர்சிக்க முனைகின்றார். இந்த எல்லைக்குள் தேசியத்தை எதிர்ப்பதில், தன்னை தெளிவுபடுவே அடையாளம் காட்டுகின்றார். மற்றைய கதைகளில் ஆணாதிக்கத்தை ஆதாரமாக கொண்டு பெண்களை இழிவாக்கும் இவர், முதலாளித்துவ ஜனநாயகம் மீது நின்றே இயக்க வன்முறையை எதிர்த்து நிற்கின்றார். முரண்ற முதலாளித்துவ ஜனநாயக எல்லைக்குள் மட்டுமே முற்போக்காக செயற்படுகின்றது. இவர் குறிப்பிடும் தத்துவமான “வெறும் மயக்கங்கள் மாத்திரம் உள்ள மாறுல வாழுக்கையில் மாற்றம் தேவை. நிஜம் தேவை...” என்ற கண்ணோட்டத்தை அடிப்படையாக கொண்ட இவர், இருக்கும் பிற்போக்கு யதார்த்த மாறுலை நிராகரித்து உண்மையான சமூகத்தை கண்டறிய முயலுகின்றாரா எனப் பார்ப்போம்.

“யுத்தமும்...” என்ற சிறுகதையை எடுப்பின், யுத்தத்துக்கு எதிரான கண்ணோட்டத்தை அதற்கு காரணமான காரணத்தை இழிவாக காட்டி பிரதிபலிக்க முனைகின்றார். பழைய வரலாற்று கதையூடாக நிகழ்காலத்தை பிரதிபலித்து கருத்துக் கூற முற்படும் போது, யுத்த எதிர்ப்பை தவறான முறையில் விளக்க முனைகின்றார். உலகில் அனைத்து யுத்தங்களுமே வர்க்கப் போராட்டங்களே என்ற உண்மையை இவரின் மாறுல் கண்ணோட்டம் காண மறுக்கின்றது. யுத்தத்தை தலைமை தாங்கும் மக்கள் விரோத பிரதிநிதிகள் நியாயமற்ற வன்முறையையும், மக்களின் நியாயமான கோரிக்கைகளில் எழும் போராட்டம் சார்ந்து வன்முறையையும் கோடுபிரித்தறிய இவரின் மாறுல் கண்ணோட்டம் மறுக்கின்றது. யுத்த எதிர்ப்பு பிரச்சாரத்தை மக்கள் விரோத ஜனநாயக விரோத கோரிக்கைகளை அடைப்படையாக கொண்டு, எதிர்த்து நிற்பது என்பது உள்ளடக்கத்தில் மக்களின் நியாயமான கோரிக்கைகளை எதிர்து குரல் கொடுப்பதாகும். இங்கு ஜனநாயக கோரிக்கையையும், மக்களை அடக்கியாளக் கோரும் கோரிக்கையையும் கோடு பிரித்து பார்க்கத் தவறுகின்ற மாறுல் தனம், யுத்த எதிர்ப்பை தவறாக விளக்க முனைகின்றது. பழைய வரலாற்று கதையூடாக பேசும் படைப்பாளி, ஏன் வன்னியர் சங்கிலியர் ஆட்சியை சதி மூலம் கவிழ்க்க விரும்பினர் என்ற கேள்வியை, அவரின் மாறுலத்தனம் கேட்க மறுத்துவிடுகின்றது. வன்னியர் விரிந்த ஆட்சி பரப்பை விரும்பினர் எனின் ஏன் அது அவசியமாகின்றது. இங்கு விருப்பாமான மாறுல் காரணத்தை அடிப்படையாக கொண்டே விளக்குவது ஏன் என்ற கேள்வியும், யுத்த எதிர்ப்பு உள்ளோக்கம் கொண்டவையாகின்றது.

ஒரு ஆட்சியை பிடித்தல் என்பது, சுரண்டும் வர்க்க நலன்களை சார்ந்து அதை விரிவாக்கவேயாகும். இது சொந்த மக்களை அல்லது மற்றைய பிரிவு மக்களை அடக்கியளவும் அவர்களின் உறுப்பை உறிந்து சுரண்ட வாழ்வதுமே நிகழ்கின்றன. இங்கு ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் கோரிக்கையை கடந்த வரலாற்றில் ஜனநாயக கோரிக்கையாக, அதன் மீதான ஒடுக்குமுறையை எதிர்த்து அவை பூர்த்திகர யத்தமாகவும் பெரும்பாலும் இருந்துள்ளது. ஆனால் இந்த வர்க்க அமைப்பை ஒடுக்குவதனை வெறும் ஆட்சிக்கு வரும் ஒடுக்கப்பட்டவன் கூட புதிய அடக்குமுறையாளராக சுரண்டுவனாக மாறிவிடும் சமூக பொருளாதார உள்ளடக்கம் வழிகாட்டிவிடுகின்றது. இந்த மாறுலத்தனத்தை எதிர்த்தே வர்க்க அமைப்பை ஒழித்துக் கட்டவும், வர்க்க அமைப்புக்கு எதிரான யத்த ஒழிப்பை நிபந்தனையாககின்றது. இந்த பாதை என்பது வன்முறையை ஆதாரமாக அடிப்படையாக கொள்கின்றது. கடந்த நிகழ்கால யத்த மரபுகளில் இருந்து இது முற்றிலும் வேறுபடுகின்றது. பழைய மற்றும் நிகழ்கால யத்ததின் போது எழும் ஜனநாயகக் கோரிக்கைகளை அங்கீரிக்க தவறுகின்ற ஒரு படைப்பாளி, உண்மையில் ஒடுக்குமுறையாளனுக்கே உதவி செய்கின்றார். இந்த நிலையில் ஒரு படைப்பாளி தனது இலக்கியத்தை விரிந்த மாறுல் தளத்தை கடந்து, உண்மையை அடிப்படையாகவும் ஆதாரமாகவும் கொள்ளவேண்டும் அதில் உள்ள பிற்போக்கு கோரிக்கைகளை எதிர்த்து ஜனநாயகக் கோரிக்கையை சார்ந்து மக்களின் அதிகாரத்தை கோரவேண்டும். இதை மறுத்து பிற்போக்கு கோரிக்கையை மட்டும் காட்டி, ஜனநாயகக் கோரிக்கையையும் எதிர்த்து நிற்பது என்பது சதாரண மாறுவில் இது அல்லது அது, என்பதில் ஓன்றை முன்வைப்பதுதான்.

வன்னியர் ஏன் நல்லவர் ஆட்சியைக் கைப்பற்ற முனைந்தனர்? என்பதை ஆராய மறுக்கின்றார். இதை எதிர்த்து கோழை கூட வீணாகவும், தளத்தியாகவும் மாறியதுடன் மனித நியாயம் பற்றி பேசுவனாகவும், இறுதியாக பிற்போக்கு கட்டளைக்கு அடிப்படுத்து போவதாகவும் காட்டுவதன் ஊடாக, ஒரு மனிதனின் மாற்றுத்தை காட்டுகின்றார். ஆனால் ஏன் யுத்தம் அவசியமாகின்றது? மதம் மாறியவர்களை ஏன் கொல்ல விரும்புகின்றார். அதிகார பீடங்களில் யார் ஏன் நோக்கத்துக்காக வீற்று இருக்கின்றார் என்பதை, மயக்கத்துக்குள் மாறுல் சிந்தனைக்குள் விட்டுச் சென்றதன் மூலம், நிஜத்தை கண்டறியத் தவறிவிடுகின்றார். இதனால் யுத்தம் பற்றி ஒரு தலைப்பட்சமான விளக்கம் முன்வைப்பது நிகழ்கின்றது. இது சமகாலத்தில் நடக்கு தேசிய போராட்டத்தை எதிர்ப்பதாக மாறுகின்றது. இயக்கத்தின் பிற்போக்கு வன்முறை சார்ந்து, தமிழ் மக்களின் நியாயமான ஜனநாயக கோரிக்கையான சுயநிர்ணயக் கோரிக்கையை எதிர்ப்பது கட்டளைமக்கப்படுகின்றது. மக்களின் நியாயமான ஜனநாயகக் கோரிக்கைக்கும், இயக்கத்தின் நியாயமற்ற பிற்போக்கு கோரிக்கைக்கும் இடையில் கோடு பிரித்து வெளிப்படுத் தேவையும் ஒரு படைப்பாளியின் கடமையாகும்.

“படுவான்கரை” என்ற சிறுகதையை எடுப்பின், யுத்தத்துக்கு ஒடுப்பம் ஓன்று சந்திக்கும் இயக்க மற்றும் இராணுவ வன்முறையை சித்தாரிக்கின்றது. ஆனால் மக்களின் நியாயமான கோரிக்கை மேல் இதை அம்பலம் செய்ய படைப்பாளி தவறிவிடுகின்றார். மாறுல இயல்பு வாழ்க்கை சார்ந்து இந்த வன்முறையை எதிர்த்து நிற்கின்றார். மாறுல வாழ்விலுள்ள வாழ்வுக்கான நியாயமான உண்மையை இவர் தேடி கண்டறியத் தவறிவிடுகின்றார். இயக்கம் மற்றும் இராணுவம் ஒருவனை கைது செய்கின்ற போது, கையாலும் வேறுபட்ட வன்முறையையும், அதன் மொழியையும் தெளிவான ஒரு இலக்கியமாக கொண்டு வருவதில் இந்த கதை வெற்றிப்படுகின்றது. அதே நேரம் இந்த கதையின் இயல்பான ஒட்டத்தில் “யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து புதுசாய் இந்த ஏரியாவுக்கு பொழுப்பாளரு வாறாரு” அதனால் தான் கைது சித்திரவதை என்பது, யதார்த்ததை தீரிக்கின்றது. யாழ் அல்லாத இயக்கத் தலைவர்கள் இது போன்ற வன்முறைகளைச் செய்வதில்லையா? இது இருக்கும் யதார்த்த வடிவதை தீவிட்டுகின்றது. வன்முறையையும் செய்வதில்லையா? இங்கு யாழ் தலைமை மற்றும் உறுப்பினர் என்றால் அவர்கள் வன்முறையிலும் கூட மோசமானவர்கள், கிழக்கில் இருக்கும் இருப்பேர் அப்படி அல்ல என்ற

கண்ணோட்டத்தை, படைப்பாளி மாழல் கண்ணோட்டம் சார்ந்து பிரதிபலிக்கின்றார். ஒரு இயக்கத்தின் மக்கள் விரோத கைதுகள் சித்திரவதைகள் பிரதேசம் சார்ந்த தலைமைத்துவம் தீர்மானிப்பதில்லை. மாறாக இயக்கத்தின் வர்க்க அரசியல் தான் தீர்மானிக்கின்றது. இயக்க உறுப்பினர்களின் பிரதேசம் சார்ந்த உணர்வுகள் வன்முறையை பிரதிபலிப்பதில்லை. மாறாக வன்முறை கண்ணோட்டத்தை, எல்லா பிரதேச மக்களுக்கு எதிராகவும் பிரதேசம் கடந்து இயக்க உறுப்பினர்கள் ஒரேவிதமாக கையாளுகின்றனர். அடுத்து இராணுவம் அதுகாரி ஒருவர் கொழும்பில் இருந்து வருவதால் கைது என்பது, படைப்பாளியின் இயல்பற்ற ஒரு இயங்கியலற்ற இணைப்பாகும். இலங்கை அரசுக்கும் எதிரானவன் என்பதை தெளிவுபடுத்த, இணைத்துக் கொண்ட ஒரு தொடர்ச்சியாகும். இது கைதுயின் கலை இயல்பை அழிக்கின்றது. அதுபோல் மனைவி, மற்றும் மனைவியின் தாய் தேஷிப் போகவும், அவர்கள் கொண்டு வந்து விடும் தன்மையும் இலக்கிய இயங்கியலற்ற தன்மையை வெளிப்படுத்துகின்றது. இவை இரண்டும் இயல்பாக இல்லை.

படைப்பாளி மாழல் கடந்து கைது செய்தவர்களிடம் கேட்கவில்லை, ஏன்? என்ன? சந்தேகம் என்று. மனைவி மற்றும் மனைவின் தாய் இயக்கத்தை எதிர்த்து சொந்த துயரம் ஊடாக பேசுகின்ற போது கூட, இயல்பில் இருந்தே விலகிவிடுகின்றார். மக்கள் மேலான ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான போராட்டத்தை மக்கள் எதிர்க்கவில்லை என்ற உண்மையை படைப்பாளி காண மறுத்து, எதிர்ப்பதாக தனது விருப்பத்தை வெளிப்படுத்துகின்றார். மக்களின் நியாயமாக போராட்டத்தை அடிப்படையாகவும் ஆதாரமாகவும் கொண்டு, இயக்கத்தை நோக்கிய கேள்விகள் எழுப்பப்படவில்லை. ஆனால் மக்கள் இயல்பில் இதை எழுப்புவர். ஏனெனில் சமுதாயம் முன்னோக்கி முன்னேறுகின்ற இயங்கியில், இருக்கும் யதார்த்த வன்முறையை கடந்து விடுதலை சார்ந்தே மக்கள் சிற்றிக்கின்றார். போராட்டம் மக்களுக்கு எதிராக மாறியபோதும், போராட்டத்தை மக்கள் நிராகரிக்கவில்லை. இதற்கிடையில் உள்ள நேர் எதிர்ப் போக்குவரை ஒரு படைப்பாளி இனம் கண்டு கொள்ளாதவரை, ஒரு படைப்பு அரையும் குறையுமாக பிரசுவிக்கப்படுகின்றது. முதலாளித்துவம் ஜனநாயகத்துவம் குறையும் மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்ட படைப்புகள், அதைத் தாண்டி எதையும் சமுகத்துக்கு முன்வைத்து வழிகாட்டுவதில்லை என்பதை இந்தச் சிறுக்கதை மீண்டும் காட்டுகின்றது.

“என்ட அல்லாபார்!” என்ற சிறுக்கதையைப் படுப்போம். ஒரு தமிழ் விவசாயியின் வெங்காயத்தை வாங்கிய ஒரு மூஸ்லிம் வியாபாரியின் அவலம் சார்ந்த ஒடுக்குமுறை மீது கதை நகர்கின்றது. இயக்கம் இராணுவம் மீது நடத்திய தாக்குதலைத் தொடர்ந்து, இராணுவத்தின் அக்கிரமங்கள் சார்ந்து ஒரு மூஸ்லிம் வியாபாரியின் துயரத்தை பேசுகின்றது. தாக்குதலை அடுத்து வெங்காயத்தை விரிக் குழியிலும், மூஸ்லிம் வியாபாரியின் நேர்மை பற்றியும், மூஸ்லிம் வியாபாரி மகன் மூலம் தமிழ் விவசாயிக்கு ஒரு சிறு தொகையை கொடுத்த அனுப்பியிருந்தார். இருந்தபோதும், தமிழ் விவசாயி பணத்துக்கு ஆசைப்பட்ட துரோகத்தால், பணம் கொண்டு வந்தவரை இயக்கம் கொல்ல துனைபோகின்றார். இதுவே கதையின் மையமான செய்தி. சமுதாயத்தின் மேலான இயக்க வன்முறைகள், சந்தேகமே துரோகமாக முத்தினர் குத்தவும் படு கொல்ல செய்யவும் போதுமான காரணமாக உள்ளது. போராட்ட வரலாற்றில் இதுவே ஒரு போக்காக மாறி, பல நாடு பேர் தம் உயிரை இதற்காகவே இழந்துள்ளனர். இதை ஒரு படைப்பாளியாக கொண்டு வரும் போது, அதன் வடிவங்கள், தன்மைகள், அதன் மொழியைக் கூட தெளிவாக புரிந்து கொண்டு இதை அம்பலம் செய்கின்றார். ஆனால் இதை தொகுக்கும் போது யதார்த்த இயல்பை, உழைக்கும் மக்களின் நேர்மையை புரிந்து கொள்ளத் தவறி, கதையின் ஊடாக கொச்சைப்படுத்திவிடுகின்றார். அத்துடன் ஒரு இனங்களின் குறியீடாக காட்டி, இனங்களை பகை நிலைக்கு கொண்டுவருகின்றார். சொந்த உடல் உழைப்பில் ஈடுபடும் விவசாயி 1500 ரூபா காக்ககு ஆசைப்பட்டு, மூஸ்லிம் மக்களை கொல்ல துனை போனான என்பது உழைப்பின் வலிமையை நேர்மையை மறுப்பதாகும். இது உழைப்பையும், சுரண்டலையும் புரிந்து கொள்வதில் இருந்து விலகுகின்றது. மூஸ்லிம் மக்களுக்கு எதிராக கையாளப்பட்ட இயக்க வன்முறையின் போது, தமிழ் மக்கள் அதை ஆதாரித்து வன்முறையில் ஈடுபடவில்லை. மூஸ்லிம் மக்களின் சொத்தை மிக மலிவாகவும், மறு தளத்தில் ஏல்

விட்ட போதும் வாங்குவாரற்று காணப்பட்டது. மூஸ்லிம் மக்களின் உழைப்பை இயக்கங்கள் கொள்ளலையிடத்து விற்ற போது, தமிழ் மக்கள் வாங்குவதை மறைமுகமாக எதிர்த்தே நின்றனர். உழைப்பின் பரஸ்பரம் நேர உறவுகளை கொண்ட மக்கள், ஜக்கியத்தை கோருவதில், நடப்பை பேணுவதில் இருந்தே, இன்றும் இவ்விரு சமூகங்களும் ஒன்றுபட்டு வாழ முனைப்பு பெறுகின்றன. எதிர்பாராத ஒரு விதிவிலக்குகள் நடந்து இருப்பின், அதை பொதுமைப்படுத்த ஒரு சமூக வன்முறையாக விளக்குவது ஒரு சமூக கண்ணோட்டத்தையே தகர்ப்பதாகும். அதாவது ஒரு அப்பாவியை குற்றவாளியாக்கி மன்றையில் போடுவது போல், விதிவிலக்கான பாத்திரத்தை கொண்டு ஒரு சமூகத்துக்கே மன்றையில் போடுவது அபத்தமாகும். ஒரு விவசாயி பணத்துக்கு ஆசைப்பட்டு மற்றொரு சமூகம் என்பதால் கொல்ல துனை போவது என்பது, தமிழ் விவசாயி சமூகத்தையும் பொது குறியீட்டாக்கி குற்றவாளியாக்குகின்றது. மறு தளத்தில் ஒரு மூஸ்லிமின் வர்த்தக நேர்மை பற்றி பேசி அதை மூஸ்லிம் பொது குறியீட்டாக்கும் கதைப் பாங்கு, இரண்டு சமூகங்களை நேர் எதிரில் நிறுத்துவதாகும். இது சமூக பிள்ளை மேலும் ஆழமாகக்கின்றது. இங்கு ஒரு நிகழ்ச்சி நடக்கும் போது, சமூகங்களை நேர் எதிராக நிறுத்துவது சமூக மாற்றத்தில் அக்கறையின்மையில் இருந்து எழும், தனிமனித விருப்பு வெறுப்புக்கு உட்பட்ட மாழல் தன்மையாகும். இரண்டு சமூகங்களை நேர் எதிராக கொண்டு பெறுகின்ற அரசியல், அதில் குறிப்பான பங்கை தெளிவாக அம்பலம் செய்வதே சமூக நோக்கம் கொண்ட படைப்பின் உள்ளடக்கமாக இருக்க முடியும். இங்கு உழைக்கும் மக்களின் மிக சிற்றத மனித இயல்புகளை படைப்பாளி புரிந்து கொண்டு கதை சொல்லாத வரை, உண்மையான நிகழ்வுகளை கற்பனையில் வளம் சார்ந்து சமூகத்தை நிரிவுபடுத்தி அதன் மேல் கதை சொல்வது சமூகத்துக்கு எதிரானதாகும். ஒரு விவசாயிக்கும் இயக்கத்துக்கும் இடையிலான முரண்பாடு என்ன? ஏன் இயக்கம் விவசாயிகளை அடிப்படையாக கொண்டு போராட்டத்தை முன்னெடுக்கவில்லை. ஏன் அதற்கு எதிராக உள்ளனர்? இந்த அடிப்படை முரண்பாட்டை புரிந்து கொண்டே, பாத்திரங்களை சரியாக தெரிவு செய்ய வேண்டும். மூஸ்லிம் மக்கள் மேலான இயக்க வன்முறைகளை நியாயமானவையா என தமிழ் மக்களிடம் கேட்பின், அதை எதிர்த்தே மக்கள் கருத்து கூறுவார். அதாவது யுத்தத்துக்கு எதிராக சிங்கள மக்கள் கருத்து கூறுவது போல், மூஸ்லிம் மக்கள் மேலான இயக்க வன்முறையையும் எதிர்த்தே தமிழ் மக்கள் நிற்கின்றனர். இதற்கு எதிராக தமிழ் மக்கள் என்ன செய்தார்கள் என்று கேட்பின், அதற்கான பொறுப்பை நானும் நீங்களும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இதை விட்டு சமூகத்தை மட்டும் குற்றம் சாட்டுவது அபத்தமானதாகும்.

“ஆடு, புலி, புல்லுக்கட்டு” என்ற சிறுக்கதையை எடுப்போம். ஒரு தற்கொலை தாக்குதலை நடத்தும் ஒருவளின் மனச்சாட்சி ஊடாக கதை சொல்ல முறைகளின்றார். தற்கொலையாளி எப்படி தன்னை மறைத்துக்கூட கொண்டு மக்களுக்குள் வாழ்கின்றார். பின்னர் எப்படி அதே மக்களுக்குள் குடும்பதைக் குறையவும், மூந்திய குடும்பம் மற்றும் சமூக உறவுகாக்கத்தை சிதைத்து எப்படி பெறுகின்றனர், என்று தெளிவாக படம்பிடித்து காட்டுகின்றார். தற்கொலை நடத்த வரும் ஒருவளின் உணர்வுகள், அவன் அதை செய்ய பழகும் மனிதர்களுடன் நடமாடும் போது ஏற்படும் மனமாற்றம், அதை மனச்சாட்சி ஊடாக விமர்சிக்கும் சமூக இணைவின் கண்ணோட்டம், இதை மீறி சமூகத்துக்கு வெளியில் இருந்து வரும் இராணுவ உத்தரவுகள் எப்படி சமூகத்துக்கு எதிராக இயங்க வைக்கின்றது என்பதை, கதை தெளிவுபடவே வெளிக் கொண்டு வருகின்றது. இங்கு விமர்சனம் என்பது ஏன் அபாவி மக்கள் கூடும் இடங்களை தெரிவு செய்கின்றனர் என்ற குறுந்தேசிய அரசியலை கேள்விக்குள்ளாகவில்லை. ஏன் இராணுவ இலக்குகளை செய்வது தானே போராட்டம் என்று, படைப்பாளி ஏன் சொல்ல முற்படவில்லை. அதாவது ஒரு போராட்டத்தின் அவசியம், அது எதிரிக்கு எதிராக இருப்பதற்கு பதில் எப்படி அப்பாவி மற்றும் மற்றுயை இன் மக்கள் மேல் மாறிச் செல்கின்றது என்ற விடையத்தை கேட்க படைப்பு மறுக்கின்றது. மாறாக இவர் இயக்கங்கள் இழைக்கும் மக்கள் மேலான மக்கள் விரோத வன்முறை சார்ந்து, போராடுவதே பிழை என்ற குறுங்கவின்றார். அதாவது ஏகாதிபத்தியம் மக்களை வீடுக்குவதை மேல் இருந்து நியப்படுத்துவது போன்று,

சமர் - 30 கை-மாசி - 2002 39

முன்வைக்கின்றார்.

இவர் பெண்கள் பற்றி கூறுவதைப் பார்ப்போம். “நம்ம தமிழிச்சிகளுக்கு ஆண் என்றால் எப்படித் தெரியுமா இருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கின்றார்கள்... கூந்தலை சுற்றி தலையை சுவரில் மோதலைக்க வேண்டும். எதிர்த்தால் பிடறி வீங்க விளாச வேண்டும். தூசன் வார்த்தை பேச வேண்டும். வீதியில் போகும் போது இடையையே மார்ப்போயோ தீண்ட வேண்டும்.” என்று இவர் குறிப்பிடுகின்றார். பாரிசில் வேறு சில பாலியல் வக்கிரம் பிடித்த மன்னோயாளர்கள் பெண் பற்றி கூறும் போது இதே பாணியில், பெண்கள் மார்பை இந்தா பிடி இந்தா பிடி என்று சொல்லி நடப்பதாகவும், மூன்று ஆண்களுடன் ஒரே நேரத்தில் உறவு கொள்ள பெண் விரும்புவதாகவும் கூறுகின்றனர். இப்படிப் பல. ஆனால் அனைத்தும் இலக்கியமாக இலக்கிய சுதந்திரத்தில் குளிர்காய்கின்றது. ஒரு பெண் தனது மார்பை அல்லது இடையை உரசி நடக்க விரும்புகின்றாள் என்பது, எவ்வளவு கேவலமான பெண் பற்றிய ஆணாதிக்க விளக்கமும் பார்வையாகும். இது ஆணின் எண்ணமாக இருக்க, அதை பெண்ணுக்கு மகுடம் குட்டுவது ஆணாதிக்கத்தின் பண்பாகும். வன்முறையைச் செய்யும் ஆணை பெண் விரும்புகின்றாள் என்பது, பெண் ஒரு உயிரியல் தொகுதி என்பதையே ஆணாதிக்கம் மறுக்கின்ற உள்ளடக்கத்தை அடைப்படையாகவும் ஆதாரமாகவும் கொண்டது. ஒரு பெண் அடிமையாகவும், இத்தகைய துந்ப தயங்களை சுகித்த படி இந்த வாழ்க்கையை தேர்ந்த எடுக்கின்றன, அது தனிப்பட்ட ஒரு பெண்ணின் குறுப்பல்ல. மாநாக ஆணாதிக் க சமூக அமைப்பின் ஒரு அடக்குமுறை வடிவமாக பெண் மேல் தினிக்கப்படுகின்றது. இது அனைத்து வன்முறைகள் போன்றதே. சாதரணமாக பெண்கள் மேல் உரசி நடத்தல், நிற்றல் போன்ற ஆணாதிக்க சமூக வன்முறை நிகழம் போது, பெண்ணை அப்படி செய்வதாக தூற்றுவதும் ஒடுங்கி நடக்க நிற்க கோரும் அடக்குமுறையில் இருந்தே பெண் பற்றிய கொச்சை இலக்கியம் பிறக்கின்றது.

குடும்பத்தில் ஆணும் பெண்ணும் வீதிகளில் நடக்கும் போது, ஆணுக்கு பின்பாக பெண் பத்தி வித்தியச்தில் நடக்கும் பராம்பரியம் எமது சமூகத்தில் காணப்படுகின்றது. இது மூன்றாம் உலக நாடுகளுக்கே பொதுவானது. நிலப்பிரபுத்துவ பெண் அடிமைத்தனத்தை அடிப்படையாக கொண்ட பெண்ணின் பின்தாங்கிய நிலைக்கு, ஆணாதிக்க கண்ணோட்டம் தெளிவாக ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் போதிக்கின்றது. இந்த வரலாற்று போக்கில் பெண் ஆணுடன் சமத்துவமாக அருகில் நடக்க விருபும் ஒரு முயற்சியை, ஏகாதிபத்திய கண்ணோட்டத்தில் சிந்திக்கும் நிலப்பிரபுத்துவ ஆண், பெண் தனது இடுப்பையும், மார்பையும் உரசி நடக்க விரும்புவதாக கூறுவது இங்கு நிகழ்கின்றது. இங்கு இந்த விடயத்தில் ஏகாதிபத்திய ஆணாதிக்கம் உரசி நடப்பதை கோருகின்றது. நிலப்பிரபுத்துவ ஆணாதிக்கம் உரசி நடப்பதாகவும் கொச்சைப்படுத்தவது நிகழ்கின்றது. பெண் அருகில் சமத்துவமாக நடக்க விரும்பும், இயலபானது இயற்கையானது. அதை மறுக்கும் ஆணாதிக்கம் இதற்கு கொடுக்கும் விளக்கம் தான் உரசி நடக்க விரும்புவதாக கூறி கொச்சைப்படுத்துவதாகும்.

“நானும் ஒகஸ்மைவும் ஒரு பந்தயக்குதிரையும்” என்ற சிறு கதை, படைப்பாளியின் ஆணாதிக்க சமூக கண்ணோட்டத்தை வெளிப்படுத்துகின்றார். ஏகாதிபத்திய கொலிவூட் ஆணாதிக்க சினிமா உள்ளடக்கத்தை இவர் மீளவும் முன்வைக்கின்றார். மிக குறைந்த வயதுடைய ஒரு பணக்கார அழகிய செல்லப் பெண் மீது ஆசை கொள்கின்றான். (உண்மையில் அவள் அழகிய அகதிப் பெண்ணாக இருப்பதும், அவனின் வயது முதிர்ந்த முதலாளி தனது பாலியல் தேவைக்கு வைப்பாட்டியாக பயன்படுத்துவதும் பின்னால்தான் அறிகின்றான்) இந்திலையில் அவன் வீடிடில் கூலி வேலை செய்தவன், அந்த பெண்ணுடன் இரகசியமாக உறவு கொள்கின்றான். இதைச் சுற்றியே நகரும் கதை. இங்கு பெண்ணின் அழகு, கவர்ச்சி, அதிகாரம், அந்தஸ்தது, வெள்ளள நிறம் சார்ந்து அவளை அனுபவிக்க துடிக்கும் மன்றலை, பின்களின்றான். “கறுப்பன். நான் கனவை காணலாம். ஒரு வெள்ளளக்காறிய நினச்ச, அதுவும் இந்தப் பெரிய பண்ணைக்கும் முப்பத்தேழு குதிரைக்கும் சொந்தக்காரியை...” இங்கு அந்த பெண்ணுடன் ஆன உறவை எங்கிருந்து தொடங்கின்றார். “முக்கால் தொடை தெரியிற மாதிரி காச்சட்டை

போட்டிருந்தாள். அதக் கூட மேல்பக்கமா சுருட்டி விட்டிருந்தாள். உள்ளுக்கு கறுப்பு ‘பிரா’ போட்டிருக்காள் போல... வெள்ளள வெளியனுக்கு மேலால் லேசா தெரிந்து. எனக்கு சங்கடமாயும் இருந்திச்க் கந்தோசமாயும் இருந்திச்க்” இதற்கு பின்தான் அவனின் வைப்பாட்டி வாழ்க்கை தெரியவருகின்றது. இங்கு தமிழ் கலாச்சார ஆணாதிக்கம் சார்ந்து அவனின் உடுப்பு சங்கடமாகின்றது. அது ஏகாதிபத்திய ஆணாதிக்க கலச்சாரமாக மாயும் போது சந்தோசமாக வெளிப்படுகின்றது. ஒரு பெண்ணின் நடை உடை முதல் அவனின் உபிருள்ள மேலான உயிருள்ள நடத்ததகளை எல்லாம், மூலதனம் தனது வர்த்தக விளம்பர எல்லைக்குள் தீர்மானிக்கின்றது. இந்த விளம்பரம் எல்லாம் உலகமயமாதல் என்ற ஆணாதிக்க எல்லைக்குள் நின்று, பெண் பற்றிய ஆணின் ரசனைக்குள் கட்டங்கக்கப்படுகின்றது. ஒரு பெண்ணை அவன் பார்க்கும் பார்வை, நிறம் சார்ந்த பாலியல் வக்கிரம் இங்கு கடையில் வெளிப்படுகின்றது. இங்கு அவன் அல்ல, ஆணாதிக்க சமூகமே அப்படியே தான் பார்க்கின்றது. இது கொலிவூட் வகையைப்பட்ட சமூக யதார்த்தமாகும். இங்கு அதை நியாப்படுத்தவே பெண்ணின் தயரம் பற்றி அதே வடிவில் புகுத்தப்படுகின்றது. இந்த துயரம் சார்ந்தே “..காப்பத்த வேணும் என்னுடை என்னசில எண்ணம் வரத் தொடங்கியது” ஒரு தமிழனாக பரிவான புள்ளி இவள்” என்று சிந்தனை, நிலப்பிரபுத்துவ அடிமைத்தனத்தை மரபு சார்ந்து வெளிப்படுத்துகிறார். அதைத் தொடர்ந்தே பாலியல் தீயாக உறவை கொள்கின்றார். கொலிவூட் கதாநாயகர்கள் எல்லாம் சினிமாவில் இப்படித் தான் உறவு கொள்பவர்கள். அந்த பெண்ணின் அசைவுகளை தமிழ் சினிமா மற்றும் கொலிவூட் வகையில் சித்தரிக்கவும் தவறவில்லை. கள்ள உறவை அவன் தெரிந்து கொண்ட போது, “..இதெல்லாம் சகஜம் தானே என்னுடை லேசா எடுத்துக் கொள்வானா? டானியல் வெள்ளக்காரன் தானே” என்று கூறுவதன் மூலம், ஜேரோப்பிய சமூகத்தையே கொச்சைப்படுத்துகின்றார். ஜேரோப்பிய பெண்களை புரிந்து கொண்ட விதம் ஆபாசமானது. இப்படி இந்த சிறுகதை தனது வெட்டு முகத்தை காட்டும் போது மற்றைய கதைகளை கேள்விக்குள்ளாக்கின்றது.

“ரூபம்” என்ற சிறுகதை தத்துவம் தொடர்பாக தொடங்கி ஏகாதிபத்திய பாலியல் நுகர்வை நியாப்படுத்துவதில் முடிகின்றது. “வெறும் மயக்கங்கள் மாத்திரம் உள்ள மாறுல் வாழ்க்கையில் மாற்றம் தேவை...” என்று குறிப்பிடும் இவர், அதை தமிழ் பண்பாட்டு கலாச்சாரத்துக்குள்ளேயே நிஜத்தைத் தேடுகின்றார். தமிழ் நிலப்பிரபுத்துவ மதவாத பெண் அடிமைத்தனத்தை கேள்விக்குள்ளக்கும் இவர், அதற்கு பதிலாக ஏகாதிபத்திய நுகர்வை முன் தாள்ளுகின்றார். “அப்படி எண்டால் உண்மைதான் தத்துவமா?” “ஏற்குறையும்... ஆணால் உண்மையை விட உண்மை” என்கின்றார். அந்த உண்மை என்ன. உண்மை என்பது இருக்கின்ற வேறுபட்ட சமூக பண்பாட்டு கலாச்சாரக் குறைகள் அல்ல. இருக்கின்ற சமூக பண்பாட்டு கலாச்சார கூறுகள் ஏன், எப்படி, எங்கிருந்து, எற்காக உருவாகி வளர்கின்றது என்ற கேள்வி மீதான உண்மையே, அனைத்தையும் விட அடிப்படையானது. இதை இந்த சிறுகதை தொகுப்பு மற்றாக மறுக்கின்றது. மாறாக ஏகாதிபத்திய போலி ஜெனாயகம், கட்டற்ற பாலியல் சுதந்திரம் மீது காதல் கொள்கின்றார். அதையே சிறு கதை பிரதிபலிக்கின்றது. இயக்க வன்முறையில் கூட இந்த சுதந்திரம், ஜெனாயகம் என்ற எல்லைக்கள் நின்றே படைப்பு பேசுகின்றது. இது சில வரையறைக்குள் மட்டும் முற்போக்காக உள்ளது.

தொடர்ந்து இந்தச் சிறுகதையில் “ஒரு நாள் அதுவும் ரெண்டோ முனை மணித்தியாலமோ தான் கதைக்க ஒருத்திக்காக இன்னொருத்தி தன் புருஷனை பங்கு போட ஒம் என்னுடை சொல்றது... சே... ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது... எவ்வளவு அசிங்கமாக இருக்கு” என்று பெண் சொல்ல, படைப்பாளி “நாறிப் போன மீணப் பார்ப்பதுபோல் அவள் முகம் அஷ்ட கோணலாய் நெளிந்தது. இது தமிழ் பெண்களுக்கு மாத்திரமே உரிய அருவருப்பு நெளிப்பட்டு. மந்தவர்களும் நெளிக்கின்றார்களே என்று தானும் நெளிக்கிற பம்மாத்து நெளிப்பட்டு. நெளிக்காது போனால் தூராத்தில் வீசப்படுவோமோ என்கின்ற பயத்தில் எல்லாப் பெண்களும் போலியாகவே போனார்கள்” என்று எழுதும் சக்கரவர்த்தி, தனது உண்மை இது என்கின்றார். இது மாறால் கடந்த விளக்கம் என்கின்றார். ஒரு பெண் பற்றி இவரின் பார்வை இப்படிப்பட்டதே. ஒரு எழுதும் கூறும் நேரமை போன்றே, பெண்ணின் உடல் மேலான உடல் மேலாப் போன்ற விலையையும். ஒரு சில மணித்தியாளத்தில்

கோழைத்தனம் என்று கூறுவது முழுமையற்றது. மாறாக அதை திருட்டுத்தனமாக ஏன் ஸீரூகிள்ளன். இந்த சமுதாயத்தின் அடக்குமுறைகள் சுரண்டலாகவும், ஆணாதிக்கமாகவும், சாதி ஒடுக்கமுறையாகவும் என சமுதாயத்தில் புரையோடியுள்ள பலவேறு ஒடுக்குமுறையால் திருட்டு ஸீரல்கள் நிகழ்கின்றன. இதுவே சமுதாய மாற்றமாக நிகழ்கின்ற போது, அந்த திருட்டாக இருப்பதில்லை. தனிமனித செய்கின்ற போது, அங்கு திருட்டுத்தனம் உள்ளடக்கமாக இயல்பாக உள்ளது. இதை தமிழ் பெண்களின் பாலியல் மேல் கொச்சைப்படுத்தி காட்டுவது, தமிழ் ஆண்களின் திருட்டுத்தனத்தையும் கோழைத் தனத்தையும் ஆணாதிக்க மூகமுடியின் கீழ் மூடிமறைப்பாகும்.

இருக்குமுறையை நேரில் அனுபவிப்பவரை இருக்குமுறையை செய்கின்ற போது அதன் காரணத்தை ஆராய்ந்து வீளக்காத படைப்புகள் எதைத் தான் சாதிக்கின்றது.

கொரில்லா என்ற தலைப்பிலான நாட்காட்டி வழிவத்திலான தொகுப்பு ஒன்றை ஷோபாசக்தி அண்மையில் வெளியிட்டுள்ளார். இந்த நால் பலவேறு விமர்சனங்களைத் தாண்டி புலிகளின் இயக்க நடத்தைகள் பற்றி பேசுவதால், மிக முக்கியத்துவமானதாகும். கடந்த காலத்தில் புலிகளால் படுகொலை செய்யப்பட்ட கேசவனின் புதியதோர் உலகம், செழியனின் நாட்குறிப்பு, சக்கரவர்த்தியின் யுத்தத்தின் இரண்டாம் பாகம் சிறுக்கதை தொகுப்பு, வீரகேசரி (5.5.1996)யில் வெளிவந்த கூடில்லாத நடத்தைகள்.. ஓடில்லாத ஆமைகள்... என்ற செங்கை ஆயுதன் சிறு கதையின் தொடர்ச்சியில் கொரில்லா வெளிவந்துள்ளது. இது போன்று இயக்கங்களின் நடவடிக்கைகளைப் பற்றி, பலவேறு வடிவங்களில் வெளிக் கொண்டு வரப்பட வேண்டிய வரலாற்று கால கட்டடத்தில் நாம் உள்ளோம்.

தமிழ் மக்களின் ஆயுதம் எந்திய பேராட்டம் தொடங்கியது முதல், ஆயுதங்களை ஏந்தியோர் நேரடியாக ஜனநாயகத்தை மக்களுக்கு மறுப்பதில் முரண்பாடு கடந்து ஒன்றுபட்டு நின்றனர். தமிழ் பேசும் மக்களின் சுயநிரணயத்துக்கான தேசிய பொருளாதாரத்துக்கான பேராட்டத்தை ஆயுதம் எந்தியவர்கள் மறுத்து, போராட்டத்தை இயக்கப் போராட்டமாக மாற்றிய காலகட்டம் தொடங்கி, தொடர்ச்சியாக மக்களுக்கு ஏற்றாளராக பலவழிகளில் செயற்பட்டனர். மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டு, தேசிய பொருளாதாரம் மிதிக்கப்பட்டு, வர்க்க சாதிய ஆணாதிக்க பிரதேச மற்றும் சிறுபான்மை இனங்கள் மீதான இனவாத ஒடுக்க முறைகளை உள்ளடக்கிய, ஆதிக்க பண்பாட்டு கலாச்சார அடிப்படைகளைக் கொண்டு இயக்கங்கள் கையாண்ட வன்முறைகள் வரைமுறையற்றது. இது சொந்த இயக்கம் முதல் மக்கள் மேலான ஒரு அதிகார வன்முறை அரசியலாக பரிணமித்தது. முதலில் ஆயுதம் எந்திய எல்லா இயக்கங்களும், தொடர்ந்து புலிகளும் இதில் விதிவிலக்கன்ற ஒரே அணுகுமுறையை ஒரேவிதமாக கையாண்டனர், கையாளுகின்றனர். மக்கள் இயக்கங்களின் எடுப்பிகளாக, இயக்க நல்லன சார்ந்து நிற்க கோரும் வன்முறையுடன் கூடிய அடக்குமுறை நிலவும் எமது தேசிய யதார்த்ததை, வெளிக் கொண்டுவரும் முயற்சிகள் அனைத்தும் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும்.

இந்த வகையில் கொரில்லா என்ற நாட்குறிப்பிலான தொகுப்பை விமர்சனத்துக்குள்ளாகக் கேள்வியளினால். நாட்குறிப்பு போன்று தொகுக்கப்பட்ட வடிவம், எழுத்தாற்றலற்ற பலரை இதன் வழியில், சொந்த அனுபவத்தை இலகுவாக தொகுக்க வழிகாட்டியுள்ளது. இந்த வகையிலும் இந்தத் தொகுப்பின் வடிவம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். இனி இந்த தொகுப்பின் மீதான விமர்சனத்துக்கு வருவோம். இந்தத் தொகுப்பாகக்கம் இயக்க நடத்தைகளை வெறும் பதிவாகவும், மறு தளத்தில் வரலாற்றின் குறிப்பின் மீதான

திரிப்புகளுடன் நின்று விடுவதை, இதன் யதார்த்தம் நியாயப்படுத்துகின்றது. தொகுப்பு உண்மை மற்றும் பொய்மை மீதான கற்பனையையும் இணைத்து புனையப்பட்ட நிகழ்வு என்பது, உண்மையின் நம்பகத் தன்மையை தகர்த்துவிடுகின்றது. எது உண்மை எது பொய் என்ற ஊக்கத்துக்கு, வன்முறையிலான ஒரு சமக உண்மையை சிதைத்துக் காட்டும் ஒரு இயக்கப் போக்கை கொண்டு வருகின்றது. இது கடந்த காலத்திலும் நிகழ்காலத்திலும் ஒரு இயக்க நடைமுறையாக இருந்து வருகின்றது. உண்மையையும் பொய்மையும் கலந்து விடுவதன் மூலம், உண்மையை சிதைப்பதாகும். இந்தத் தொகுப்பில் கூட முதல் தண்டனையை பெற்ற ரொக்கிராஜ் மீதான இயக்கத்தின் மறைமுகமான அவதாருகள் மீது, உண்மையையும் நேர்மையையும் சிதைக்கும் நோக்கம் தெளிவாகவே வெளிப்படுகின்றது. இங்கு ரொக்கிராஜின் உண்மை மீதே இயக்க அவதாரு சமூகமயமாகின்றது. இது போன்று எம்மண்ணில் இதுவே பலர் மீதான அவதாராகியதுடன், மரணதண்டனை கூட நடந்த பல கதைகள் உள்ளு. உண்மைக்கும் பொய்க்குமிடையில் கட்டமைக்கப்பட்ட கற்பனையாகக்கம், பொய்யின் நம்பகத்தன்மையால் அனைத்தையும் பொய்க்கனின்றது. இங்கு உண்மை மாந்து விடுகின்றது. கொரில்லா என்ற தலைப்புக்குரிய பாத்திரத்தினைச் சுற்றி இருந்த ஒரு இயக்க குழலின் பொதுத்தன்மையைத் தாண்டி, கொரில்லாவுக்கு வெளியில் அவர் இல்லாத குழலில் திட்டமிட்டு கட்டமைக்கப்பட்ட பொய்கள் மீதான திரிபுகள் மூலம், ஒரு சமுதாயத்தின் மேல் உள்ள உண்மையான ஒடுக்குமுறையை சிதைத்து விடுவதே இங்கு இதன் உள்ளோக்கமாக உள்ளது.

இந்தத் தொகுப்பு சமுதாயத்தின் சாதாரண யதார்த்த குழலில் வாழும் மக்களுக்கிடையில் என்ன விளைவை ஏற்படுத்தும். உண்மையில் இயக்க நடத்தைகள் இயல்பானதாக ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதான் ஒரு பூர்ச்சு சமூக குழல் உள்ள யதார்த்தத்தை, மீள் ஒப்புவித்த இந்தத் தொகுப்பு அதை நியாயப்படுத்துகின்றது. சமுதாயத்தின் மேல் கருத்துச் சொல்லும் முன்னணி சிறுபான்மை நபர்கள் மட்டுமே, இந்த இயக்க நடத்தைகளை இட்டு எதிர் நிலையில் நின்று விமர்சன நோக்கில் அணுகுவர். இன்று கருத்துச் சொல்லும் முன்னணி நபர்கள் இந்தத் தொகுப்பையிட்டு கருத்துச் சொல்லும் போது, தமது முன்னணிக் கருத்து தமக்கு மட்டுமே உரித்தானது என்று கருதும் ஒரு நிலையில், இதை அதன் யதார்த்தத்தை ஏற்படுத்தும் கேவலமான நியாயப்படுத்தலை தாண்டி புகழ்வதே நிகழும். சமுதாய இயக்கத்தில் இருந்து அன்னியமாகி புலியெதிர்ப்பை மட்டும் அடிப்படையாக கொண்ட பிரிவுகளே, தமது அலித்தனத்தில் நின்று விமர்சனமற்ற வழிபாட்டை இது போன்ற தொகுப்புகள் மேல் நடத்துவர். ஆனால் மக்கள் நிலையில் நின்று இந்தத் தொகுப்பை ஆராயின், இதன் மீதான விமர்சனம் கடுமையானவை. ஏனெனின் நிலவும் யதார்த்தம் இயல்பில் பிற்போக்கானவை. அதை அப்படியே மீள்த தொகுக்கும் போது, பிற்போக்கு மேலும் மேருகு ஊட்டப்பட்டு நியாயப்படுத்தப்படுகின்றது.

அண்மையில் வெளியாகிய அன்றன் பாலசிங்கத்தின் மணைவி அடேலின் “சுதந்திர வேட்க்கை” என்ற நாவல் பற்றிய விமர்சனத்துக்கு அப்பால் ஒரு சில விடயத்தை அதில் இருந்து ஒப்பிட்டு பார்க்க முடியும். கள்ளுக்கடை ஒன்றில் சாதி கடந்து தாழ்ந்த சாதி வீட்டில் கூடியிருந்து ஒன்றாக குடிக்கும் ஒரு நிகழ்ச்சியை வருணிக்கின்றார். இரண்டாவது வண்ணியில் இருந்த போது பக்கத்து வீட்டு வறுமையையும், இரவு வாங்கும் கோழி முட்டையை அடை வைத்துக்கூட, குஞ்ச பொரித்ததும் அதில் வறுமையை ஒழிக்க போராடும் வறுமையையின் துயரத்தைப் பற்றி பேசுகின்றார். அது போல் இந்தியாவில் அகதி முகாம் வறுமையை அவலத்தை கண்டு பிரபாகரனுடன் சண்டை போட்டு அந்த அகதி முகாமுக்கு கொஞ்சம் உதவ முடிந்ததைப் பற்றி பேசுகின்றார். இங்கு வறுமை, அகதி வாழ்வு, சாதிய ஒடுக்கு முறைக்கு எதிராகவே அடேல் பேசுகின்ற போதும், அவர் சார்ந்து இருக்கும் இயக்கம் இதை ஒழிக்கப் போராடவில்லை. ஆனால் இங்கு சில மனித துயரங்களை இலக்கிய நயத்தில், சமூக கொடுமையை தத்துப்பாகமாக கொண்டு வரும் போது, இதனுடன் ஏன் நாம் கொரில்லாவை ஒப்பிட முடியாது. சமூகத்தின் எதோ ஒரு அவலத்தையே இரண்டும், நடைமுறை மாற்றம் கடந்து இலக்கிய நயத்துக்காகவே பேசுகின்றது. இங்கு இவற்றுக்கிடையில் வேறுபாடு இருப்பதில்லை. இதற்கு கொரில்லாவின் உள்ளடக்கத்தில் இருந்தே நாம் தெளிவாகவே இதைக் காட்டமுடியும். இயக்கத்துக்குப் போன ரொக்கிராஜ் இயக்கமாகவே சிந்திக்கத்

தொடர்குகின்றான். சொந்தத் தந்தை கொள்ளலா, அவனின் தாய் செனோவா மற்றும் தங்கையான பிரின் ஸயையும் கெட்ட வார்த்தைகளால் தூற்றித் தாக்கும் ரொக்கிராகவையும், அவனின் இயக்க நடத்தையையும் இந்தத் தொகுப்பு விமர்சனம் செய்யவில்லை. மாறாக பிற்போக்கு சமூக யதார்த்தம் வன்முறை சார்ந்து தாக்குதலை நியாயப்படுத்துகின்றது. இந்தத் தொகுப்பில் இந்தத் கட்டமே மிகவும் மையமான, சமுதாய உருவாக்கம் தொடர்பான, இயக்க வக்கிரம் தொடர்பான விடயமாக உள்ளது. சமூக யதார்த்தம் தந்தையையும், தாயையும், தங்கையையும் சொந்த மக்களே இயக்கம் சார்ந்து கேவலப்படுத்தி தாக்கியதை அங்கீரிக்கின்றது. இதையே படைப்பு மறுபடியும் மீள் அங்கீரிக்கின்றது. இதில் வேடுக்கை என்னவென்றால் அந்தத் தாய் மற்றும் தந்தையின் சொந்த மக்கள் பிரின்ஸி நிர்மலா (மேஜர் பொறுகொடி) கரும்பலியாக இதன் பின்பு இறப்பது, இங்கு யதார்த்தமாக உள்ளது. சொந்த அண்ணன் ரொக்கிராஜ் இயக்கம் சார்ந்து சொந்த தாய் தந்தையை தாக்கியதும், அதே அண்ணனை வேறு ஒரு காரணத்துக்காக அதே இயக்கம் சித்திரவதையை செய்த பின்பும், பல அவதாறுகளை சுமத்திய பின்பும், சொந்த தமிழ்யும் தந்தையும் இயக்கக் குண்டை களவெடுத்து விற்றையையும் தெரிந்து கொண்ட தங்கை தான், பின்னால் கரும்புலியாகி குண்டை வெட்கக் கைவத்து இறக்கின்றான். இதுவே யதார்த்தமாக உள்ளது. இயக்க வன்முறையையும் அதன் வக்கிரத்தையும் நேரில் கண்டும் அனுபவித்து தங்கையே, இதை விமர்சித்து மறுக்கவில்லை. மாறாக அதையே தானும் செய்ய துணிகின்றான். இதைத் தாண்டி கொள்ளலா படைப்பு எதைத்தான் கிழித்துவிடுகின்றது. இந்த நிலையில் படைப்பு இந்த யதார்த்தத்தை மறுபடியும் நியாயப்படுத்துகின்றதே ஒழிய விமர்சிக்கவில்லை.

இங்கு மற்றொரு உதாரணத்தை எனது வாழ்க்கை சார்ந்து குறிப்பிடமுடியும். நான் புலிகளால் கடத்தப்பட்டு உரிமை கோராது காணாமல் போன நிலையில், எனது அம்மா முதன் முதலாக வீட்டைவிட்டு வெளியேறி போகாத இடம் இல்லை, தேடாத இடமில்லை. அப்போது புலித் தலைவர்களின் காலில் ஒரு தாயாக விழுந்து கையால் அவர்களின் காலைத் தொட்டுக் கும்பிட்டு கால்களை கட்டிப் பிடித்து தாய்மைப் பிச்சையைக் கோரிய நிகழ்வுகளின் போதும், அவர்களின் காலால் தூசாக எத்தப்பட்ட சம்பவத்தின் போதும், எனது தமிழி அம்மா அருகிலேயே இருந்தான். ஆனால் அவனே பின்னால் அதே இயக்கத்துக்கு அதையே செய்யச் செலவுகின்றான். இங்கு யதார்த்தம் அதுவாக உள்ளது. இந்தக் கேவலமான நிகழ்ச்சிகள் சொந்தத் தாய்க்கு நிகழ்ந்த போதும், அண்ணன் சந்தித்த சித்திரவதைகளையும் கொல்லப்பட இருந்தமையையும் தெரிந்து கொண்டவனுக்கு ஏற்படாத விமர்சன சமூக உணர்வுகளைத் தாண்டி, தொகுப்பு யதார்த்தத்தில் எதைத்தான் சொல்லுகின்றது. இது ஏன் மீண்டும் மீண்டும் நிகழ்கின்றது என்பதே இங்கு மையமான விடயம். வாழ்க்கை விமர்சனமற்ற வரட்டு பூர்க்கவா கண்ணோட்டம் கொண்ட பாசங்குத் தனத்தில் தமிழ் சமூகம் தித்திக்கும் போது, பிற்போக்குகள் மீண்டும் மீண்டும் அரங்கு ஏறுகின்றன. பல்கலைக்கழக பகிடி வதை எப்படி ஒரு வதையாக தொடர்ச்சியான செய்முறையாக, பாதிக்கப்பட்டவனே முன் நின்று செய்யும் வக்கிரம் விமர்சனமற்ற பூர்க்கவா சுமாக பேர்க்கே அச்சாக உள்ளது. நடைமுறை வாழ்க்கையில் நேரடியாக அறுவிப்பவனே, செம்மறியாக சமூக பிற்போக்கு யதார்த்தத்தில் பின்னால் செல்லுகின்ற போது, அதை ஒப்புவிக்கும் படைப்புகள் எதையும் செய்துவிடுவதில்லை. மாறாக அதையே பிற்போக்கு யதார்த்தம் சார்ந்து நியாயப்படுத்துகின்றது. இங்கு ரொக்கிராஜ்கும் இயக்கத்துக்கும் இடையிலான மற்றங்களை மட்டுமே பிற்போக்கு சமூக யதார்த்த எல்லைக்குள் விமர்சனத்துக்குள்ளாகின்றது. ஒரு அப்பாவி மேல் தண்டனை வழங்கியதாக கூறி தன்னை பாதுகாக்கும் ரொக்கிராஜ், தந்தை தாயை அதே போன்று தானும் தனது இயக்கமும் தாக்கியதை விமர்சனத்துக்குள்ளாக்கவில்லை. அவர் தனது தொடர்ச்சியான தொகுப்பில் இயக்கத்தில் உள்ள சிலர் தவறு இழைப்பதாகவும், தலைமை சரியாக உள்ளதாகவும் காட்டி விட்டுச் செல்லும் படிமானம் இந்த தொகுப்பில் மையான மற்றொரு செய்தியாகும். இதையே புலிகள் பற்றிய இன்றைய விமர்சனத்துக்கு பதிலளிக்கும் போது, புலிகளும் முன்பாடுன்றி ஒப்புவிக்கின்றனர்.

இங்கு கேள்விகள் மிகத் தெளிவானவை. ஒரு படைப்பாளி கேட்க மற்றும் தெரிந்து கொள்ள மறுக்கும் விடயத்தில், யாரும் மக்களை குற்றவாஸியாகக் முடியாது. படைப்பவன் இதைச் சொல்லாத செம்மறி இலக்கியம் பேசும் போது, படிக்கும் மக்கள் அந்த மக்களின் இயக்கபான யதார்த்தத்தில் இணைகின்றார்கள். உள்ளடக்கம் மீது கட்டமைக்கப்படும் வடிவத்தை விட்டு, வடிவத்துக்கு ஏற்ப உள்ளடக்கத்தை செருகும் படைப்புகள் யதார்த்தத்தை கேள்விக்குள்ளாக்கின்றதா எனப் பார்ப்போம். ஒவ்வொரு நிகழ்வும், ஒவ்வொரு சம்பவமும் ஏன், எப்படி, எதற்காக நிகழ்கின்றன என்ற கேள்வியை, அதன் தொடர்வரிசைகளில் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள தெரிந்திராத யதார்த்த செம்மறித்தனம், பிற்போக்கை மறுபடியும் நியாயப்படுத்துகின்றது. இதை படைப்பாளியே கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளவும் அதை விளக்கவும் தெரிந்திராத ஒரு நிலையில், படைப்புகள் விப்சார்த்ததை ஆதாரமாக கொள்கின்றது.

கொள்ளலா என்ற சமூகப் பாத்திரம் எப்படி இந்த சமூதாயத்தில் உருவானது? அதன் சமூக பொருளாதார கூறுகள் என்ன? அவனின் ஒவ்வொரு நடத்தையும் ஏன், எதனால், எப்படி, எங்கிருந்து நிகழ்கின்றது. சமூகம் எப்படி பார்க்கின்றது? இயக்கம் எப்படி பார்க்கின்றது? நாம் எப்படி பார்க்க வேண்டும்? சமூகத்தின் நடத்தைகள், எதை ஆதாரமாக கொண்டு நாம் முரண்படுகின்றோம்?

இயக்கங்களின் மக்கள் விரோத நடத்தைகள் எங்கிருந்து எப்படி உருவானது? இயக்க குணாம்சங்களை எது உருவாக்கியது? ஏன் உருவானது? எப்படி உருவானது? இந்த இயக்கம் மக்களை எப்படி அணுகியது? ஏன் அப்படி கையாண்டது? இதனால் எதை அடைய முயன்றது? முயலுகின்றது? இயக்கமாகிவிடும் ஒருவன் சொந்தத் தாய் தந்தையை எப்படி தாக்க முடிந்தது? இந்தக் தாக்குதலில் என்ன தர்க்க நியாயம் உண்டு? தாய் தந்தையை இயக்கமாக நின்று அடித்தவனை, பின்னால் வேறு ஒரு காரணத்துக்காக அவனையே தாக்கி விசாரித்த இயக்கம் என்ற எல்லா நிலையிலும், எப்படி தங்கை இயக்கத்தில் இணைய முடிந்தது? இது ஏன் நிகழ்கின்றது? இந்த சமூக யதார்த்தம் எப்படி நிகழ்கின்றது? இயற்கையின் நிலத்துக்கு பாதுகாப்பாக இருந்த மணலை அளிச் செல்ல இருந்த தடையை மீறியும், இயக்க துணையுடன் ஒரு சில புள்ளாருவிகள், அதே இயக்க அடிமட்ட உறுப்பினர்களை மிரட்டி எப்படி அளன் முடிகின்றது. முதலாளியை ஏன் இயக்கம் பாதுகாக்கின்றது? சொந்த இயக்க உறுப்பினர்களை அவனுக்காக ஏன் தாக்கி கேவலப்படுத்துகின்றனர்? இதன் சமூக பொருளாதார உருவாக்கம் என்ன?

இப்படி இந்தக் தொகுப்பில் நிகழும் பலவேறு சம்பவங்கள் மேல், அது நிகழ்வதற்கான காரண காரியத்தையும், அதன் தொடர்பில் தொடர்ச்சியான கேள்விகளை கேட்டு விடை தெரியாத அல்லது கேட்காத படைப்பாளியின் படைப்பாக்கம், எப்போதும் சமூக பிற்போக்கு யதார்த்தத்தை அப்படி படைத்து பாதுகாக்கின்றனர். ஒரு எழுத்தாளன், ஒரு தொகுப்பாளன் சமூக யதார்த்தத்தை அப்படியே தொகுப்பின், சமூதாய பிற்போக்கு சிந்தனைத் தளத்துக்கும் தொகுப்புக்குமிடையில் வித்தியாசம் இருப்பதில்லை. அது அந்தப் படைப்பின் மேல் செழித்து வாழ்கின்றது. படைப்பாளியே சமூக பிற்போக்கு சமூக வட்டத்துக்குள் ஒரு துரும்பைப் பிடித் து கு கொண்டு தொங்குவதற்கு அப்பால், எதையும் சொல்ல வாய்க்கற்றவராகிவிடுகின்றனர். ஆனால் காலம் கடந்த ஒரு நிலையில் அல்லது சமூகத்தை மாற்றி அமைப்பவன் மட்டுமே, இதன் மேலான குறித்த கண்ணோட்டத்தை விமர்சன நோக்கில் படைப்புகளில் இருந்து தரவுகளை எடுக்கின்றனர்.

இந்தக் தொகுப்பு அடுத்த தளத்தில் வரலாற்றை திரிப்பதில் கவனமாக செயற்படுகின்றது. யதார்த்தத்தில் வன்முறை சார்ந்த பிற்போக்கு இயக்க நடத்தையாக உள்ள நிலையில், அந்த உண்மைகளை பொய்க்கஞ்சன் இணைத்து படைப்பாக்கும் செயல் என்பது, திட்டமிட்டே உண்மைகளை அதன் வரலாற்றுக்கு இடையில் வேர்களியிருந்து வெட்டி விடுவதாகும். எல்லோருக்கும் தெரிந்த உண்மைகளை அப்பட்டமான பொய்க்களின் மேல் கோபுரமாகி, அதன் அடித்தளத்தை அதன் சமூக வேரில் இருந்து அகற்றிவிடும் நடத்தைகள், மீண்டும் ஒரு முறை அதே வன்முறையை விடி அதை அழிப்பதாகும். இந்தக் தொகுப்பில் உண்மை மற்றும் பொய்க்களை இனம் காண முடியாத வகையில் குழப்பியடித்ததுடன், குறித்த காலகட்டத்தை கடந்து மற்றொரு காலகட்டத்தை பொய்க்க சம்பவத்துடன் இணைத்த

கரடித்தனம், இயக்க அரசியல் பணியிலானது. சிவத்தம்பி முஸ்லிம் மக்கள் பற்றி அண்மையில் தெரிவித்த கருத்துக்கும், இதற்கும் வேறுபாடு இருப்பதில்லை. அதாவது முஸ்லிம் மக்களுக்கு புலிகள் ஒரு ஆரோக்கியமான தீர்வை கொடுத்துவிட்டனர், என்ற பொய்யின் மேல் முஸ்லிம் மக்களின் மேலன் கொடுத்தை நிலவடையீச் செய்த செயல் எந்தளவு பிற்போக்கானதோ, அதே போன்றதே இந்த கொரில்வாம். இயக்க வனமுறை சார்ந்த கேவலமான உண்மையை படைப்பாக்கும் போது, அதற்கு பொய்யின் கூடிய கற்பனை இணைப்புகள் ஏன் அவசியமாகின்றன. கற்பனையான கொலைகள், பொய்கள் உண்மையின் வீரியத்தை இழக்கச் செய்கின்றது. நம்பகத் தன்மையை, பொய்களின் மேல் கட்டமைப்பது படைப்பாளியின் திட்டவட்டமான நோக்கமாக உள்ளது.

இந்தத் தொகுப்பில் அவர் இதை மேலும் தெளிவாக செய்கின்றார். புலி தவிர்ந்த மற்றுமையை இயக்கங்களை பெயர் குறிப்பிட்டு, இராணுவம் மற்றும் இந்திய இராணுவம் என்று எல்லாம் எழுதும் இவர், புலியின் பெயரைக் குறித்து எழுதுவதை திட்டமிட்டே தவிர்க்கின்றார். இயக்கமென்று பொதுவாகவே கூறுகின்றார். அதாவது மிக அதிகமான தொடர்ச்சியான வனமுறையில் ஈடுபடும் புலிகள் பற்றி இவரின் கருத்துகள் பூசி மொழுப்படுகின்றன. அடிவாங்கிய பின்பும் சரி, கொழும்பில் தலைமைக்கு எழுதிய கடிதத்தை அனுப்பக் கொண்டு திரிந்த போதும் சரி, இந்தத் தொகுப்பை தொகுத்த நிலையிலும், புலியின் அரசியலை அச்சொட்டாக அப்படியே பிரதிபலிக்கின்றார். சொந்தப் பயிற்சி முதல் தன் மீதான தண்டனை பற்றிய விளக்கம் கூட இயல்பானதாகவும், தன் மீதான ஒரு சம்பவத்தை சொல்வதற்கு அப்பால், அதை அங்கீரிப்பதையே செய்கின்றார்.

இதை மேலும் ஆழமாக பார்ப்பின் இயக்க பயிற்சி மற்றும் வகுப்பு பற்றி பேசும் இவர், திட்டமிட்டே மற்றுமையை இயக்கங்கள் பற்றிய புலி இயக்கத்தின் ஜனநாயக விரோத அரசியல் அபிப்பிராயத்தை முடிமறைக்கின்றார். ரெலோ அழிப்பில் ஒரு சம்பவத்தை சொல்ல வரும் இவர், ரெலோ அழிப்பு பற்றிய தமது அபிப்பிராயம் மற்றும் இவருடன் இருந்தவர்களின் அபிராயத்தை முடிமறைக்கின்றார்? அந்த படுகொலை அழிப்பில் துடிப்புன் எப்படி? என்ன காரணமாயித்துடன் செய்தோம்? என்பதை சொல்ல மறுத்து எதை பாதுகாக்க முனைகின்றார்.

கடைசியாக இயக்கம் எனக்கு கள்ளப் பட்டம் கட்டிப் போட்டு என்று குறிப்பிடும் சம்பவத்தை தொடர்ந்து, தந்தையும் தனது சகோதரனுமே வெடி குண்டை களை எடுத்தனர் என்று தந்தை சொன்ன நிகழ்வு மூலம், கள்ளப் பட்டம் என்பது சமநிலைக்கு கொண்டு வரப்படுகின்றது. முதலில் இயக்கத்தில் இருந்து விலக்கிய போது கள்ளப் பட்டம் கட்டியிருந்ததை, இது மறைமுகமாக மறுக்கின்றது. பொதுவாக இயக்க முரண்பாட்டுக்கு கள்ளப் பட்டம் கட்டுவது இயக்க மரபாக இன்றுவரை உள்ளது. இதை வேறுவிதமாக காட்ட முனைவது ஏன்?

இந்தத் தொகுப்பில் குறிப்பான சம்பவத்தையே அனைத்து வடிவமாக காட்டுவதன் மூலம், ஒரு வரலாற்று தீரிப் நிகழ்கின்றது. இயக்கத்தின் மனித விரோத வரலாறு என்பது, குறிப்பான உதிரிச் சம்பவங்களை மட்டும் கொண்டவையல்ல. இந்த உதிரிச் சம்பவங்கள் பொதுவானதில் இருந்து உருவானவையே. இந்தத் தொகுப்பு இயக்கம் சார்ந்து தனிப்பட்ட சில்லறை நடத்தைகளை உள்ளடக்கிய காலத்தில் தான், எமது மன்னில் பாரிய மனிதவிரோதங்கள் நடந்தன. இந்த மனிதவிரோதம் அனைத்து மக்களையும் ஏதோ ஒரு விதத்தில் பாதித்தது. ஆனால் இந்த தொகுப்பாளர் அவற்றை எல்லாம் முடிஷைக்கும் முடிச்சுப் போட்டுக் காட்டுகின்றார். தனிப்பட்ட சில்லறை உதிரிச் சம்பவங்களுக்கு மேலாக, சமகாலத்தில் ஒட்டுமொத்தமாக மனித இன்தையே சிறைக்கும் பல நாறு சம்பவங்கள் நிகழ்ந்தன. அதை முடிமறைத்து அதன் மேல் தொகுத்து விடும் நிகழ்வு, கேவலமாக மீள் ஒருமறை கையாளும் இலக்கிய வனமுறையாகும். தெரிந்த சம்பவத்தை மட்டும் ஒருவன் தொகுப்பாக இருந்தால், அதன் மேலன் விமர்சனம் வேறானவை. ஆனால் தொகுப்பு அதைத் தாண்டி பொய்கள் மேல் கட்டமைக்கும் கற்பனைகள், வரலாற்றை முடிமறைக்க முனையும் உள்ளோக்கம் கொண்டவையாகும். ஒட்டுமொத்த மக்களுக்கு எதிரான பல நாறு சம்பவங்களை தனிப்பட்ட நபர்களே தொகுக்க முடியும். சமகாலத்தில் இவற்றையெல்லாம்

கையாண்ட இவர்கள், அதையே நளாந்த சொந்த இயக்க வரலாற்றில் பேசியும் நடைமுறைப்படுத்தியவற்றை முடிமறைப்பது ஏன்?

இவர்களும், இவர்களின் இலக்கிய நீட்சைகளும் இலக்கியவாதிகள் தீர்ப்புச் சொல்ல வேண்டியதில்லை, அதை தெரிந்து கொள்ள வேண்டியதில்லை, எல்லாவற்றையும் சொல்ல வேண்டியதில்லை என்று பொச்சடிப்பார்கள். ஆனால் தொகுப்பு பல தீர்வகளை பேசகின்றது. உதாரணமாக ராஜீவை கொன்றாலும் சரி, பிரபாகரனை கொன்றாலும் சரி என்று தீர்புக் கூறும் போது, இவர்கள் தமிழ்நடையை சொந்த இலக்கிய மறைபை மீறுகின்றனர். இது போன்று பல நாறு தீர்ப்புகளை இந்தத் தொகுப்பில் வழங்கும் இவர், மற்றவர்கள் என நிலைக் கிணங்றனர். மற்றவன் என்ன நினைக்கின்றார் மற்றவன் என்று யோசித்து தீர்வை வழங்கும் இவர்கள், இயக்க நடத்தைகளை குறித்து மக்களின் மன்னிலை சார்ந்தும் மெளனமாகிவிடுகின்றார். அத்துடன் “தொடரும்” என்ற குறிப்பின் மூலம், தனது விபச்சராத்தை பாதுகாக்க முனைகின்றார். இந்த விபச்சாரம் மீண்டும் தொகுப்பின் காலத்துக்குள் தொடரும் என வாதிடின், அதைப் போல் மோசடி எதுவும் எம் மண்ணில் இருக்காது.

ஒட்டுமொத்தமாக தனிப்பட்ட சில்லறை சம்பவங்களை இயக்க வரலாறாக காட்டி, இயக்க மனித விரோத வரலாற்றை முடிமறைப்பதில் இந்தத் தொகுப்பு தெளிவாக தன்னை தொகுப்பாக்கின்றது. அத்துடன் இந்தத் தொகுப்பின் கால வரையறைக்குள்ளன் இயக்க வரலாற்றை இவரின் சில்லறை நடத்தைகளுக்குள் சுருக்கிக்காட்டி மெளனமாகிவிடுவதன் மூலம், ஒரு வரலாற்று திரிபை அழகாக உள்ளோக்கத்துடன் இந்தத் தொகுப்பு தன்னை அலங்கரிக்கின்றது.

மார்க்சியத்தை ஒரு புரட்சிகர தத்துவமாக மீளவும் நிறுவ, நாம் அனைத்தையும் ஈவிரக்கமின்றி விமர்சிப்பதே, ஒரு சரியான திசை வழியாகும்.

சமர் 26 இல் தேசபக்தன் மீதான விமர்சனத்துக்கு, தேசபக்தன் இதழ் 20 (ஆடி-2001) இல் ஒரு தொடர் விமர்சனத்தை எழுதியிருள்ளனர். 24 பக்கங்கள் கொண்ட இந்த விமர்சனம், சமர் 8 மூல்பிய கோட்பாட்டு பிரச்சனை ஒன்றுக்கும் கூட நேரடியாக பதிலளிக்கவில்லை. மாறாக கோட்பாட்டு விவாதத்துக்கு பதிலளிப்பதை விடுத்து, பொதுவான நிலைமையை கூறுவதன் மூலம் ஜனரஞ்சுக்கமான சமுக அறியவியலுக்குள் வாசகர்களை அழைத்துச் சென்று திசை திருப்புவது நிகழ்கின்றது. இந்த ஜனரஞ்சுக்கமான எல்லைக்குள் புதிய முரண்பாடுகளும், புதிய விமர்சன உள்ளடக்கமும் பிரச்சனையை வேறு திசையில் நகர்த்துகின்றது.

தத்துவ விவாதத்துக்குப் பதில் கடந்தகால திசைகங்கள் மற்றும் சந்தித்த நெருக்கடிகளை கட்டுரையாக்கி நீண்ட உணர்ச்சியை எழுப்புவதன் மூலம் தீர்த்துவிட முடியாது. எமது போராட்ட வரலாற்றில் கலைப்புவாதம் மனிதர்களையே நிறும் மாறாக செய்து, அது வண்ணம் வண்ணமாக பிரிந்து சிதறிக் கொண்டிருந்த போது, மறு தளத்தில் போராட முனைவர்களை ஈவிரக்கமற்ற படுகொலைகள் மூலம் அழித்தொழிப்பு நடந்து கொண்டிருந்தது. புரட்சிகர வரலாறு தனது புரட்சிகர சிந்தனையை அதன் போராட்டத்தை படுகொலையிலும், கலைப்பு வாதத்திலும் அழிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்த போது, அதில் எதிர் நீச்சல் அடித்தவர்கள் கடுமையான பலத்த நெருக்கடிகளை தொடர்ச்சியாக சந்தித்தனர், சந்திக்கின்றனர். இதை யாரும் கொச்சைப்படுத்த முடியாது. ஆனால் ஒரு தத்துவ விவாதத்தில் விவாதத்துக்கு பதிலளிப்பதற்கு பதில், கடந்த வரலாற்றைச்

சமர் - 30 தை-மாசி - 2002 51

சமர் - 30 தை-மாசி - 2002 50

சொல்லி தற்காப்பை பெற முடியாது. இது சொந்த தத்துவத்துக்கு சலுகை கோருவதாகும். தனிப்பட்ட சமூக அக்கறையற்ற ஒருவரிடம் இருந்து கூட தற்செயலாக ஒரு அடிப்படையான கோட்பாட்டு விவாதம் எழுப்பப்படின், அதற்கு கோட்பாட்டு ரீதியாக பதிலளிப்பது அவசியமானது. இதற்கு பதிலளிப்பதற்குப் பதில், தமது கடந்தகால நியாகங்கள் மற்றும் கடந்த கால கலைப்பு வாத நடத்தைகளைச் சொல்லி தற்காப்பு எடுப்பது என்பது, கோட்பாட்டு விவாதத்துக்கு சலுகை கோருவதாகும். தத்துவ விவாதத்தில் கடந்தகால நிலைமைகளைச் சொல்லி, விவாதத்தை திசை திருப்புவதை தேசுபக்தன் கட்டுரை தொடர்ச்சியாக செய்கின்றது. எனவே மீண்டும் பழைய அடிப்படை தத்துவ விவாதத்தை முன்வைத்து, சுருக்கமாக பார்ப்போம்.

தமிழீழ புதிய சனநாயக கட்சி தனது விமர்சனத்தில் "... சமரின் முழு விமர்சனத்திலும், 'தமிழீழ புதிய சனநாயக கட்சியை' ஒரு கம்யூனிசக் கட்சியாக கருதிக் கொண்டும், புதிய சனநாயகப் பூர்த்திப் போராட்டத்தை ஒரு 'முன்னணியின்' பெயரில் தான் முன்னெடுக்க முடியும், 'கட்சியின்' பெயரில் செய்யக் கூடாது என தீர்மானித்துக் கொண்டு, அவ்வாறு கட்சியின் பெயரில் முன்னெடுப்பதைக் கூடத் திரிபுக்கான போக்கு என்ற பார்வையில் முழு விமர்சனத்தையும் எழுதித் தள்ளியுள்ளது" எனக் கூறி விவாதத்தை திசை திருப்பி முன்வைக்கின்றனர். அது சரி, சமர் இப்படி எங்கேயாவது ஒரு இடத்தில் தனும் சொல்லியுள்ளதா? இல்லை. அவர்கள் எந்த ஒரு ஆதாரத்தையும் காட்ட முடியாது. "தமிழீழ புதிய சனநாயக கட்சி" பற்றிய எமது விமர்சனத்தில், இது கட்சியா முன்னணியா என்ற கேள்வியை எழுப்பியிருந்தோம். அதற்கு இக் கட்டுரை பதிலளிக்கவில்லை. இந்தக் கட்சி எந்த வர்க்கத்தின் கட்சி என்று கேள்வியை எழுப்பியிருந்தோம். அதற்கும் பதிலில்லை. நாம் புதிய ஜனநாயக பூர்த்தியில் பல்வேறு வர்க்கத்தின் பங்களிப்பை குறிப்பிட்டு, பங்களிப்புக்கான தலைமை ஒரு முன்னணியாக இருக்க முடியும் என்றோம். அதற்கும் பதிலில்லை. மாறாக கட்சி தலைமை தாங்க முடியாது என்று சொன்னதாக விடையத்தை திசை திருப்புகின்றனர். நீங்கள் பாட்டாளி வர்க்க கட்சியாக பிரகடனம் செய்யாத வரை, விவாதம் இதற்குள் உள்ளடங்கவில்லை. முன்னணி, இராணுவம் போன்றவற்றுக்கு கட்சி எப்படி தலைமை தாங்கும் என்பது, மற்றொரு விவாதமாகும். உங்கள் பிரகடனம் எது என்பதே சமரின் மையமான கேள்வி. அத்துடன் புதிய ஜனநாயக பூர்த்தியில் பங்கு கொள்ளங்கும் பல்வேறுபட்ட வர்க்க சக்திகளை "தமிழீழ புதிய சனநாயக கட்சி" அனிதிரட்டுமாயின், இதன் வர்க்க அடிப்படை என்ன? என்று கேள்வி எழுப்பியிருந்தோம். இங்கு இந்த தேசிய போராட்டத்தில் முன்னணிக்குரிய பாத்திரம் என்ன? கட்சிக்குரிய பாத்திரம் என்ன? என்ற கோட்பாட்டு அடிப்படையை எழுப்பியிருந்தோம். இதற்கு பதிலளிக்க வகுகற்று பிரச்சனையை திசை திருப்பி, சொல்லாதை சொல்லிவிடுகின்றனர். நாம் முன்வைக்காததை நாம் வைத்தாக கூறுவதன் மூலம், அதன் மீதான விமர்சனத்தை செய்தபடி திசை திருப்ப முடிகின்றது. இனி சமரின் பெயரில் அவர்கள் 'தமிழீழ புதிய சனநாயக கட்சியை' ஒரு கம்யூனிசக் கட்சியாக கருதிக் கொண்டு நாம் கதைப்பதாக கூறுவதன் மூலம், அது ஒரு கட்சி இல்லை என்கின்றனர். அதே நேரம் அடுத்த வரியில் புதிய சனநாயகப் பூர்த்திப் போராட்டத்தை ஒரு 'முன்னணியின்' பெயரில் தான் முன்னெடுக்க முடியும் என்று சமர் கூறியதாக கூறி, மறுப்பதன் மூலம் அது முன்னணி இல்லை என்கின்றனர். இந்தத் தொடர் விமர்சனத்தில் வேறு ஒரு இடத்தில் "தமிழீழ புதிய சனநாயக கட்சி ஒரு கொம்யூனிஸ்ட் கட்சியுமல்ல, கொம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு மாற்றான கட்சியுமல்ல. ஆனால்

பூர்த்திகர கொம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் உலக வரலாற்றுத் தேவையை நிராகரிக்காத கட்சி என்பதில் தெளிவாகவுள்ளது" என்று ஒரு புதியபானி தத்துவ விவாதத்தை முன்வைக்கின்றனர். இந்தத் தேவை நிராகரிக்காத கட்சியின் வாலும் நூனியும் காட்டும் பாணியில் பதிலளிக்கின்றனர். அது சரி யாராவது "தமிழீழ புதிய சனநாயக கட்சி"யின் வாலும் தலையும் காட்டும் தத்துவ வாதங்களில் இருந்து இதை விளக்கிச் சொன்னாலும் கூட, அதை நாமும் புரிந்து கொள்ள முடியும். இந்தக் "தேவையை நிராகரிக்காத கட்சி"யின் வர்க்கத் தன்மை என்ன? இந்தக் கட்சி எந்த வர்க்கத்தின் நலனை எப்படி பாதுகாக்கும்!

ஒரு நாட்டின் பூர்த்திக்குரிய தலைமை நிச்சயமாக கட்சியை தலைமை தாங்க முடியும். இதை என்றும் சமர் மறுத்துவிடவில்லை. கடந்த காலம் முதல் சமர் இதற்காகவே போராடி வருகின்றது. உங்களுடனான விமர்சனம் அதற்காகவே நடக்கின்றது. ஆனால் புதிய ஜனநாயகப் பூர்த்திக்கு கட்சி நேரடியாக அல்லது மறைமுகமாக முன்னணியூடாக தலைமை தாங்கும் வரலாற்று பாத்திரம், அந்த நாட்டின் குறிப்பான நிலைமையுடன் தொடர்படையது. முன்னணி தலைமை தாங்கும் ஒரு நிலையிலும், கட்சியே இராணுவத்தை வழிநடத்தும். இது குறிப்பான நிலைமையை அடிப்படையாக கொண்டது. ஜனநாயக பூர்த்தி நடைபெறாத நாடுகளில், ஜனநாயகப் போராட்டுமானால் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட வர்க்கங்கள் அதற்காக போராடுகின்றன. இந்த நிலையில் அந்த வர்க்கங்களை ஒரு புதிய ஜனநாயக பூர்த்திக்கு அனிதிரட்டுகின்ற பாட்டாளி வர்க்கம், ஒரு முன்னணியூடாகவே அவர்களை அனிதிரட்ட முடியும். நேரடியாக கட்சி தனக்குள் அவர்களை அனிதிரட்ட முடியாது. புதிய ஜனநாயகக் கோரிக்கைகளை ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட வர்க்கங்கள் அதற்காக போராடுகின்றன. இந்த நிலையில் அந்த வர்க்கங்களை ஒரு புதிய ஜனநாயக பூர்த்திக்கு அனிதிரட்டுகின்ற பாட்டாளி வர்க்கம், ஒரு முன்னணியூடாகவே அவர்களை அனிதிரட்ட முடியும். நேரடியாக கட்சி தனக்குள் அவர்களை அனிதிரட்ட முடியாது. புதிய ஜனநாயகக் கோரிக்கைகள் எப்போதும் ஜனநாயகக் கோரிக்கைகளை உயர்ந்த பட்ச அடிப்படையாக கொண்டது. ஜனநாயக கோரிக்கைகளை முன்வைக்கும் பல்வேறுபட்ட வர்க்கங்களின் நலன்களை அடிப்படையாக கொண்டு இருக்கின்ற நிலையில், அது ஒரு கட்சியாக இருக்காது.

"தமிழீழ புதிய சனநாயக கட்சி" ஒரு கட்சி இல்லை என்கின்றார்கள். "ஆனால் பூர்த்திகர கொம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் உலக வரலாற்றுத் தேவையை நிராகரிக்காத கட்சி" என்கின்றனர். இங்கு கட்சி என்பது என்ன? உலக வரலாற்றுத் தேவையை நிராகரிக்காத கட்சி என்பது என்ன? இந்த இரண்டுக்கிடையில் வேறுபாடு என்ன என்ற கேள்வி எழுகின்றது? இவை என்ன உள்ளடக்கத்தில், என்ன திட்டத்தில் வேறுபடுகின்றன. இவை இரண்டும் தனித் தனியாக எந்த வர்க்கத்தை பிரதிபலிக்கின்றன? இதற்கிடையில் என்ன வேறுபாடு உண்டு? கட்சியின் பெயரில் ஏன் இரண்டு அமைப்புகள் தேவைப்படுகின்றன? கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மற்றும் புதிய ஜனநாயகக் கட்சி என்ற பெயரில் உள்ள கட்சிகளின் அரசியல் மற்றும் வர்க்க உள்ளடக்கம் என்ன? இந்த விவாதம் என்பது தத்துவார்த்த அடிப்படை சார்ந்தது. இதை வரலாறு சொல்லி புலம்புதன் மூலம், இதற்கு விடை சொல்ல முடியாது. அதுவும் இதுவும் ஒன்று தான் என்று சொல்லி ஓட்டடையை அடைக்க முடியாது. புதிய ஜனநாயகக் கட்சி எந்த வர்க்கத்தை? எப்படி? ஏன் பிரதிபலிக்கின்றது? என்று விளக்க வேண்டும். இங்கு கீழிலிருந்து கட்டும் ஒரு முன்னணி அவசியமில்லை, கட்சி தான் தேவை என்ற அடிப்படையை விளக்க வேண்டும்.

"ஏகாதிபத்திய கொலணிய முறைக்குள் இருந்த ஆசிய, ஆபிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் நடந்த தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தில் புதிய சனநாயகப் பூர்த்தி வெற்றி பெறாத அனைத்து நாடுகளின், தேசிய முதலாளித்துவ, நிலப்பிரபுத்துவ வர்க்கங்களின்

அரசியல் தலைமைகளும் தாங்கள் எதிர்த்துப் போராடிய குறித்த ஏகாதிபத்தியத்துடன் மட்டுமல்ல, ஒட்டுமொத்த உலக ஏகாதிபத்திய அமைப்புடனும் சமரசம் செய்து அரசியல் அதிகாரத்தை கைப்பற்றிக் கொண்டன. இத்தகைய நாடுகள் எல்லாவற்றையும், உலக ஏகாதிபத்தியமானது தனது புதிய கொலணிய முறைக்கு இரையாக்கிக் கொண்டது. இதற்கு இரையாகிய நாடுகள் எல்லாவற்றையும் புதுக் கொலணிய (நவ கொலணிய) நாடுகள் என அழைக்கப்படுகிறது” என தமிழீழ புதிய சனநாயக கட்சி வரையறுக்கின்றது. நேரடியான காலனியாதிகத்தை ஏகாதிபத்தியம் கைவிட்டுச் சென்ற அனைத்து நாட்டையும் நவகாலனியம் என்று சொல்லுவதும், அதிலிருந்து விவாதத்தை நடத்துவதும் ஒரு திசை விலகலாகும். ஏகாதிபத்தியம் காலனித்துவத்தை கைவிட்டுச் சென்ற போது, அரைக்காலனி அரை நிலப்பிரபுத்துவ நாடுகளாகவே பெரும்பாலான நாடுகளில் விட்டுச் சென்றன. இந்த அடிப்படை அரசியல் உள்ளடக்கத்தை மறுத்து அனைத்தையும் நவகாலனியாக மதிப்பிடுவதும், அதை இலங்கைக்கு பொருத்துவதும் தத்துவ விலகலாகும். இலங்கை 1948 இல் பெற்ற போலிச் சுதந்திரம், நவகாலனியாக அல்ல, அரைக்காலனி அரைநிலப்பிரபுத்துவமாகவே விட்டுச் சென்றது. ஆனால் தேசபக்தன் இதற்கான காரணகாரியத்தை மறுத்து, நவகாலனியாக கூறுவது ஆச்சரியப்படத்தக்க ஒரு இயங்கியலந்று முடிவாகும். அத்துடன் இதை உலகம் தழுவிய வகையில் காலனிகளில் இருந்து விடுதலை பெற்ற நாடுகளுக்கு பொது முடிவாக வைப்பது, அதை விட கேலிக்குரியதாகும்.

இதை முன்மொழிந்தபடி “.... முதலாளித்துவக் குண இயல்புகள் எல்லாம் ஏகாதிபத்திய போகுடன் சங்கமமாகி வருகின்றது” என்ற வாதம், தேசிய முதலாளித்துவ கூறுகள் (பூர்க்கவா வர்க்கம்) ஒரு போராட்ட சக்தியாக இந்த உலகமயமாதலில் இல்லை என்கின்றனர். அதாவது ரொக்கியத்தின் கடைக் கொடியை பிடித்துக் கொண்டு, தொங்குவதில் போய் முடிகின்றது. குண இயல்புகள் எல்லாமே ஏகாதிபத்தியமாக மாற்றினால், இடைப்பட்ட வர்க்கங்கள் இயல்பில் அற்றுவிடுகின்றன. இந்த நிலையில் புதியஜனநாயக பூர்ட்சி கூட அவசியமற்றதாக அல்லவா இருக்க வேண்டும். புதிய ஜனநாயக பூர்ட்சியை முன்வைக்கும் தமிழீழ புதிய ஜனநாயக கட்சி, முதலாளித்துவக் குண இயல்புகள் எல்லாம் ஏகாதிபத்திய போகுடன் சங்கமமாகின்றது என்ற கூற்றுக்கு முரணானது. முதலாளித்துவ தேசியக் கூறுகள் தான், சோசலிசுக்கு பதில் புதிய ஜனநாயகப் பூர்ட்சியின் அவசியத்தை நிபந்தனையாக்கின்றது. பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கும் ஏகாதிபத்தியத்துக்கும் இடையில் காணப்படும் இடைப்பட்ட வர்க்கங்கள், தமது நலங்களை தக்க வைக்க ஏகாதிபத்தியத்துடன் போராடும் எல்லைக்குள், நிலவும் முதலாளித்துவ தேசியக் கோரிக்கைகள் தான் ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிராக உள்ளது. இது முதலாளித்துவக் குண இயல்புகள் எல்லாவற்றையும் ஏகாதிபத்திய போகுடன் சங்கமிப்பதை மறுக்கின்றது. இடைப்பட்ட பூர்க்கவா வர்க்கம் ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிராக சரணடைவையும் மீறி தொடர்ச்சியாக போராட முனைப்புக் கொள்கின்றன. இந்த போராட்ட முனைவை பாட்டாளி வர்க்கம் தனது தலைமையில், ஜனநாயக கோரிக்கையின் எல்லைக்குள் முன்னெடுக்கும் வழியாகவே, புதிய ஜனநாயக பூர்ட்சியை என்ற குறைந்த பட்ச திட்டமாகக் கொண்டு ஜக்கிய முன்னணியை உருவாக்கின்றது. இதை மறுத்துவிடவே நேரடியான காலனியத்தில் இருந்து விடுதலை பெற்ற நாடுகளை “...தேசிய முதலாளித்துவத்தின் போக்கு, புதுக்கொலணிய கட்டத்தில் தரகுமுதலாளித்துவப் போக்காக மாறிவிட்டது” என்று கூறுவதன் மூலம், தேசியக் கோரிக்கைகளை தேசிய முதலாளித்துவம் கைவிட்டுவிட்டது என்கின்றனர். அதாவது தேசிய முதலாளித்துவம் தரகு முதலாளித்துவமாக மாறிவிட்டதால், தேசிய முதலாளித்துவ உற்பத்தியும் அற்று விட்டது என்கின்றனர். இதனால் தேசிய முதலாளித்துவ நலங்களை, குண இயல்புகளை கொண்ட போராட்டம் எதுவுமில்லை. முதலாளித்துவ தேசியம் என்று எதுவும் கிடையாது. இதிலிருந்தே பாட்டாளி வர்க்கமே தேசியமாகவே இருக்கின்றது என்ற தத்துவ

விளக்கத்தை முன்வைக்கின்றனர். ஆனால் பாட்டாளி வர்க்கம் ஏன் சர்வதேசியத்துக்கு பதில் தேசியத்தை முன் வைக்க வேண்டும் என்று விளக்குவதில்லை. அத்துடன் தேசிய முதலாளித்துவ தேசிய கோரிக்கைக்கும், பாட்டாளி வர்க்கத்தின் ஜனநாயகக் கோரிக்கைக்கும் உள்ள அடிப்படை வேறுபாட்டை மறுக்கின்றது. இரண்டை ஒன்றாகக் கேசபக்தன் முயல்கின்றது. இதிலிருந்து ஒரு கட்சியின் தலைமையில் தேசியத்தை தலைமை தாங்க முயல்கின்றது. தேசியத்துக்கும், சர்வதேசிய ஜனநாயக கோரிக்கைக்கும் இடையில் வேறுபாடில்லை என்று திரித்துக் காட்ட, புதிய கண்டுபிடிப்பை தேசிய முதலாளித்துவம் சார்ந்து வைக்கின்றனர்.

பாட்டாளி வர்க்க சர்வதேசியத்தின் பெயரில் முதலாளித்துவ தேசியத்தை நியாயப்படுத்த என்றைய சீன தேசிய முதலாளித்துவம் பற்றிய பண்புகளிலிருந்து இன்றைய புதுக்கொலணிய நாட்டு தேசிய முதலாளித்துவத்தின் பண்புகளை வேறுபடுத்தி பார்க்க வேண்டியுள்ளது.” எனகின்றனர். மிக ஆச்சரியகரமான இந்த வாதம் சீன தேசிய முதலாளித்துவம் நிலவிய சம காலத்தில் உருவானதாக கூறும் நவகாலனியம் (இந்த நவகாலனி கூட சீன பூர்ட்சி நடை பெற்ற சம காலத்திலேயே ஏகாதிபத்தியம் உருவாகி விட்டதாக தேசபக்தன் வைக்கின்றது) தேசிய முதலாளிக்கு பொருந்தாது என்பது, தமது எடுகோளையே தலைமையைச் சுற்றி மறுப்பதாகும். அது காலத்தால் இன்று மாறியுள்ளது என்றால், அதை இந்தக் கட்டுரை உள்ளடக்கம் மறுக்கின்றது. தேசிய முதலாளித்துவ உற்பத்தி பற்றிய அடிப்படை மார்க்கிய கோட்பாட்டையே, தேசபக்தனின் தேசிய முதலாளித்துவம் பற்றிய நிலைப்பாடு திருத்தக் கோருகின்றது. ஒரு தேசிய முதலாளியின் நோக்கம் எப்போதும் தனது தேசிய எல்லைக்குள் தனது உற்பத்தியை சந்தைப்படுத்தக் கோருவதே பொதுவான பண்பாகும். இது சீனாவில் இருந்து இன்று வரை இதில் மாற்றம் காணவில்லை. தேசிய முதலாளியாக உயிர் வாழும் வரை, இந்தக் கோரிக்கை மாறிவிடுவதில்லை. இது காலத்தாலும் மாறுவதில்லை. உற்பத்தி மற்றும் அதன் உறவாக்கமே அவனின் குண இயல்பை தீர்மானிக்கின்றன. உள்நாட்டு தேசிய வளத்தை சார்ந்து உள்நாட்டில் தனது உற்பத்தி மற்றும் உற்பத்தி சார்ந்த சந்தையை தக்க வைக்கும் போராட்டத்தில் இருந்தே, தேசியம் என்ற கோசம் எழுகின்றது. தேசிய உற்பத்தி அழிக்கப்பட்டு அல்லது தரகாக மாற்றப்படின் தேசிய முதலாளித்துவ குணாம்சம் இழந்து, அதன் பண்பு மாறுகின்றது. ஆனால் தேசிய முதலாளித்துவம் என்ற குணாம்சம், அதன் உற்பத்தி சார்ந்து மாறிவிடுவதில்லை. இதில் இருந்தே பூர்க்கவா வர்க்கம், இதை உயிருள்ள கோசமாக தொடர்ச்சியாக முன்வைக்கின்றது.

தேசிய முதலாளித்துவத்தை சீன உல்லாடும் வர்க்க நலன்கள் காலாகாலமாக ஏகாதிபத்தியத்துக்கு தொடர்ச்சியாக சரணடைந்தும், மறுதளத்தில் பாட்டாளி வாக்கத்தை நோக்கி தள்ளப்பட்டு வந்த போதும், தேசியக் கோரிக்கையை முன் நிறுத்தி பூர்க்கவா வர்க்கம் மீண்டும் மீண்டும் எழுகின்றன, போராடுகின்றன. இந்த பூர்க்கவா வர்க்கத்தின் தேசியக் கோரிக்கை இடைப்பட்ட வர்க்க நலன்கள் சார்ந்து உயிருள்ள ஒரு போராட்டமாக இருக்க, அதை தேசபக்தன் மறுத்து “தரகுமுதலாளித்துவப் போக்காக மாறிவிட்டது” என்று கூறி அதை முடித்து வைப்பது ஆச்சரியகரமானது. இதை மறுத்தபடி தான், புதிய ஜனநாயக பூர்ட்சியை வேறு முன்வைக்கின்றனர். தேசிய கடமைகளை பாட்டாளி வர்க்கமே முன்னெடுக்க வேண்டும் என்கின்றீர்கள். நீங்கள் குறிப்பிட்டது போல் இடைப்பட்ட வர்க்கம் அதன் கோரிக்கையுடன் போக்காக மாறிவிட்டது” என்று கூறுவதன் மறுத்து வரும் நிலையில், குண இயல்புகளை ஏகாதிபத்தியத்திடம் இழந்து வரும் நிலையில், ஏன் பாட்டாளி வர்க்கம் புதிய ஜனநாயக பூர்ட்சியை முன் வைக்க வேண்டும். பாட்டாளி வர்க்கம் நேரடியாகவே சோசலிச் பூர்ட்சியை மேற்கு நாடுகள் போல் கோருவதே சரியானது. இடைப்பட்ட வர்க்கங்கள் தமது உற்பத்தியுடன் முன்வைக்கும் தேசியக் கோரிக்கை தான், புதிய ஜனநாயக பூர்ட்சியை நடத்தும் பொறுப்பை பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கு சுட்டிக்காட்டும் சமூக இயங்கியலாகும். இடைப்பட்ட வர்க்கங்கள் தமது உற்பத்தியை

அடிப்படையாக கொண்டு, தனது தேசியக் கோரிக்கையை முன்வைத்த தனது வர்க்க நலனுக்காக போராடுவது இயலானது இயற்கையானது. இதன் ஒரு பகுதி தொடர்ச்சியாக ஏகாதிபத்தியத்திடம் சரணடைவது அதன் வர்க்க கண்ணேட்டத்தில் இயலானது இயற்கையானது. ஆனால் உயிருள்ள ஒரு தேசிய போராட்டத்தை தொடர்ச்சியாக முன்வைத்து, அந்த வர்க்க அழிவு வரை போராடுவது மூன்றாம் உலக நாடுகளின் பொதுப் பண்பாக உள்ளது. இதை மறுத்து அவர்கள் அழிந்து விட்டதாக கூறுவதும், அதை புதிய ஜனநாயக கட்சி ஊடாக தலைமை தாங்கி நிலைநிறுத்தக் கோருவதும் அசட்டுத்தனமாகும். அழிந்து விட்ட, சரணடைந்து விட்ட வர்க்கத்துக்காக, அவர்களின் தேசியக் கோரிக்கைக்காக பாட்டாளி வர்க்கம் போராட வேண்டிய அவசியமில்லை. வெற்றிடத்துக்காக, பாட்டாளி வர்க்கம் புதிய ஜனநாயக கட்சியின் பெயரில் போராட வேண்டிய அவசியமில்லை. இடைப்பட்ட வர்க்கங்கள் இல்லாத ஒரு நிலையில், இடைப்பட்ட உற்பத்திகள் இல்லாத நிலையில் புதிய ஜனநாயகப் பூர்த்தி என்பது கற்பணமே. இடைப்பட்ட வர்க்கம் தனது உற்பத்தியுடன் போராடுமாயின், அங்கு புதிய ஜனநாயகப் பூர்த்தியை இடைப்பட்ட வர்க்கம் சார்ந்து பாட்டாளி வாக்கம் தனது ஜனநாயகக் கோரிக்கைக்காக ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து போராடுகின்றது. இந்த புதிய ஜனநாயகப் பூர்த்தியில் பலவேறுபட்ட வர்க்கங்கள் தனது நலன்களுடன் போராடும் போது, ஒற்றைப் பரிஞாம கட்சி அதை தலைமை தாங்குவது என்பது, அந்தக் கட்சி வர்க்க மோசடியை அடிப்படையாக கொண்டது.

நவகாலணித்துவ அமைப்பில் “முதலாளித்துவக் குண இயல்புகள் எல்லாம் ஏகாதிபத்திய போக்குடன் சங்கமாகி” வருகின்றது என்று கூறியபடி, உருவாக்கும் வர்க்க மோசடிக் கட்சியை நியாயப்படுத்த “புதுக் கொலணிய நாடுகளின் தேசியப் பிரச்சனை, தேசிய இனப் பிரச்சனைகளை முதலாளித்துவக் கோரிக்கைகளாக மட்டும் குறுக்கி விடமுடியாது” என்று கூறுவதன் மூலம், வெளின் மற்றும் ஸ்ராவின் தேசியம் பற்றிய மார்க்கிய கோட்டாக்களை மறுக்கின்றனர். இது சர்வதேசியத்தின் தேசிய ஜனநாயக கோரிக்கைக்கும், முதலாளித்துவத்தின் தேசியக் கோரிக்கைக்கும் இடையில் உள்ள நேர் எதிரான கண்ணோட்டத்தை மறுக்கின்றது. தேசிய முதலாளித்துவ தலைமையின் கீழ் சர்வதேசியத்தை திரிபுகளின் ஊடாக அடிப்படையை வைக்கின்றது. இந்தத் திரிபை நியாயப்படுத்த “புதுக் கொலணிய நாடுகளின் தேசியப் பிரச்சினை” முன்னைய தேசியத்தில் இருந்து வேறுபட்டதாக நாமம் இடுகின்றனர். “தேசிய இனப் பிரச்சனைகளை முதலாளித்துவக் கோரிக்கைகளாக மட்டும் குறுக்கி விடமுடியாது” என்ற வைப்பதன் மூலம் கூயநிர்ணயம் என்ற அடிப்படை மார்க்கிய வரையறையை மறுக்கின்றனர். கூயநிர்ணயம் இதனால் கோட்பாட்டு ரீதியாகவே காலாவதியாகவிடுகின்றது. தேசியம் பாட்டாளி வர்க்க கோரிக்கையாக கோட்பாட்டு ரீதியில் மாறும் போது, தொழிலாளிக்கு நாடு இல்லை என்ற மார்க்கின் சர்வதேசிய கோசம் செயல் இழுந்து, தொழிலாளிக்கும் தேசியம் சார்ந்த நாடு உள்ளதாக மாறிவிடும் போது, கூயநிர்ணயம் என்பது சர்வதேசிய எல்லைக்குள் அவசியமற்றதாகவிடுகின்றது. உலக பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கு ஒரு நாடு இல்லை என்ற கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அறிக்கையை மறுத்து, பாட்டாளி வாக்கத்துக்கு நாடு இருக்க முடியும் என்கின்றனர். “தேசிய இனப் பிரச்சனைகளை முதலாளித்துவக் கோரிக்கைகளாக மட்டும் குறுக்கி விடமுடியாது” என்பதன் மூலம், பாட்டாளி வர்க்க கோரிக்கையாகவும் இருக்க முடியும் என்கின்றனர். இது தேசியம் என்ற முதலாளித்துவத்தை கொட்டார்பாக மார்க்கிய முன்வைத்துவத்தை அடிப்படைகளை நிராகரித்து, மறு விளக்கம் கொடுப்பதாகும். பாட்டாளி வர்க்கம் தேசிய பிரச்சனையில் சர்வதேசிய வழியில் ஜனநாயகக் கோரிக்கையை மட்டும் ஆதரித்து, கூயநிர்ணயத்துக்காக மட்டும் பிரச்சாரம் செய்கின்றது. போராடுகின்றது. தேசிய பிரச்சனைக்கான தீவை சர்வதேசிய அடிப்படையில் கூயநிர்ணயம் என்ற அடிப்படைக் கோட்பாடுக்கு வெளியில், தேசிய அடிப்படையில் தீவை முன்வைத்து போராடுவதில்லை. இதுதான் ஒரேயொரு சர்வதேசியமாகும். இந்த சர்வதேசியத்துக்கு புறம்பாக “புதுக் கொலணிய நாடுகளின் தேசியப் பிரச்சனை”யில் சர்வதேசியத்துக்கு புறம்பாக தேசிய கடமை பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கு இருக்க என்பது, உண்மையில் அவர்கள் பாட்டாளி

வர்க்க அரசியலை கைவிட்டு சீரழிந்து செல்வதை தாண்டி விளக்கம் பெற மாட்டாது. இங்கு புதுக் கொலணி நாடுகளுக்கு என்று குறித்துக் (ஏகாதிபத்தியம் அல்லாத அதே நேரம் அவற்றிலிருந்து விடுதலை பெற்ற அனைத்து நாடுகளையும், புதுக் கொலணி என்கின்றனர். பார்க்க மேலே) காட்டுவதன் மூலம், அந்த நாடுகளில் “முதலாளித்துவக் குண இயல்புகள் எல்லாம் ஏகாதிபத்திய போக்குடன் சங்கமா”வதால் முதலாளித்துவக் குண இயல்புகள் எல்லாம் ஏகாதிபத்திய போராட்டத் தங்களுடையது என்கின்றனர். இதனால் புதிய ஜனநாயகப் பூர்த்தி அவசியமென்கின்றனர். நகைப்புக்குரிய ஒரு எடுகோள் வாதம். முதலாளித்துவக் கூர்க்க வர்க்கம் தனது தேசியக் கோரிக்கையை முன்னெடுக்க தயார்று ஏகாதிபத்திய மயமாகவிட்டால், ஏன் பாட்டாளி வர்க்கம் புதிய ஜனநாயகம் ஊடாக இடைப்பட்ட வர்க்கங்களின் கோரிக்கையை தங்களுடையது என்கின்றனர். இதனால் புதிய ஜனநாயகப் பூர்த்தி கோரிக்கையை முன்னெடுக்க தயார்று ஏகாதிபத்திய மயமாகவிட்டால், ஏன் பாட்டாளி வர்க்கம் புதிய ஜனநாயகம் ஊடாக இடைப்பட்ட வர்க்கங்கள் கோரிக்கைகளை முன்வைக்க வேண்டும். இடைப்பட்ட வர்க்கங்கள் தனது குண இயல்புகளை எல்லாம் உற்பத்தி சார்ந்து இழுந்து விட்டால், பாட்டாளி வர்க்கத்தின் சர்வதேசியம் ஜனநாயகக் கோரிக்கையும் அற்றுவிடுகின்றது. பாட்டாளி வர்க்க கோரிக்கை மட்டுமே, அங்கு பாட்டாளி வர்க்கத்தின் முன் வருகின்றது. இடைப்பட்ட வர்க்கங்கள் இருப்பின் அவை போராடுகின்றன. போராடின் அவற்றின் கோரிக்கையாகவே எப்போதும் தேசியம் இருக்கின்றன. இந்த நிலையில் பாட்டாளி வர்க்கம் தேசியத்தை அல்ல அதில் உள்ள ஜனநாயகக் கோரிக்கையை தனதாக்கி, சர்வதேசியத்தை சுயநிர்ணயத்தின் அடிப்படையில் முன் வைத்து போராட வேண்டுமே ஒழிய, தேசியத்தை முன் வைத்து போராடுவதில்லை. சர்வதேசியத்துக்கு பதிலாக தேசியத்தை வைப்பின், அது உண்மையில் முதலாளித்துவத்தையே முன்வைக்கின்றனர். சர்வதேசியமும், தேசியமும் வேறுபாடு அற்றுவிட்டதாக கூறுவது மர்க்கியத்துக்கு எதிரானது. சர்வதேசியத்தை தேசிய மயமாக்குவதாகும். தேசியத்துக்கும், சர்வதேசியத்துக்கும் இடையில் நேர் எதிரான வர்க்க நலன்களை, அடிப்படையாகக் கொண்டே தனது தனித் தனியான போராட்டத்தை நடத்துகின்றன. புதிய ஜனநாயகம் என்பது தேசிய ஜனநாயகக் கோரிக்கையை குறைந்த பட்ச திட்டமாக கொள்கின்றது. இந்த ஜனநாயகக் கோரிக்கை சார்ந்து பாட்டாளி வர்க்கமும் முதலாளித்துவ வர்க்கமும், புதிய ஜனநாயகப் பூர்த்தியை தத்தமது வர்க்க நலன் சார்ந்து தனதாக்கும் போது, புதிய ஜனநாயகக் கட்சி என்ற ஒற்றைப் பரிஞாம கட்சியால் தலைமை தாங்க முடியாது. முடியும் எனின், பாட்டாளி வர்க்க அரசியலை தேசியத்துக்கு தாரைவார்ப்பதாகும். இதனால் தான் சர்வதேசியத்துக்குப் பதில் தேசிய கடமை பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கு உண்டு, என்கின்றனர்.

இதை நியாயப்படுத்த கட்சி, ஜக்கிய முன்னணி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இடையிலான தெளிவான அரசியல் வேறுபாட்டை மறுப்பதில் தொடங்குகின்றனர். “... எதிரகளுக்கு எதிரான அனைத்து உள்ளாட்டு வர்க்க சக்திகளை அய்க்கியப்படுத்தும் ஒரு புதிய ஜனநாயக வேலைத் திட்டத்தை முன்வைத்து, தொழிலாளி வர்க்க சித்தாந்த அரசியல் தலைமையை, சமரசமற்ற, தூர நோக்குள் தலைமையை கட்ட வேண்டும். கீழிருந்து கட்டும் இவ் ஜக்கிய முன்னணிக் கொள்கையை முன்னிறுத்தும் வடிவத்தின் பெயர், கொம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பெயரிலா, முன்னணியின் பெயரிலா, புதிய சனநாயகக் கட்சியின் பெயரிலா... என்பதை அந்தந்த அரசியல் இயக்கங்களே தீர்மானித்துக் கொள்ள வேண்டும்.” என்று கூறுவதன் மூலம், இந்த மூன்றுக்கும் உள்ள அடிப்படை வேறுபாட்டை மறுத்து, ஒரு அமைப்பின் பெயரை தீர்மானிக்கும் உரிமை பற்றிய பிரச்சனையாகக் கிண்றனர். உங்கள், தீர்மானிக்கும் சுதந்திர உரிமை என்றும் மறுப்புக்குள்ளாகவில்லை. ஆனால் சர்வதேசியம், மார்க்கிய வெளியா சிந்தனையிலான அரசியல் விலகலை விமர்சிக்கும் உரிமையை கொண்டுள்ளது. “கீழிருந்து கட்டும் இவ் ஜக்கிய முன்னணிக் கொள்கையை முன்னிறுத்தும் வடிவத்தின் பெயர், கொம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பெயரிலா, முன்னணியின் பெயரிலா, புதிய சனநாயகக் கட்சியின் பெயரிலா... என்பதை அந்தந்த அரசியல் இயக்கங்களே தீர்மானித்துக் கொள்ள வேண்டும்.” என்று கூறுவது மார்க்கியத்துக்கு புறம்பாக கூறுவதுடன், மார்க்கியத்தை மறுப்பதாகும். உதாரணமாக ஜக்கிய முன்னணியை ஒரு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பெயரில் கட்ட முடியாது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை வேறு ஒரு பெயரில் கட்ட முடியாது. ஏனெனின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி என்பது பாட்டாளி வர்க்கத்துக்குக் கொள்கையை நாடுகளின் தேசியப் பிரச்சனையை விட்டும் போது பாட்டாளி வர்க்கக்கு இருக்க என்பது, உண்மையில் அவர்கள் பாட்டாளி

கட்சியாக இருக்க முடியுமே ஒழிய, பல்வேறு வர்க்கத்தின் ஒரு கட்சியாக அல்லது முன்னணியாக இருக்க முடியாது. பல்வேறு வர்க்கத்தின் நலன்களை உள்ளடக்கிய ஒரு முன்னணி நிலை முடியும். இங்கு தமிழீழ புதிய ஜனநாயகக் கட்சி என்பதும் கூட, பல்வேறு வர்க்கத்தின் நலன்களை உள்ளடக்கிய ஒரு கட்சியாக நீடிக்க முடியாது. மாறாக ஒரு வர்க்கத்தின் நலன்களை மட்டுமே பிரதிபலிக்கும். கீழிருந்து கட்டும் குறைந்த பட்ச ஜனநாயகக் கோரிக்கையை உள்ளடக்கிய ஜனநாயக முன்னணி என்பது, அந்த ஜக்கியத்திற்குள் பல்வேறுபட்ட வர்க்கத்தின் நலன்களைக் கொண்டே உள்ள போது, இது எப்படி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியாக அல்லது சர்வதேசியத்தை நிராகரிக்காத புதிய ஜனநாயகக் கட்சியாக நீடிக்க முடியும். புதிய ஜனநாயகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஜனநாயகக் கோரிக்கையின் குறைந்த பட்ச திட்டத்தில், வர்க்கங்கள் வர்க்கங்களற்ற கட்சியாக அல்லது பாட்டாளி வர்க்க கட்சியாக சங்கமம் ஆகிவிடுவதில்லை. இந்த வேறுபட்டை தெளிவுபடுத்தி அணிதிரட்டும் முன்னணியல்லாத ஒரு கட்சி என்பது, பாட்டாளி வாக்கமல்லாத முதலாளித்துவ கட்சியாகவே அது உருவாகும். இதில் தேசியமே பாட்டாளி வர்க்க கோரிக்கையாகும் போது, இதை சொல்லத் தேவையில்லை. இதை தெரிவி செய்யும் உரிமையை நாம் என்றும் மறுக்கவில்லை. ஆனால் மார்க்சியத்தை திரிபாக்கி விடும் அரசியலை, நடைமுறையை விரைவிக்கும் உரிமை பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கு என்றும் உண்டு.

கீழிருந்து கட்டும் ஜக்கிய முன்னணி “கொம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பெயரிலா, முன்னணியின் பெயரிலா, புதிய சனநாயகக் கட்சியின் பெயரிலா..” என்றதை “பெயரிலிருந்து திரிபுவாதமா - புரட்சியா எனத் தீர்மானிப்பதை விட அவ்வரசியல் இயக்கத்தின் கொள்கை உள்ளடக்கம், புதிய ஜனநாயக வர்க்கங்களின் நலன்களை, அரசியல் கோரிக்கைகளை பிரதிபலிக்கின்றதா...” என்பதிலிருந்து தீர்மானிக்க வேண்டும் என்கின்றனர். பெயர் முக்கியத்துவமற்ற ஒன்று என்கின்றனர். அந்த அமைப்பின் உள்ளடக்கத்தை பார்க்க வேண்டும் என்கின்றனர். வர்க்கங்களின் நலன்களை பெயருக்கு வெளியில் எப்படி பிரதிபலிக்கின்றன என்பது முக்கியமானவை தான், இதில் மறுப்பில்லை. உங்கள் தமிழீழ புதிய ஜனநாயகக் கட்சித் திட்டம் வெளிவரும் போது அதைப் பற்றி நாம் மேலும் கருத்துக் கூற முடியும். ஆனால் பெயர் முக்கியமல்ல என்பது, அதன் உள்ளடக்கத்தையும் அதன் அரசியல் அடிப்படையையும் மறுப்பதாகும். பெயரும் கூட ஒரு முக்கியமான விடையமாகும். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பெயர் தற்கெயலாக உருவானவை அல்ல. மார்க்ஸ கம்யூனிசம் என்ற பெயரைச் சொன்ன போது, வெளின் அதை கட்சியின் பெயராக வைத்த போதும், அவற்றுக்கு ஆழ்ந்த அரசியல் அர்த்தங்களை கொண்டிருந்தன. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பெயரில் கீழிருந்து பல்வேறு வர்க்கங்களை ஒன்று இணைக்க முடியும் என்பதும், இதில் பெயர் முக்கியத்துவமல்ல என்பதும் ஒரு மார்க்கிய திரிபு தான். இங்கு பெயர் முக்கியத்துவமல்ல என்பதன் மூலம், பெயரில் இருந்தே திரிபு தொடங்குகின்றது. பெயர் சரியாக இருந்தால், ஒரு புரட்சி வந்து விடுவதில்லை தான். அது எந்த வர்க்கத்தைச் சார்ந்து, எப்படி எந்த வர்க்கத்துக்காக புரட்சியை செய்கின்றது என்பதுடன் தொடர்பான விடையை தான். பெயர் சரியாக இல்லாவிட்டாலும் அதன் உள்ளடக்கம் புரட்சிக்கு ஏதிராக மாறுகின்றது. கட்சிகளின் பெயர்கள் கூட ஆழ்ந்த அரசியல் அர்த்தத்தைக் கொண்டவை. கட்சி மற்றும் முன்னணி என்ற பெயரில் கூட வர்க்கங்களின் தனித்துவம் மற்றும் ஒன்றிணைவை தெளிவாகவே கோடிட்டு காட்டுகின்றது. பாராளுமன்றக் கட்சிகள் தமது பெயரை, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியாக மாற்றினால் புரட்சி வந்துவிடுவதில்லை. அதுபோல் இருக்கின்ற முதலாளித்துவக் கட்சிகள், ஒரு புரட்சிகரமான திட்டத்தை வைத்தால் புரட்சி வந்துவிடுவதில்லை. நடைமுறை ரீதியாக சரியான அரசியல் மார்க்கம் அவசியமாகின்றது. ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புடைய வகையில், சர்வதேசிய மா.லெ.மாவோ சிந்ததையை அடிப்படையாக கொண்டிருக்க வேண்டும். பெயர் மற்றும் கட்சியின் திட்டத்தை விட்டு, மைது நடைமுறையை பாருங்கள் என்ற தேசுபக்கதன் வழியில், நாளை பலர் சொல்லாலும். மூன்றில் ஏதாவது ஒன்றை அல்லது இரண்டை மட்டும் பார்க்கச் சொல்லி, தங்களை சர்வதேசிய வழி வந்துவர்களாக சொல்லின், பாட்டாளி வர்க்கம் அவர்களையிட்டு நகைக்க மட்டுமே செய்யும்.

“..1983 ல் உருவான 25க்கு மேலான இயக்கங்கள் போல், தமிழீழ சமூகத்தில் இருந்த மற்றைய இயக்கங்களின் கொள்கைகளை, திட்டங்களை படிக்காமல், மற்றைய இயக்கத்துக்கும் - தங்களுக்கும் இடையில் அடிப்படையான மூலாபாய விசயங்களில் முரண்பாடு - உடன்பாடு தெரியாமல், தியாகத்துக்கு (சாவதற்கு) தயரான நபர்களும், சில ஆயுதங்களும் கிடைத்தாதல் உருவாக்கப்பட்ட இயக்கங்கள் போல், தமிழீழ புதிய சனநாயக கட்சி கீர்யோ, ஏன் தமிழீழ மக்கள் கட்சி கூட அப்படி உருவாக்கப்படவில்லை, பிரகடனம் செய்யவில்லை என்பதை தெளிவாக புரிந்து கொள்ள வேண்டும்” என்கின்றனர். தங்களுடைய பிரகடனத்துடன் நிற்பாட்டாது, தமிழீழ மக்கள் கட்சியையும் சேர்த்து அவர்களுக்கும் சேர்த்து வக்காளத்து வாங்குகின்றனர். கடந்த காலத்தை ஆர் அமர ஆராய்ந்து தெளிந்தவர்கள், ஏன் இரண்டு கட்சிகளை உருவாக்கினர். இரண்டு பேரும் சோசலிசத்தை தமது கொள்கையாக சொல்லவும் போது, இங்கு உங்களுக்கிடையிலான முரண்பாடுகளை விவாதம் மூலம் எங்கே எப்போது செய்தீர்கள்! சமர் இரண்டுக்கும் எதிராக நடத்திய விமர்சனம் மீது, எங்கே எப்போது நீங்கள் இருவரும் விவாதித்தீர்கள். சமூகத்தில் உருவான 25க்கு மேற்பட்ட இயக்கத்தில் தொடங்கி சமகாலம் வரை பல்வேறுபட்ட கருத்துப் போக்குகளின் முரண்பாடுகள் மேல், உங்கள் கட்சிப் பிரகடனம் செய்யும் அரசியல் அடிப்படைகளை விவாதம் மூலம் எங்கே எப்போது நடத்தினர்கள். சமர் எழுப்பிய தத்துவார்த்த கேள்விகளுக்கு இதுவரை இருவருமே பதிலளிக்கமாலேயே, கட்சிப் பிரகடனங்கள் வெளிவந்துள்ளன. இங்கு சமருக்கு பதில் அளித்தும் தான் கட்சிப் பிரகடனம் செய்ய வேண்டுமா!, என நீங்கள் நக்கலாக எழுதி தத்துவ விவாதத்தை முடிக்க முயலாம். ஆனால் கேள்விகள் உயிரடன் மீண்டும் மீண்டும் உங்கள் முன் உலாவுவதை, யாரும் தடுக்க முடியாது. எமது நாட்டின் புரட்சி பற்றியும், அதன் அடிப்படையான வர்க்க ஆய்வுகள் மேல் பாட்டாளி வர்க்க கட்சியை கட்டும் பணி என்பது, அனைத்து தத்துவார்த்த விவாதங்களுக்கும் முரண்ற வகையில் பதிலளித்து, அதன் மேல் தான் ஒரு கட்சி அமைக்க முடியும். இந்தப் பணியை செய்யாதவர்கள், கடந்த நிகழ்கால தத்துவார்த்த விடையங்கள் மேலான தெளிந்த தெளிவான முடிவில் பிரகடனம் செய்தோம் என்பது, அப்பட்டமான ஒரு வரலாற்று அபாண்டமாகும். ஒரு திட்டம் சார்ந்த அனைத்து விடையத்தையும் சமூதாயத்தின் முன் வைத்து, அதை முரண்ற வகையில் தீர்த்துள்ளோம் என்பது கற்பணையே. எழுப்பப்பட்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிக்கமாலேயே கட்சிப் பிரகடனங்கள் வந்தன, வருகின்றன. உதாரணமாக மூன்றாம் உலகநாடுகள் ஏதாதிபத்திய காலனியவாதிகளிடம் இருந்து சுதந்திரம் பெற்றது முதல், நவகாலனியாக இருப்பதாக உங்கள் தெளிவான முடிவு வரையறூக்கின்றது. கடந்த கால அரைக்காலனிய அரை நிலப்பிரபுத்துவ மதிப்பீடுகளை எப்படி தவறானது என்று, மதிப்பிட்ட ஒரு எழுத்தையும் எங்கும் காணுமுடியாது. இலங்கை கம்யூனிச வரலாறு இதை எப்படி தவறாக ஏன் கையாண்டது என்ற விளக்கமின்றி, கட்சிப் பிரகடனம் செய்வது நிகழ்கின்றது. நீங்கள் உங்களுக்குள் விவாதித்தீர்கள் எனின், அதை பரந்துபட்ட விவாதத்தை நடாத்து பிரகடனம் செய்தது கூட பிரகடனத்தின் முழுமையை கேள்விக்குள்ளாக்கின்றது. சீன தேசிய முதலாளித்துவமும், சமகாலத்தில் நேரடி காலனியத்தில் இருந்து நவகாலனியான மற்றைய நாட்டு தேசிய முதலாளித்துவமும் ஒன்று அல்ல என்பதும், இன்று அது ஒன்று அல்ல என்று கூறி தேசிய முதலாளித்துவம் பற்றிய அடிப்படைக் கோட்பாட்டை மறுத்து மார்க்சியத்தை திருத்தும் விவாதங்களை எல்லாம் எப்போது எங்கே நடத்தினர்கள். இது போல் தேசியம் பாட்டாளி வர்க்க கோரிக்கையாகவே இன்று உள்ளது என்ற மார்க்சியத்தை திருத்தும் விளக்கங்கள், இப்படி நிறையவே எழுப் பழியும்.

அடுத்து கட்சியின் பிரகடனம் ஏன் அவசியமாகின்றது. இதை அவர்கள் விளக்கவில்லை. இதை எழுப்பும் போது தங்களுக்குள் ஏற்றுக் கொண்ட 10 பேருக்குள் குசுக்குக்கும் அரசியல் செய்வதாக கூறியே பதிலளிக்கின்றனர். இங்கு மீண்டும் ஒரு கட்சிப் பிரகடனம் ஏன் அவசியமாகின்றது. கட்சி இல்லாத நிலையில் கருத்துகள் மட்டும் எதைச்

சாதிக்கின்றன. கட்சி பகிரங்கமாக இருப்பது ஏன் அவசியமாகின்றது. குறிப்பான இலங்கை நிலைமையில், இதன் அவசியம் என்ன. இலங்கையில் மக்கள் தீரள் வழி கட்சியோ அல்லது அதன் சார்பு அமைப்புகள் நடைமுறையில், மக்களின் அன்றாட பிரச்சனைகளில் நேரடியாக அல்லது மறைமுகமாக முன்னெடுத்து செயற்படத் ஒரு நிலையில், கட்சி மக்களை அணிதிரட்ட உதவும் என்று சொல்வது கட்சியின் பிரகடனத்தின் நோக்கத்தை மூடுமறைப்பதாகும். இலங்கையில் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் தமிழீழ புதிய ஜனநாயகக் கட்சி எந்த மக்கள் தீரள் அமைப்பையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு நடைமுறையில் போராடவில்லை. அது தனது பெயரில் எங்கேயும் எந்த இடத்திலும் மக்களை அணிதிரட்டவில்லை. திரட்டும் புறநிலை கூட அங்கு பகிரங்கமாக இல்லை. அப்படி யாராவது தமிழீழ புதிய ஜனநாயகக் கட்சி நபர்கள் இருப்பின், அவர்கள் கூட கட்சியின் இரகசிய பிரதிநிதிகள் தான். அவர்கள் கட்சியின் பகிரங்கமான நபராக இருப்பதில்லை. அத்துடன் அவர்களின் கருத்துகளும், அவர்கள் அல்லாத ஒரு பகிரங்கத்தில் இதுவரை இல்லை. அதே நேரம் கட்சியின் நிலைப்பாடு சார்ந்து, குறித்த மக்களின் முரண்பாடுகள் மேல் அங்கு இருக்கியாகத் தன்னும் முன் வைக்கப்படுவதில்லை. கனடா நாட்டின் முகவரியுடன் சில முகவரிகளுக்கு கட்சியின் பெயரிலோ இதழ்கள் செல்வதற்கு அப்பால், கட்சின் பெயரில் எதையும் மக்களுக்குள் செய்வதில்லை. இதை யாரும் எந்தத் தனிநபரும் செய்யலாம். இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி என்று ஒரு மாநில நக்சல்பாரிகள் அறிவித்தால், அதன் குறுங்குழுத் தன்மை எப்படி பிரதிபலிக்குமோ, அதுபோல்தான் இந்தக் கட்சி பிரகடனமும். பரந்துபட்ட மக்கள் முன் எந்த அடிப்படையான செயல் ரீதியான மக்கள் தீர்ணைக் கொண்டிராத நிலையில், கட்சியை பகிரங்கமாக வைக்க வேண்டும் என்பது சுத்த அப்தத்மாகும். பரந்துபட்ட மக்கள் முன் எந்த மக்கள் தீரள் முன்முயற்சியும்ற நிலையில். இதழ் வழியாக கருத்துகளைக் கொண்டு செல்லும் நிலையில், கட்சிப் பிரகடனம் என்பது குறுங்குழுவாத எண்ணமே எஞ்சி நிற்கின்றது. கட்சிப் பிரகடனம் உண்மையில் வெளிநாட்டுக் கட்சிகளிடம் சலுகை பெறும் ஒரு எல்லைக்குள் தான், குறுகிய நலனில் இருந்து பிறந்ததாகும். இதை மறுக்க முடியாது. மக்கள் என்பது எல்லாம் ஒரு வாதப் பொருளுக்கே உபயோகமாக உள்ளது.

இந்த நிலையில் கட்சி ஊழியர்களை வென்று எடுப்பதே முதற்பணி என்று நான் எழுதிய போது, அவர்கள் அதை கொச்சைத்தனமாக விளக்கி பதிலளிக்கின்றனர். எத்தனை கட்சி ஊழியர்கள் வந்தால் கட்சியை பிரகடனம் செய்யலாம், இதற்கு சர்வதேச விதி உண்டா என பலவேறாக கூறி தம்மை மெச்க்கின்றனர். பொதுவான பாசிசு குழல் நிலைமே எம் நாட்டில், கலைப்புவாதத்தில் அனைத்தையும் கைவிட்டுச் செல்லும் நிலையில், கட்சிக்கான ஊழியர்களை உருவாக்கவதே பிரதனமான பணியாகும். இதை திட்டவட்டமாகவும் கொச்சைத்தனமாக்கி மறுக்கின்றனர். சர்வதேச அளவில் தாம் பல ஊழியர்களை கொண்டு, இலங்கை வரை பூர்த்தியில் பங்களிப்பதாக கதை சொல்லுகின்றனர். அரசியல் மற்றும் ஸ்தாபன வடிவத்தை எதிர்த்து, கலைப்புவாதத்தை அரசியலாக கொண்ட தனிநபர்களுடனும் குழுக்களுடனும் சமரசவாதத்தை அடிப்படையாக கொண்டு, உறவுகளை பேணுவது ஊழியர் கொள்கையாகாது. ஒரு சிலரைச் சுற்றி சமரசவாதத்துடன் கூடிய ஆதரவுக் கூட்டத்தை அடிப்படையாக கொண்டு, யாரும் பூர்த்தி செய்ய முடியாது. கட்சி என்பது ஒரு கட்சியாக இயங்க நடைமுறையில் சொந்த மக்கள் மத்தியில் செயற்படவும், சொந்த பலத்தில் சார்ந்திருக்கவும் வேண்டும். அனைத்து நெருக்கடியையும் கட்சி தனது சொந்த பலம் சார்ந்து, தீர்க்கவேண்டும். அது சொந்த ஊழியர்களைச் சார்ந்து, அதை சுற்றி உருவாகியுள்ள மக்கள் தீர்ணைச் சார்ந்து போராட வேண்டும். எது சொந்த மண்ணில் கிராமப்புற வேலைகளில் தொடங்கி நடைமுறை ரீதியாக தனது கருத்தை இருக்கியாவோ, பகிரங்கமாகவோ முன் வைத்து போராடும் பலத்தைச் சார்ந்தே, கட்சி உருவாகின்றது. அத்துடன் கட்சி சொந்த மக்கள் மத்தியில் இருந்து, பிரகடனப்படுத்த வேண்டும். தமிழீழ புதிய ஜனநாயக கட்சி மற்றும் தமிழீழ மக்கள் கட்சி போன்று, வெளி நாடுகளில் இருந்து கட்சிப் பிரகடனம் செய்ய

முடியாது. விரல் விட்டு எண்ணக் கூடிய முன்னணி நபர்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, கட்சியை பிரகடனம் செய்ய முடியும் என்றால், இது தனிநபர் பிரகடனங்களைக் கூட ஆங்கீகரிக்கக் கோரும். கட்சி என்பது மக்களுடன் உயிருள்ள பினைப்பைக் கொண்டது. அந்த உயிர் சமூகத் தளத்தில் எங்கோ ஒரு மூலையில் பிரதிபலிக்க வேண்டும். இல்லாத நிலையில் சில நபர்கள் செய்யும் கட்சிப் பிரகடனங்கள், ஒரு பூர்த்திகர போராட்டத்தின் தேவையைக் கூட அது வெளிவந்த வடிவத்தில் இருந்தே கேவி செய்துவிடும். இயக்க வரலாறு போல் இது நீண்ட பின் விளைவுகளை ஏற்படுத்தும்.

அடுத்து எனது கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பட்ட சில பதங்களைப் பிரித்தெடுத்து, அது முத்திரை குத்துவதாக கூறுவது ஒரு விவாதம் அல்ல. சிறுபாளைத்தனம் அல்லது திரிபுவாதம் என்று ஒரு சொல்லலை பயன்படுத்தியிருப்பின், அது எதன் மீது நாம் ஏன் சொன்னோம் என்பதைக் கூறி, அது எப்படி தவறாக உள்ளது என விளக்கி அதை மறுக்க வேண்டும். இல்லாமல் அந்த சொற்களை கட்டுரையின் அரசியல் உள்ளடக்கத்தில் இருந்து பிரித்தெடுத்து, அதை முத்திரை குத்துவதாக காட்டுவது, அரசியல் ரீதியாக தத்துவ விவாதத்தை கைவிடுவதாகும். திரிபுவாதம், கலைப்புவாதம், சிறு பிள்ளைத்தனம் போன்ற அரசியல் தக்குவார்த்த அர்த்தமுள்ள சொற்களை யாரும் பயன்படுத்துவதே தவறு என்ற நிலைக்கு, தேசப்கதன் தனது சந்தர்ப்பவாத அரசியலுடன் சரிந்து செல்லுகின்றது. கட்சியின் பெயரில் இருந்து பார்க்கக் கூடாது என்று பெயரையே மறுத்துரைப்பது போல், இந்த சொற்களையும் மறுத்துரைக்கின்றனர். இந்த சொற்களின் அரசியல் உள்ளடக்கத்தை நாம் கட்டுரையில் பொருத்திக் காட்டியது தவறானது என்றால், அதை தத்துவ ரீதியாக விளக்கி நிறுவவேண்டும். இந்த சொற்களை நாம் கையாண்ட போது, நீங்கள் கட்டுரையில் குறிப்பிட்டது போல் பொறுப்பு உணர்வுடன் நான் கையாண்டோம். குறிப்பாக உங்கள் அரசியல் நிலைப்பாட்டுக்கு சரியாகவே பொருத்தியுள்ளோம். இது தவறு என்றால், அதை நிறுவும் உங்கள் தத்துவ விவாதத்தை நாம் கூர்ந்து அவதானிக்க தயாராக உள்ளோம். இல்லாத எழுந்தமானமாக சொற்களை பிரித்தெடுத்து, இதை முத்திரை குத்தல் என்றால் அதை எந்தவிதமான நிபந்தனையின்றியும் நிராகரிக்கின்றோம்.

“.. சமர் தங்களைத் தவிர மற்றைய சக்திகள் எல்லாவற்றையும் நீங்களா பூர்த்திகர சக்திகள், கட்சிகள்? எனக் கேவி செய்கின்ற அரசியல் போக்கு, பக்குவமற்ற பொறுப்புணர்வற்ற விமர்சனப் போக்கு, விடையங்களை ஆழமாக விளக்கி வென்றெடுப்பதற்குப் பதில் முத்திரை குத்தி அன்னியப்படுத்தும் போக்கு” என்று எம்மைப் பற்றி ஒரு மதிப்பிட்டை தருகின்றனர். நல்லது, அப்படி நாங்கள் அன்னியப்படுத்திய புரட்சிகரமான அந்த சக்திகளை, பொறுப்புணர்வுடன் சுட்டிக் காட்டுவது தெருந்த பட்சம் தேசிய முதலாளித்துவ ஜனநாயகக் கூருக்களை கூட நீங்கள் பொறுப்புவுண் நாம் முத்திரை குத்திய வடிலில் இருந்து எடுத்துக் காட்ட அழகுக்கின்றோம். நாம் மிக மோசமாக முத்திரை குத்திய அந்த மற்றைய சக்திகள் யார்? எடுத்துக் காட்டுங்கள். சும்மா சொல்வதை ஒரு அரசியலாக்க முடியுமா! இழிந்து போன பிழைப்புவாத இலக்கிய தனிநபர்கள், சமருக்கு பதிலளிக்க முடியாத தமது அப்பட்டமான அரசியல் வறுமையை இருந்து, இப்படிச் சமர் பற்றி சொல்லி ஆற்றுவது நீண்ட காலமாக நாம் அறிந்ததே. எங்கே எம்முடன் விவாதம் நடத்த முடியாத தமது அப்பட்டமான அரசியல் வறுமையை இலக்கிய தனிநபர்கள், சமருக்கு பதிலளிக்க முடியுமாது கொடுக்கவேண்டும். ஆனால் யார் அந்த சமுதாயம் மது அக்கறை கொண்ட அந்த புரட்சி நபர்கள் என்று கேட்டால், அதற்கு மௌனம் தான் பதில். முதுகுக்கு பின் உலாவும் அவதாறை கவண்மாக பிரித்தெடுத்து தேசப்கதன் எழுத்தில் வைக்கின்றது. நல்லது நாம் முத்திரை குத்திய அந்த புரட்சிகர நபர்கள் யார்? என்பதே எது கேள்வி.

இங்கு அடுத்த விவாதம் "சமர் தங்களைத் தவிர் மற்றைய சக்திகள் எல்லாவற்றையும் நிங்கள் பூர்ச்சிகர சக்திகள், கட்சிகள்?" என்று கேட்டு இதை மறுப்பதன் மூலம், மா.லெ.மாலோ சிந்தனையை அடிப்படையாகக் கொண்ட பல கட்சிகள் இருக்க முடியும் என்கின்றனர். நாம் மா.லெ.மாலோ சிந்தனையை ஏற்றுக் கொண்ட பல கட்சிகள் ஒருக்காலும் இருக்க முடியாது என்கின்றோம்.. ஒரு விவையத்தை மா.லெ.மாலோ சிந்தனையின் பார்வையில் பல விதமாக விளக்க முடியாது ஆக்கன் போரை பலவிதமாக சர்வதேசியம் விளக்க முடியாது. பலவாக ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கட்சிகள் விளக்கின், அங்கு அதன் பூர்ச்சிகர தன்மையே கேள்விக்கு உள்ளாகின்றது. இன்று சமர் மற்றையவற்றை விமர்சிக்கின்றது என்றால், மா.லெ.மாலோ சிந்தனையின் சரியான தன்மையை அனைவக்கும் வந்தடைவதற்காகவே. இதில் சமர் தவறு இழுத்தால் அதை தந்தவார்த்த நீதியாக நிறுவ வேண்டும். அதைவிடுத்து ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பூர்ச்சிகர சக்தி இருக்க முடியும் என்றால், அது மார்க்சியத்துக்கு எதிரானது. இங்கு மற்றைய ஒடுக்கப்பட்ட வர்க்கங்களின் கட்சிகளை இது உள்ளடக்கியது அல்ல. அவை மீதான எமது விமர்சனம் தெளிவானவை.

அடுத்து சமர் பற்றி மேலும் "சில கட்சிகள், அதன் உறுப்பினர்கள், தங்கள் கட்சியின் கொள்கை, வேலைகள், போராட்டங்கள் பற்றிப் பேசவதை, எழுதுவதை விட மற்றைய கட்சிகளின் குறைகளை விமர்சிப்பதையும், ஏனெங் செய்வதையும் தங்களின் முக்கிய கொள்கைகளாக கொண்டிருக்கிறார்கள். சமர் இந்தப் போக்குக்கு பலியாகிவிடக் கூடாது என விரும்புகின்றோம்." நல்லது. ஆனால் நாம் இதைச் செய்வதே எங்கள் பணியெனக் கருதுகின்றோம். இதை நிங்கள் மறுப்பின், மார்க்சியத்தையே மறுக்கின்றோம்! மார்க்ஸ மற்றைய அனைத்தையும் விமர்சித்தே, மார்க்சியத்தை நிறுவினார். லெவினின் எழுத்துகள் பெரும்பாலானவை, சர்வதேச நீதியாக சமகாலத்தில் நிலையை மற்றைய அரசியல் கட்சிகளின் தத்தவார்த்த அடிப்படை மீதான விமர்சனாக முன்வத்தே, மார்க்சியத்தை வளர்த்திடுத்தார். மார்க்சியம் பலமான தளத்தில் நிறுவப்பட்ட நிலையில், மாலோவாக்கு இந்தப் பணி மிக குறைவாக இருந்தது. ஆனால் இன்று மார்க்சியத்தை நிறுவும் பணி எமது மையமான பணியாக மீண் உள்ளது. இது நடைமுறை போராட்டத்துக்கு வெளியில் அல்ல. மார்க்சியம் அல்லது அனைத்து தத்துவ இயலையும் மறுத்து, அதை அப்பலம் செய்து மார்க்சியத்தை நிறுவ வேண்டிய புதிய வரலாற்றில் நாம் உள்ளோம். அவர்க்கமற்ற வகையில் சலுகைகளை வழங்காது மார்க்சியல்லாத அனைத்து கோட்டாகுகளையும் மார்க்சிய விலகல்களையும் எதிர்த்தி, யார் தத்தவார்த்த துறையில் சமகாலத்தில் யார் போராடவில்லையோ அவர்கள் மார்க்சியவாதிகள் அல்ல. இந்த வகையில் நாங்கள் அந்த பணியை தெளிவுபடவே யாருக்கும் சலுகை வழங்காது, தத்துவத்துறையில் போராடுகின்றோம். நிங்கள் எமது இந்த பூர்ச்சிகர பணிக்கு எதிராக உங்கள் சமரசவாத வழியை முன்வத்து கூட்டிக் காட்டியதன் மூலம், அந்தப் பூர்ச்சிகர பெருமைக்குரிய பண்பை மேலும் வளர்த்துக்க முன்வதே, எமது தலையாய பணி என்பதை மீண்டும் கட்டிக் காட்டுகின்றோம்.

மக்களின் வாழ்வை குறையாடும் உலகமயமாதல்

மக்களின் அறப் சொற்ப உழைப்பு முதல் அவர்களின் சிறு சொத்துகளையும் கூட அழித்து கொள்ளலையிட்டு செல்வது, உலகமயமாதல் விரிவாக்கத்தின் குதந்திர ஜனாயகமாகும். அன்மையில் ஆர்ஜென்றீனா மக்களின் தன்னியல்பான எழுச்சியும், அதைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட கலவரமும் தெளிவுபடவே, உலமயமாக்கல் வினைவை மீண்டும் உலக மக்களின் முகத்தில் அறைந்தது.

ஒரு டோல் ஒரு பேர்சோவுக்கு சமனாக திகழ்ந்த ஆர்ஜென்றீனா பணம், அன்மையில்

வரை முறைப்பற்ற வகைபில் தனது பெறுமதியை இழந்து வந்தின்றும் நவீனப்படுத்தலுடன் கூடிய பொருளாதார குதந்திரம் என்று அடிப்படையான பொருளாதார கொள்கையை முன்வத்து. அரசு சொத்துக்களை தனியார் மயமாக்கினார். அத்துடன் தேசிய உற்பத்திகளை அன்னிய உற்பத்தி மூலம் அறித்தும், உலக வங்கிக் கடனில் வரவு செலவுகளை தீட்டிட்டும், உள்ளாடு பொருளாதார குட்டாவப்படுவை அவர்களின் ஆலோசனைக்கு இணங்க அழித்துவந்தனர்.

தேசிய வருமானத்தில் 35 சதவீதத்தை வட்டியாக செலுத்தும் நிலைக்கு கொண்டு வந்த, மக்களின் உழைப்பை உலக வங்கி குறைபாடுபடுத் தூக்கின் வெளி நாட்டு கடன் 15,000 கோடி டொங்காக தலைவரிக்கோல் ஆடும் போகுகின்றது. மக்கள் தொகையில் அன்றவாசிக்கு பேற்பட்டோர், அதாவது 140 லட்சம் மக்கள் வழுவை கோடுக்க கீழ் தள்ளப்பட்ட நிலையில், 50 லட்சம் மக்கள் மிக மேசாமான வழுவை நிலைக்குள் சென்றுள்ளன. அரசு புள்ளி விபரமே வேலை செய்ய தகுதியான மக்கள் தொகையில் ஜந்தில் ஒருவர் வேலையற்றவராக மாறிவிட்டதாக அறிவித்ததுடன், அது ஏரிச் சேல்வதைப்பேர்த்துக் கொண்டது நாள் ஒன்றுக்கு 2000 பேர் புதிதாக வழுவைக்குள் படும் அளவுக்கு, மக்களின் உழைப்பு அவர்களின் சிறு சொத்துகளும் குறையாடப்படுகின்றன. உழைக்கும் மக்களில் அன்றவாசி பேர், மாதாந்த வழுவை 400 டொங்காக குறைந்து வழுவைக்குள் வைக்கியுந்து வைத்துவள்ளது. இதனால் நாட்டின் வாங்கும் தீரங் 30 முதல் 60 சதவீதமாக குறைந்து, நூட்டின் வாங்கும் முடிவிலிட்டது.

மக்களின் வாழ்வு, வாழ்வதற்கான அடிப்படைத் தேவையும் குறையாடப்பட்ட நிலையில், ஏகாதிபத்திய கைக்கால் அரசான ஆர்ஜென்றீனா அரசு, அந்த மக்களை ஒடுக்க அவசரகால் சட்டத்தை பிரகடனம் செய்தது. இந்த அவசரகாலச் சட்டம் மூலம், மக்களின் வயிற்றுப் பசியை அடக்கி மௌனமயாக இருக்க கோரின. மக்களால் தேர்ந்த எடுக்கப்பட்ட ஜங்குராயக அரசு, அந்த மக்களை அடக்கி அடிவைப்படுத்தும் சட்டத்தை கொண்டுவந்தது. யக்களை அடங்கி இருக்க கோரும் வகையில், உலக வங்கியினதும் ஏகாதிபத்திய ஆலோசனைக்கும் இணங்க உருவான அடிமை சாசனத்தை எதிர்த்து. மக்கள் தன்னியல்பாக வீதிபில் இறங்கின. எங்கும் உணவுக்கலகமாக மறியது மக்கள் கைப்பீந்தி, வயிற்றுக்கு ஏறும் கிடைக்குமா என்று ஏக்கன். கிடைப்பதை எல்லாம் பெறுவது, கிடைக்காவிட்டால் இருப்பவளிடம் குறையாடவும் தோடங்கிய நிலையில், அது பெரும் கலகமாக மறியது. வழுமையில் வாந்தவனும், புதிதாக வழுமையை உணர்வதற்குமாக வீதிபில் இருத்தும் சிறுதி போராடுன. அரசு அடக்கமுறையை ஏவி பலனை கொண்டு போட்டது.

இது மக்கள் கலகத்தை உச்சத்துக் கொண்டு சென்றது அரசு தப்பியோடுவைத் தலை வேறு வழியிருக்கவில்லை. இந்தினைப்பில் மக்களை மூற்று புதிய ஆட்சி அதிகாரத்தில் ஏறியது, அன்கள் புதிய மோசிடுப் பன் அனைத்து வெளிநாட்டு கடன்களையும் கொடுப்பதை தற்காலிகமாக இடை நிறுத்துவதாக அறிவித்தனர். அந்துடன் பழைய பொருளாதார கொள்கையை தொடர்பு செய்து கொண்க, தற்காலிகமாக வெளிநாட்டு கடன்களை கொடுப்பதை நிறுத்துவது என்பது, உண்மையை உடனர்வதற்குமாக வீதிபில் இருத்தும் சிறுதி போராடுன. அரசு அடக்கமுறையை ஏவி பலனை கொண்டு போட்டது.

— சமர் - 30 — தை-மாசி - 2002 — 62 —

சமர் - 30
பக்கங்கள் - 64
தெ-மாசி-2002

RAYAKARAN
32 RUE TROUILLET DEREL
92600 ASNIERES
FRANCE

அரசியல் தந்தவார்த்த புட்சிகர விமர்சன ஒடு

ஜனநாயகம் / ஏகாதிபத்தியம்

கந்தகு மக்களைப் பற்றிக் கொண்டால்
மாபெரும் சக்தியாக உருவாகும்.